

**Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší – základní povinnosti
provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší – **text k 1.10.2024****

**ing. Zbyněk Krayzel, Poupětova 13/1383, 170 00 Praha 7 Holešovice
266 711 179, 602 829 112, ZBYNEK.KRAYZEL@SEZNAM.CZ,
WWW.KRAYZEL.CZ**

ÚVOD

V roce 2012 byl ukončen legislativní proces přípravy a schvalování nového zákona o ochraně ovzduší. Byl uveden ve sbírce zákonů pod číslem **201/2012 Sb.** V účinnost vstoupil **1.9.2012** (s několika výjimkami jako poplatková agenda, kompenzace aj.) a byl již 14 x novelizován, poslední novela zákon č. **149/2023 Sb.**

Není to ale jediný předpis, řešící problematiku, týkající se ochrany ovzduší. Druhým z nich je zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech.

Dalšími jsou pak zákon č. **695/2004 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění následných předpisů, **zákon č. 383/2012 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění následných předpisů.

Za předpis, týkající se ochrany ovzduší lze považovat i zákon č. **85/2012 Sb.**, o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Tyto předpisy mají řadu prováděcích předpisů (či novel) a celá problematika je nesmírně složitá. Tento příspěvek je stručným úvodem do problematiky, nemůže nahradit podrobné studium těchto právních aktů a jejich prováděcích předpisů.

OBSAH

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST	4
KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI....	28
KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ	50
KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ	56
KAPITOLA III.5. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 189/2018 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV A SNIŽOVÁNÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z POHONNÝCH HMOT	56

KAPITOLA III.6. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 280/2020 SB., O STANOVENÍ PRAVIDEL PRO ZAŘAZENÍ SILNIČNÍCH MOTOROVÝCH VOZIDEL DO EMISNÍCH KATEGORIÍ A O EMISNÍCH PLAKETÁCH.....	57
KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ.....	57
KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA.....	57
KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ.....	63
KAPITOLA IV.2.1. LEGISLATIVA	63
KAPITOLA IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ.....	65
KAPITOLA IV.2.3. PALIVA A SUROVINY, VSTUPUJÍCÍ DO PROCESŮ	76
KAPITOLA IV.2.4. ZNALOST A DODRŽOVÁNÍ EMISNÍCH LIMITŮ, STANOVENÝCH PRO ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ A PLNĚNÍ PODMÍNEK PROVOZOVÁNÍ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PLNĚNÍ EMISNÍCH STROPŮ, IMISNÍ LIMITY A TMAVOST KOUŘE	78
KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.....	101
(2) KRAJSKÝ ÚŘAD, KTERÝ VYDAL POVOLENÍ PROVOZU PODLE § 11 ODS. 2 PÍSM. C) , JÍM VYDANÉ POVOLENÍ ZMĚNÍ, DOJDE-LI KE ZMĚNĚ OKOLNOSTÍ, KTERÉ BYLY ROZHODNÉ PRO STANOVENÍ ZÁVAZNÝCH PODMÍNEK PRO PROVOZ STACIONÁRNÍHO ZDROJE PODLE § 12 ODS. 4 A V PŘÍPADECH PODLE § 37 ODS. 6, § 38 ODS. 1 A § 39 ODS. 2.....	105
(3) VYDANÉ POVOLENÍ SE ZRUŠÍ, POKUD NENÍ VYUŽÍVÁNO BEZ VÁŽNÉHO DŮVODU PO DOBU DELŠÍ NEŽ 8 LET.....	105
JEDNOTNÉ ENVIRONMENTÁLNÍ STANOVISKO.....	105
KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD.....	110

KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BILANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BILANCE, EMISNÍ FAKTORY).	114
KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ	121
KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELE VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.	125
KAPITOLA IV.2.10. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ.....	129
KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...)	135
Kapitola V.1. Úvod do problematiky ohlašování, základní pravidla a povinnosti.....	135
Kapitola V.3. SPE– Zpracování a ohlášení souhrnné Provozní evidence	139
Kapitola V.7. Bilance organických rozpouštědel.....	141
KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE.....	146
KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ	146

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST

Platná legislativa - přehled stávajících platných předpisů ČR v ochraně ovzduší.

V současné době je v právní moci nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, **účinný od 1.9.2012** (s některými výjimkami). Tento zákon nahradil zákon č. 86/2002 Sb., a také zrušil prakticky veškeré prováděcí předpisy podle zákona č. 86/2002 Sb.

Byl již 14x novelizován a to zákonem č. 64/2014 Sb., č. 87/2014 Sb., č. 382/2015 Sb., č. 369/2016 Sb., č. 183/2017 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 172/2018 Sb., č. 403/2020 Sb., č. 261/2021 Sb., č. 284/2021 Sb., č. 382/2021 Sb., č. 142/2022 Sb., č. 432/2022 Sb. **a zákonem č. 149/2023 Sb.**

Postupně jsou přijímány nové prováděcí předpisy:

1. Vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv, používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší. Účinnost od 1.října 2012. Novela č 154/2014 Sb.
2. Vyhláška č. 330/2012 Sb., o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích (tzv. imisní vyhláška). Účinnost od 15.října 2012. Byla novelizována vyhláškou č. 83/2017 Sb. a vyhláškou č. 68/2020 Sb.
3. Nařízení vlády č. 189/2018 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot. Účinnost od 15.října 2012. Bylo novelizováno Nařízením vlády č. 492/2020 Sb.
4. Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Účinnost od 1. prosince 2012. Byla novelizována a to vyhláškou č. 155/2014 Sb., 406/2015 Sb., 171/2016 Sb., 452/2017 Sb., 190/2018 Sb., 216/2019 Sb. **a 265/2022 Sb.**
5. Nařízení vlády č. 280/2020 Sb., o stanovení pravidel pro zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií a o emisních plakétách.

POZOR!!!: Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., které mj. stanovovalo povinnost stanovování účinnosti spalování bylo zrušeno. Existují ale další předpisy, které řeší problematiku účinnosti kotlů či účinnosti spalování.

POZOR!!!: Vyhláška č. 34/2016, o čištění, kontrole a revizi spalinové cesty. Není předpisem na ochranu ovzduší. Jde o výkladový předpis k zákonu č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

POZOR!!!: Vyhláška č. 38/2022 Sb., o kontrole provozovaného systému vytápění a kombinovaného systému vytápění a větrání a vyhláška č. 193/2013 Sb., o kontrole klimatizačních systémů. Vydány dle zákona č. 406/2000 Sb., zákon o hospodaření s energiemi. Nejsou předpisy dle zákona na ochranu ovzduší.

POZOR!!!: Nařízení vlády č.25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva, ve znění 126/2004 Sb. a 42/2006 Sb. Není předpisem dle zákona na ochranu ovzduší.

Následující stránky s legislativou, Stanovisky, Metodickými pokyny a dalšími materiály jsou převzaty ze stránek WWW.MZP.CZ. V následujícím textu jsem nad rámec původního textu seznam v některých částech doplnil a rozšířil o komentář obsahu textů materiálů. Dále odkazy na Věstník MŽP apod.

A) Zdroje znečištění ovzduší

Na znečištění ovzduší se podílí jak antropogenní (způsobované činností člověka), tak přírodní zdroje. Mezi nejvýznamnější antropogenní zdroje pak patří především lokální topeniště (zejména spalování pevných paliv), silniční doprava, průmysl a energetika a zemědělství. Informace o množství emisí vypouštěných do ovzduší naleznete na stránkách Českého hydrometeorologického ústavu www.chmi.cz, Pro jednotlivé zdroje či skupiny zdrojů jsou právními předpisy stanoveny podmínky pro jejich provoz. K některým z nich MŽP vydalo stanoviska a případně metodické pokyny, které naleznete v záložkách u jednotlivých skupin zdrojů.

Stanoviska:

- Stanovisko k definici stacionárního zdroje podle § 2 písm. e) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ze které jsou vyjmuty stacionární technické jednotky používané k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.

[Stanovisko MŽP - definice stacionárního zdroje](#) (PDF, 80 kB)

- Společné stanovisko odboru legislativního a odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí k přechodu práv a povinností, které vyplývají z rozhodnutí vydaných podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, bylo vydáno za účelem sjednocení postupu krajských úřadů v případech, kdy dojde ke změně provozovatele stacionárního zdroje. Stanovisko bylo zpracováno podle právního stavu platného ke dni 31.1.2016.

[Stanovisko MŽP - přechod práv a povinností](#) (PDF, 277 kB)

- Stanovisko ke zpřístupňování informací podle § 30 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, podle kterého orgány ochrany ovzduší aktivně zpřístupňují veřejnosti bez zbytečného odkladu srozumitelné informace o podaných žádostech o závazné stanovisko a povolení, a další zde uvedené údaje.

[Stanovisko MŽP - zpřístupňování informací](#) (PDF, 66 kB)

- Metodický pokyn k omezování prašnosti ze stavební činnosti [MP MŽP - stavební činnosti](#) (PDF, 193 kB)

Metodika pro stanovení opatření ke snížení vlivů stavební činnosti na imisní zatížení částicemi PM₁₀
[Metodika - stavební činnosti - snížení imisí](#) (PDF, 333 kB)

Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti
[Metodika - stavební činnosti - stanovení emisí](#) (PDF, 2 MB)

[Příloha - modelový výpočet](#) (PDF, 714 kB)

Metodika pro kvantifikaci efektu výsadb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic
[Metodika - výpočet efektu vegetačních bariér](#) (PDF, 6 MB)

Metodika pro realizaci výsadb dřevin pohlcujících prachové částice podél silničních komunikací
[Metodika - výsadba dřevin](#) (PDF, 1 MB)

Aplikace pro výpočet účinnosti vegetačních bariér:

[Aplikace Zelená Bariéra](#) (EXE, 352 kB)

[manuál - Zelená Bariéra](#) (PDF, 1 MB)

B) Průmysl a energetika

[Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF \(NeBREFy\)](#)

[Určené technické normy](#)

[Ohlašovací povinnosti](#)

[Metodiky a stanoviska](#)

AD Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF (NeBREFy)

V roce 2015 byly zpracovány dokumenty, které se svým obsahem blíží referenčním dokumentům o nejlepších dostupných technikách, a to v oblasti stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, které nespádají pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Hlavním účelem zpracování studie bylo jednak celkové vyhodnocení aplikace nejlepších dostupných technik v rámci prioritní osy 2 OPŽP za účelem efektivního čerpání finančních prostředků z OPŽP 2014+, a dále usnadnit žadatelům o finanční podporu z evropských fondů na oblast ochrany ovzduší orientaci ve volbě nejefektivnějších technik za účelem zvýšení environmentálních přínosů finančních prostředků poskytovaných z OPŽP 2014+. **Tyto dokumenty lze využít i orgány ochrany ovzduší při vydávání závazných stanovisek podle § 11 nebo povolení provozu podle § 12 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, u stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší mimo působnost zákona o integrované prevenci.**

[NeBREFy](#)

- [Zpracování plastů a nakládání s chemickými látkami \(PDF, 2 MB\)](#)
- [Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat \(PDF, 628 kB\)](#)
- [Krematoria \(PDF, 474 kB\)](#)
- [Odpady \(PDF, 2 MB\)](#)
- [Papírenství a zpracování dřeva \(PDF, 1 MB\)](#)
- [Pyrolýza, výroba bioplynu \(PDF, 571 kB\)](#)
- [Spalování paliv \(PDF, 776 kB\)](#)
- [Těkavé organické látky \(PDF, 2 MB\)](#)
- [Těžba nerostných surovin \(PDF, 1 MB\)](#)
- [Výroba a zpracování skla \(PDF, 843 kB\)](#)
- [Výroba potravin \(PDF, 1 MB\)](#)
- [Výroba a zpracování kovů a plastů \(PDF, 1 MB\)](#)
- [Zpracování nerostných surovin \(PDF, 1 MB\)](#)

AD Určené technické normy

Metody měření, odběru vzorků, případně provádění analýz, které jsou reprezentativní a průkazné, a které co nejpřesněji odrážejí skutečnosti o:

- jednorázovém měření emisí v souladu s ustanoveními § 4 odst. 1, resp. kontinuálním měření emisí v souladu s ustanovením § 7 odst. 1, vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů,

- kvalitě paliv určených ke spalování ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší v souladu s ustanovením § 17 odst. 2 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů,
- kvalitě lodních paliv v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 vyhlášky č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Stanovení určených technických norem podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je prováděno zveřejněním ve Věstníku UNMZ na webových stránkách [ÚNMZ](#).

Odkaz na webovou verzi seznamu určených technických norem naleznete [zde](#)

(Případně postupnou volbou následujících odkazů z domovské stránky ÚNMZ: „STÁTNÍ ZKUŠEBNICTVÍ“ > „INFORMAČNÍ PORTÁL – PŘEDPISY A NORMY“ > „Určené ČSN zveřejněné k českým předpisům ve Věstníku ÚNMZ“ > „ČSN k vyhlášce č. 415/2012 Sb.“ (v řádku *Přípustná úroveň znečišťování ovzduší*)).

PŘÍPUSTNÁ ÚROVEŇ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (aktualizováno k 1. 10. 2019 podle Věstníku ÚNMZ 9/2019)

AD Ohlašovací povinnosti

Provozovatelé stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, mají mimo jiné povinnost ohlašovat údaje z hlediska agendy ovzduší související s jejich provozem. Ohlašování se provádí prostřednictvím [Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností \(ISPOP\)](#) za předchozí kalendářní rok a za celou provozovnu. Aktuální informace ohledně ohlašování včetně postupů jak podat hlášení jsou uvedeny na webových stránkách [Českého hydrometeorologického ústavu](#) nebo ISPOP.

Souhrnná provozní evidence

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence má provozovatel každého stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší s výjimkou chovů hospodářských zvířat kódu 8 přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší. Pro účely souhrnné provozní evidence zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí ve Věstníku MŽP každoročně aktualizované kódové označení vybraných údajů, tzv. číselníky, které jsou uvedeny podle označení v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů (tzv. číselníky pro ohlašování SPE).

Věstník částka 9/2023 (listopad).

Poplatkové přiznání

Povinnost podat poplatkové přiznání má poplatník za provozovnu, u které je celková výše poplatku za poplatkové období 50 000 Kč a více. Sazby poplatků jsou zákonem stanoveny pro čtyři znečišťující látky – TZL, SO₂, NO_x a VOC a jsou stanoveny za tunu vypuštěné znečišťující látky za rok. Zpoplatněny jsou potom pouze ty znečišťující látky, které dotčený stacionární zdroj vypouští a pro které má současně stanovenou povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle zákona. Zjednodušeně lze říci, že zpoplatnění podléhají znečišťující látky, jejichž emise musí provozovatel měřit nebo počítat.

Zákon č. 201/2012 Sb. dává možnost snížení celkové výše poplatků za provozovnu. V ustanovení odst. 5 a 6 § 15 zákona č. 201/2012 Sb. jsou uvedeny podmínky, za jakých je možné snížení či nevyměření poplatku za některé znečišťující látky.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší a odboru legislativního MŽP k vybraným ustanovením § 15 zákona č. 201/2012 Sb. - aktualizovaná verze stanoviska platná k 1. lednu 2023

(PDF, 288 kB)

Kvalita paliv

Povinnost ohlašování údajů o kvalitě paliv se vztahuje na všechny osoby uvádějící na trh v České republice těžký topný olej, plynový olej a pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW, pro která jsou v příloze č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb. stanovena kvalitativní kritéria.

Formulář k plnění povinnosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, odpovídající části II přílohy č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Ohlašovací povinnost se vztahuje na všechny osoby uvádějící na trh v České republice těžký topný olej, plynový olej a pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW, pro která jsou v příloze č. 3 vyhlášky stanovena kvalitativní kritéria.

[Formulář pro ohlašování údajů o kvalitě paliv](#) (DOCX, 16 kB) - Formulář k plnění povinnosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb. odpovídající části II přílohy č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

AD Metodiky a stanoviska

- Sdělení odboru ochrany ovzduší k povinnostem a povolování stacionárních zdrojů, které lze přemístit

[Sdělení MŽP - přemístitelné zdroje](#) (PDF, 184 kB)

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke **sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů a projektovaných kapacit jiných stacionárních zdrojů** a k jejich zařazování podle zákona o ochraně ovzduší.

[MP MŽP - sčítání zdrojů](#) (PDF, 900 kB)

Také Věstník 7/2013.

- Stanovisko k aplikaci obecných a specifických emisních limitů podle zákona o ochraně ovzduší [stanovisko MŽP - obecné a specifické emisní limity](#) (PDF, 50 kB)

- Stanovisko k intervalu jednorázového měření emisí znečišťujících látek [stanovisko MŽP - intervaly měření](#) (PDF, 50 kB)

- Ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření emisí znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší ze stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

[sdělení MŽP - ověřování kontinuálního měření](#) (PDF, 82 kB)

Sdělení odboru ochrany ovzduší uvádí požadavky na roční ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření dle § 6 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Tyto požadavky vycházejí ze závazné normy ČSN EN 141 81 Stacionární zdroje emisí – Prokazování jakosti automatizovaných měřicích systémů.

- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP, jímž se stanovují emisní faktory podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečištění a jejím zjištění a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

Věstník MŽP částka č. 9/2022 (prosinec).

- Studie – návrh emisních faktorů pro vybrané stacionární zdroje

[Studie - návrh emisních faktorů](#) (PDF, 9) - Studie obsahuje návrhy emisních faktorů pro širokou škálu druhů stacionárních zdrojů, zejména stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

Autorem studie je společnost TESO Praha a.s. Materiál obsahuje velké množství emisních faktorů.

Technologické zdroje znečištění ovzduší:

- Určení emisí z plošných zdrojů a fugitivních emisí vznikajících v rámci hutní a hornické činnosti [určení emisí z hutní a hornické činnosti](#) (PDF, 1 MB)

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení kalového hospodářství ČOV [stanovisko MŽP - kalové hospodářství](#) (PDF, 55 kB)

- Stanovisko ke kategorizaci těžby písku a štěrkopísku z vody, podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší

[stanovisko MŽP - těžba písku](#) (PDF, 61 kB)

- Stanovisko ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty

[stanovisko MŽP - štěpkovací zařízení](#) (PDF, 43 kB)

- Metodický pokyn k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu [MP MŽP - BPS](#) (PDF, 584 kB)

Také Věstník 2/2014.

- Metodika odhadu fugitivních emisí TZL z povrchových dolů paliv a jiných nerostných surovin [MP MŽP - fugitivní TZL z dolů](#) (PDF, 21 MB)

Metodika pro stanovení emisí tuhých znečišťujících látek uvolňovaných do vnějšího ovzduší při těžbě paliv a nerostných surovin (vyjma kamenolomů).

- Metodický pokyn ke stanovení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

[MP MŽP - bilance VOC](#) (PDF, 327 kB)

- Stanovisko k zařazení vrtných souprav využívajících spalovací motory jako mobilní zdroje znečištění ovzduší

[stanovisko MŽP - vrtné soupravy](#) (PDF, 127 kB)

Energetika – spalování paliv:

- Stanovisko k výkladu pojmu "záložní zdroj energie"
[stanovisko MŽP - záložní zdroje](#) (PDF, 547 kB)

 - Metodický pokyn ke způsobu stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem
[MP MŽP - tepelné zpracování odpadu](#) (PDF, 63 kB)

 - Stanovisko ke způsobu stanovení počtu provozních hodin spalovacích stacionárních zdrojů
[stanovisko MŽP - provozní hodiny](#) (PDF, 337 kB)

 - Stanovisko k aplikaci výjimky ze specifického emisního limitu pro NO_x pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW spalující plyné palivo.
Nová, již třetí verze tohoto stanoviska (30.9.2019).
[stanovisko MŽP - výjimka NO_x pro kotle](#) (PDF, 182 kB)

 - Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění
[stanovisko MŽP - §17 odst.3 písm.g\)](#) (PDF, 193 kB)
- Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, podle kterého se nařizuje bezodkladné omezení provozu nebo odstavení zdroje v uvedených případech.
- **Sdělení odboru ochrany ovzduší ke způsobu výpočtu očekávaných efektů SC 2.1 OPŽP -** způsob výpočtu očekávaných efektů při náhradě stávajících kotlů v rodinných domech moderními zdroji vytápění pro účely zpracování analýzy proveditelnosti k žádostem krajů v rámci Specifického cíle 2.1 Prioritní osy 2 Operačního programu Životní prostředí 2014 – 2020
[sdělení MŽP - výpočet očekávaných efektů SC](#) (PDF, 415 kB)
- Sdělení popisuje způsob výpočtu očekávaných efektů při náhradě stávajících kotlů v rodinných domech moderními zdroji vytápění pro účely zpracování analýzy proveditelnosti k žádostem krajů v rámci Specifického cíle 2.1 Prioritní osy 2 Operačního programu Životní prostředí 2014-2020.
- Studie zaměřená na environmentální dopady stacionárních spalovacích zdrojů
[studie - dopady spalovacích zdrojů](#) (PDF, 2 MB) - Studie zaměřená na environmentální dopady stacionárních spalovacích zdrojů a stanovení jejich technických a emisních parametrů.

 - Stanovisko k vyřazování spalovacích stacionárních zdrojů z Přechodného národního plánu České republiky
[Stanovisko k vyřazování zdrojů z PNP](#) (PDF, 343 kB) - Přechodný národní plán České republiky dle § 37 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, byl schválen rozhodnutím Evropské Komise C(2015) 2298 ze dne 10. 4. 2015 o oznámení předloženém Českou republikou týkajícím se přechodného národního plánu podle článku 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích. Přechodný národní plán byl aktualizován k 1. 1. 2020 a zveřejněn ve [Věstníku MŽP v květnu 2020](#).

C) Lokální topeniště

Jak správně topit

Řešení problémů s obtěžováním kouřem ze spalování paliv

Zákaz starých kotlů

Kotlíkové dotace

Kontrola technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů

Lokální topeniště jsou v současné době jeden z největších znečišťovatelů ovzduší a to hlavně z pohledu emisí tuhých znečišťujících látek a benzo(a)pyrenu. Domácnosti se podílí na emisích PM_{2,5} ze 78 % a na emisích benzo(a)pyrenu dokonce z 98 %.

Tuto problematiku řeší zákon **č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší**, v platném znění, a to hlavně tak, že zakládá povinnosti právě provozovatelům lokálních topenišť (spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně).

Dále jsou uvedeny důležité informace týkající se povinností provozovatelů a zároveň možnosti kontrol plnění těchto povinností ze strany orgánů ochrany ovzduší. Jsou uvedeny i informace o dotačních možnostech zaměřených na sektor vytápění domácností a odkazy na jednotlivé metodické pokyny a důležité dokumenty, které s problematikou vytápění domácností souvisí.

A) Jak správně topit

Stručné informace o správném vytápění najdete v [publikaci MŽP "Jak správně topit a ušetřit"](#) (PDF, 4 MB)

Vytápění pevnými palivy je jedním z nejvýznamnějších zdrojů emisí znečišťujících látek, dodržáním zásad správného vytápění je možné dosáhnout výrazného snížení těchto emisí. **I při dodržování všech níže uvedených zásad správného vytápění platí, že spalovací zdroje na pevná paliva, tedy kotle, kamna a krby, zůstávají velmi významným zdrojem emisí znečišťujících látek (především prachových částic (PM₁₀ a PM_{2,5}) a na ně navázaného benzo(a)pyrenu).**

1. Palivo

V kotli či kamnech je nutné **používat pouze takové palivo, které určil výrobce** zdroje (kotle, kamen, krbu) a se kterým byl zdroj testován při uvádění na trh. Mezi nejčastější chyby ve výběru paliva patří spalování hnědého uhlí v litinových kotlích, které byly konstruovány pro černé uhlí nebo jen koks, případně nedodržení předepsaného maximálního obsahu vody v palivovém dřevě, nebo použití uhlí jiné zrnitosti nebo dokonce uhelných sort, jejichž **spalování je zákonem zakázáno (hnědé energetické uhlí, lignit, proplástky a uhelné kaly)**.

Pokud došlo k dodání paliva, které nespĺňuje kvalitativní parametry, je možné se stížit na Českou obchodní inspekci (od r. 2018 je limitován i obsah jemných prachových složek uhlí). Při **spalování dřeva** je nutné zachovat předepsanou velikost kusů a vyhnout se spalování např. dřevní štěpky v kotlech na kusové dřevo. Nejvýznamnějším parametrem kusového dřeva je jeho **vlhkost**, kde vyšší vlhkost vede nejen k vyšším emisím znečišťujících látek, ale i ztrátám tepla (všechnu vodu je nejprve nutné se ztrátou energie odpařit). Horší hoření pak vede k zanášení kotle i spalinových cest (komínu a kouřovodu) a větší spotřebě dřeva. Vyšší obsah vody v palivu vede také ke zvýšení opotřebení kotle korozí. Optimální je skladovat dřevo v zastřešeném, ale provětrávaném, dřevníku izolovaném od země, a to minimálně dva roky. U dřevěných pelet pak doporučujeme volit kvalitní, certifikované pelety. Pelety horší kvality mohou vést například k poškození podavače paliva a nemusí zajistit požadovaný výkon kotle.

Spalování odpadu vede zpravidla jen k malé finanční úspoře, ale kromě toho, že se jedná o porušení zákona o ochraně ovzduší pod pokutou, je to především **velmi nezodpovědné chování**. Při spalování odpadu mohou vznikat a do ovzduší unikat nebezpečné látky, současně je obtížné zachovat správný průběh procesu hoření, může docházet k nedokonalému hoření, které způsobí zanášení spalinových cest. Zdroj, ve kterém je odpad spalován, může být poškozen jak přílišným a nárazovým tepelným zatížením, tak zvýšenou korozí (agresivní tzv. chlorová koroze). Odpadem jsou nejen zbytky plastů a

papíru z domácností, ale také zbytky dřevěných výrobků (nábytek, okna, krovy, pražce apod.), které jsou kontaminovány mořidly či barvami. Některé starší kusy dřeva mohou být ještě mořeny nebezpečnou rtutí nebo karcinogenními dehtovými látkami. Naopak současné standardní euro-palety většinou nejsou chemicky ošetřeny a je tak možné je spalovat. Nelegálním spalováním odpadu je také spalování použitých minerálních olejů ať již přímo v kotlích nebo i ve speciálních hořácích. Na poškození zdroje způsobené spalováním nevhodného paliva nebo odpadu se samozřejmě nebude vztahovat záruka poskytovaná výrobcem.

Pokud máte možnost spalovat více druhů pevných paliv, můžete **přizpůsobit volbu paliva aktuální situaci kvality ovzduší** nebo rozptylovým podmínkám, nebo na další topnou sezonu koupit palivo s nižším dopadem na ovzduší. Při zhoršených rozptylových podmínkách volte sušší a tvrdší dřevo, nebo nahraďte kusové uhlí uhelnými briketami, nebo nejlépe kvalitními lisovanými dřevěnými briketami či koksem. U automatických kotlů pak můžete vyměnit uhlí za dřevěné pelety. Pokud můžete, ideální je v těchto situacích využít elektřinu nebo zemní plyn a **vyhnout se například přitápění v krbu**.

2. Zdroj

Základním parametrem zdroje je jeho **výkon, který musí odpovídat tepelné potřebě vytápěného domu**, pokud došlo například k zateplení či k výměně oken díky čemuž se potřeba tepla snížila, je zdroj naddimenzován a bude velkou část roku provozován při příliš nízkém výkonu a s vyššími emisemi. Tento problém lze řešit instalací akumulční nádoby.

Zdroji musí také odpovídat spalinové cesty (kouřovod a komín), které musí splňovat požadavky na teplotu a tah. Při každé změně zdroje je nutné provést revizi spalinové cesty kominíkem. Výměnu zdroje je však vhodné s kominíkem konzultovat předem, protože moderní kotle jsou poměrně náročné na tah komína a dosahují nízkých teplot spalin a dodatečné řešení tohoto problému může být velmi obtížné, nebo i nemožné. Naopak při silném či kolísavém tahu komína může velmi pomoci instalace jednoduchého a relativně levného regulátoru tahu.

Instalaci zdroje přenechte prověřeným odborníkům, a to především u moderních kotlů. U starších kotlů může instalaci ověřit technik při kontrole technického stavu a provozu zdroje, jejíž provedení je povinné každé 3 roky. Doporučujeme nechat provést kontrolu jiným technikem, než který zdroj instaloval. Zajistěte dostatečný přívod vzduchu ke kotli – spalování paliv vyžaduje velké množství vzduchu. Výměna nebo jen zavření okna do kotelny může vést ke špatnému provozu kotle. U lokálních topidel (kamen, krbů) je tento problém ještě častější a ideální je zajistit samostatný, externí přívod vzduchu, a to především u nových či rekonstruovaných domů.

Dbejte také na správné zapojení bezpečnostních prvků, bezpečnostního ventilu nebo dochlazovací smyčky, jedná se o nejčastější prohřešky identifikované techniky provádějícími pravidelné kontroly zdrojů.

V současnosti jsou na trh dodávány pouze kotle splňující požadavky Ekodesignu. Současné kotle (dle ČSN EN 303-5) zařazovány dle emisí a účinnosti do tříd 1 – 5, kdy kotle tříd 1 a 2 bude od září roku 2022 zakázáno používat. Splnění vyšších tříd je u některých kotlů s ručním přikládáním podmíněno instalací **akumulační nádoby**, díky které nemusí být zdroj provozován při sníženém výkonu, jenž zpravidla vede k vyšším emisím.

3. Obsluha

Zvláště u moderních zdrojů začněte podrobným přečtením návodu, a **předepsané postupy dodržujte**, ty se mohou od starších kotlů velmi lišit. Zásadní je u kotlů s ručním přikládáním **zátop a přikládání**, kdy vzniká největší množství emisí a i zdánlivě drobné odchýlení od předepsaného postupu může tyto emise významně zvýšit. Problém může nastat také při přiložení příliš velkého množství paliva v situaci, kdy již není zajištěn odběr tepla (a akumulční nádoby jsou již nabitě). V této situaci pak kotle se spalinovým ventilátorem přejdou do určitého nouzového stavu, při kterém palivo dohořívá za malého přístupu vzduchu a vysoké produkce emisí. U jednoduchých či špatně zapojených kotlů může tento stav být i nebezpečný.

Pokud používáte **pevná paliva jen doplňkově, omezte jejich použití při zhoršené kvalitě ovzduší**, nebo zhoršených rozptylových podmínkách (informace jsou dostupné např. [zde](#)).

Pokud nejste s provozem kotle spokojeni, nebo si na Vaše topení stěžují sousedi, může se jednat o snadno odstranitelný problém, který ovšem vede ke zvýšenému znečišťování ovzduší. V takovém případě se obraťte na odborníky (kominíka či odborně způsobilou osobu k provádění kontrol technického stavu a provozu zdrojů, kterou můžete najít [zde](#)).

4. Údržba a nastavení

V souladu s návodem dodržujte předepsanou údržbu! Každý kotel, a to i ten nejmodernější, vyžaduje pravidelné čištění teplosměnných ploch - výměníku, čímž se zvýší jeho účinnost a tedy míra využití energie paliva. Nejméně v termínech daných vyhláškou provádějte čištění a každoroční kontrolu spalinových cest (komína a kouřovodů). Vyhněte se však chemickým prostředkům na čištění komína s obsahem mědi, jejich použitím vzniká velké množství toxických dioxinů.

Každou závadu ihned odstraňte – nedoléhající či chybějící spalinová klapka nebo netěsnící dvířka kotle či kamen (chybějící či opotřebované těsnění) mohou významně ovlivnit přístup vzduchu a tím zhoršit kvalitu spalování. Neřešená závada pak může vést k dalším problémům.

Nastavení zdroje u moderních kotlů **přenechte odborníkům** a nezasahujte do něj, pokud si nejste jisti tím, co děláte. Změny nastavení vstupní a výstupní teploty kotle, otáček spalinového ventilátoru nebo rychlosti přikládání automatického hořáku mohou mít komplexní dopad na činnost zdroje. Často dobře míněný zásah (např. zvýšení účinnosti snížením teploty vody) může vést k negativním dopadům. K optimálnímu nastavení a provozu kotle je vhodné instalovat spalinový teploměr a udržovat teplotu spalin v předepsaném rozsahu. Moderní kotle však dosahují vysoké účinnosti mimo jiné snížením teploty spalin, což však za určitých okolností může mít negativní dopady na vlastní spalovací proces. Někdy je tak vhodnější obětovat část tepla zvýšením teploty spalin a zajistit tím lepší hoření.

Více informací ke správnému topení je možné nalézt např. na stránkách [Smokemana](#) nebo na zvláštní webové stránce provozované Moravsko-slezským krajem <https://lokalni-topeniste.msk.cz>

B) Řešení problémů s obtěžováním kouřem ze spalování paliv

Zákon o ochraně ovzduší a další legislativní předpisy ČR poskytují občanům možnosti, jak se bránit obtěžování kouřem způsobeným spalováním materiálů, ať se jedná o paliva v kotlích či topidlech (kamna, krby) či biomasy v otevřených ohništích, nebo nelegální spalování odpadů.

Ke kontrole a vymáhání příslušných ustanovení zákonů, pokud se jedná o zdroje do 300 kW jmenovitého tepelného příkonu, jsou oprávněny obce s rozšířenou působností. V případě podání stížností se tedy obraťte na místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Tento úřad má možnost zjistit objektivní stav provozování těchto zdrojů, a to i s využitím možností provedení kontroly kotle či topidla v obydlí, přičemž v případech, kdy je to účelné, může odebrat i vzorky popela pro prokázání případného spalování odpadu. Dále si může obecní úřad vyžádat doklad o provedení kontroly technického stavu a provozu, udělovat sankce za porušení zákonných povinností či ukládat nápravná opatření ke zlepšení stávajícího stavu.

Více informací o této problematice je možné nalézt ve sdělení odboru ochrany ovzduší:

- [Sdělení ke kontrole kotlů](#) (PDF, 804 kB)
- [Katalog popelů](#) (PDF, 45 MB)
- [Doklad o kontrole](#) (DOCX, 21 kB)

C) Zákaz starých kotlů

Dle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, bude od 1. 9. 2022 (§ 41 odst. 16) zakázáno provozovat spalovací stacionární zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, které slouží jako zdroje tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a které nejsou navrženy rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu. Příloha č. 11 obsahuje minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje pro oxid uhelnatý (CO), organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC) a tuhé znečišťující látky (TZL).

Požadavky přílohy č. 11 neplní staré kotle na pevná paliva, které jsou zařazeny do nižší než 3. třídy (dle ČSN EN 303-5). Třidu kotle je možné zjistit ze štítku kotle nebo návodu k použití, případně ji sdělí pracovník, který provádí pravidelnou kontrolu technického stavu a provozu kotle.

Pokud kotel nesplňuje alespoň třetí třídu dle výše uvedené normy, je nutné ho vyměnit co nejdříve, nejpozději k 1. 9. 2022. V současnosti je možné čerpat na jejich výměnu podporu z tzv. „kotlíkových dotací“.

Pokud plánujete výměnu starého kotle, doporučujeme postupovat následujícím způsobem:

a) Začít opatřeními na snížení tepelné potřeby domu, koupě zdroje tepla s nižším výkonem bude první úsporou, následně ušetříte každý rok za palivo nebo energie. Zateplení, ať již komplexní nebo dílčí (např. jen střechy), odstranění tepelných mostů, výměna dveří, oken, to vše jsou kroky, které je dobré provést před výběrem nového zdroje. Na částečné i komplexní zateplení a úsporná opatření lze dnes čerpat dotace z programu Nová zelená úsporám (více informací zde), a to i když je budete realizovat svépomocí. Pro výběr vhodných opatření je dobré se poradit s odborníky a nechat si provést snímání objektu infračervenou kamerou, která odhalí nejslabší místa domu, kudy odchází nejvíc tepla.

b) Nechat si zpracovat výpočet tepelné potřeby domu a návrh požadovaného výkonu nového zdroje.

c) S využitím kalkulaček dostupných [zde](#), kde si můžete nastavit detaily výpočtu (např. v případě využití stávající otopné soustavy, komína apod.), zhodnotit všechny možné alternativy z pohledu jak investičních, tak provozních nákladů.

d) Zvážit dobře veškerá možná omezení, úskalí a výhody jednotlivých typů vytápění.

Jen namátkou:

- místní a časová dostupnost paliva - dostupnost tříděného uhlí pro domácnosti bude určitě klesat;
- možnost navýšení elektrického příkonu pro využití tepelného čerpadla;
- prostorové nároky na nový zdroj a jeho příslušenství – včetně akumulční nádoby nebo dřevníku pro skladování dřeva;
- použitelnost stávajícího komína s novým zdrojem – zde je vhodná již na začátku konzultace s kominíkem;
- využitelnost stávající otopné soustavy – i klasická otopná soustava může při správném zapojení nabídnout kondenzační provoz plynového kotle, u tepelného čerpadla je přechod na nízkoteplotní soustavu zpravidla nutný;
- nároky na obsluhu za celou dobu životnosti zdroje – dnes vám štípání dřeva nebo obsluha kotle může připadat jako příjemný pohyb, za 15 let to může být velká zátěž;
- možnost dálkového ovládání – u moderních zdrojů tepla běžný standard, u některých ale zatím nerealizovatelné;
- způsob využití domu – rekreační objekty a trvale obývané domy mají jiné nároky na způsob vytápění;
- dopady v případě prodeje domu, kdy některý typ vytápění může být výhodou a dostanete za něj dobře zapláceno, v jiném případě to tak být nemusí.

e) Při vlastním výběru zdroje volit osvědčené, kvalitní značky. Některé kotle nebo tepelná čerpadla mohou sloužit více než 20 let, levnější značky nemusí vydržet ani 10 let. Nedívejte se pouze na cenu, ale i na udávané parametry (účinnost, hlučnost, topný faktor aj.), ale k těmto údajům buďte obezřetní, ne vše, co je na certifikátu musí být nutně pravda, věnujte pozornost i tomu, kde byl výrobek testován a certifikován.

f) Preferovat obnovitelné zdroje energie nebo nositele energie, kde lze přechod k obnovitelným zdrojům očekávat (elektrinu). A to nejen z důvodů ochrany světového klimatu, ale i proto, že fosilní zdroje energie mohou být v budoucnosti zdraženy nějakou formou zpoplatnění uhlíku.

D) Kotlíkové dotace

Tzv. „kotlíkové dotace“ jsou dotace z evropských fondů a jsou poskytovány krajskými úřady (dle vyhlášených výzev) na výměnu stávajícího nevyhovujícího kotle na pevná paliva, za nový, ekologičtější způsob vytápění. V poslední vlně kotlíkových dotací bylo možné si pořídit kotel na biomasu, tepelné čerpadlo nebo plynový kondenzační kotel. Žadatel mohl získat až 80 % způsobilých výdajů, fakticky se mu mohlo vrátit až 127 500,- Kč. Do způsobilých výdajů spadaly i náklady na novou otopnou soustavu, její rekonstrukci či projektovou dokumentaci.

V rámci pokračování kotlíkových dotací budou opět dotovány výměny nevyhovujících kotlů na pevná paliva za kotle na biomasu, tepelná čerpadla nebo plynové kondenzační kotle. Způsobilost výdajů je počítána od 1. ledna 2021. Tyto dotace budou poskytovány pouze domácnostem s nižšími příjmy.

Domácnosti s nižšími příjmy jsou definovány jako ty, jejichž roční souhrn všech příjmů jednoho člena domácnosti nepřesáhne 170 900 Kč čistého výdělku (14 242 Kč měsíčně). Tento stanovený maximální čistý měsíční příjem se násobí počtem členů v domácnosti. Příjmy dětí a studentů do 26 let se nesledují a jsou tedy považovány za nulové. Výpočet a stanovení tohoto limitu bylo navrženo ve spolupráci s Agenturou pro sociální začleňování. Sledovány budou příjmy za rok 2020 (zdanitelné příjmy, důchody, vybrané typy dávek). Domácnosti složené výhradně z důchodců (starobní důchod, invalidní důchod 3. stupně) nebudou muset dokládat příjmy a budou považovány automaticky za způsobilé příjemce.

Novinkou je, že budou podporovány i výměny kotlů v bytových jednotkách bytových domů a trvale obývaných rekreačních objektech. **Dotace dosahuje míry 95 %** ze způsobilých výdajů (včetně souvisejících nákladů). Více informací k pokračování kotlíkových dotací pro nízkopříjmové domácnosti naleznete na webových stránkách [Státního fondu pro životní prostředí](#).

Domácnosti, které nebudou moci žádat o výměnu zdroje z nových kotlíkových dotací, mohou zažádat do programu **Nová zelená úsporám**. Zde již není rozhodující výše příjmů a žádat může každý vlastník dané nemovitosti, dle podmínek programu. Nově jsou zde podporovány i výměny kotlů v bytových jednotkách bytových domů a trvale obývaných rekreačních objektech. Žadatel musí být vlastníkem nebo spoluvlastníkem nemovitosti, tedy rodinného nebo bytového domu či bytové jednotky. Administraci programu Nová zelená úsporám zajišťuje Státní fond životního prostředí a informace naleznete [zde](#). Je možné kombinovat výměnu zdroje z NZÚ s dalšími opatřeními v rámci jedné žádosti jako: zateplení, hospodaření s vodou, fotovoltaika, fototermika, apod. Komplexní projekty jsou finančně zvýhodněny.

V rámci NZÚ jsou podporovány i výměny lokálních topidel nebo elektrických zdrojů tepla (pouze za elektrická tepelná čerpadla). Opět jsou podporovány výměny za kotle na biomasu, plynové kondenzační kotle, tepelná čerpadla, ale i napojení na soustavu zásobování tepelnou energií nebo kombinovaná výroba tepla a elektřiny (u bytových domů). Podrobnější informace naleznete na stránkách [Státního fondu životního prostředí](#).

E) Kontrola technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů

Dle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění je povinností provozovatele zdroje provádět pravidelně (**nejméně jednou za tři roky**) kontrolu technického stavu a provozu zdroje (kotle). Tuto kontrolu musí provádět tzv. **odborně způsobilá osoba**, která je fyzickou osobou proškolenou výrobcem spalovacího stacionárního zdroje, od kterého má udělené oprávnění k instalaci, provozu a údržbě zdroje.

Více informací k tomuto tématu je uvedeno v často kladených otázkách.

- [FAQ - kontroly technického stavu a provozu](#) (PDF, 623 kB)

Počátkem roku 2020 byla zpřístupněna pro provozovatele také **databáze odborně způsobilých osob**, která obsahuje všechny odborně způsobilé osoby v ČR, které jsou oprávněny ke kontrole zdroje dané značky a typu. Databázi naleznete na tomto odkazu: <https://ipo.mzp.cz/>. Databáze umožňuje provozovateli vyhledat v mapě nejbližší odborně způsobilou osobu pro jeho značku a typ zdroje, a pokud nebude ochotna provést kontrolu za referenční finanční limit, který je stanoven vyhláškou (č. 415/2012 Sb.), může prostřednictvím databáze provozovatel komunikovat přímo s výrobcem zdroje,

který by mu měl poskytnout odborně způsobilou osobu, která kontrolu ve finančním limitu bude schopna vykonat.

Výsledky z kontrol je odborně způsobilá osoba povinna od roku 2020 vkládat do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP), kde jsou k dispozici orgánům ochrany ovzduší. Informace pro výrobce zdrojů a odborně způsobilé osoby naleznete ve sdělení. Pro zjednodušení práce při ohlašování odborně způsobilých osob do ISPOP byl vytvořen jednoduchý postup pro ohlašování.

- [Sdělení - databáze OZO](#) (PDF, 296 kB)
- [Vzor žádosti](#) (DOCX, 22 kB)
- [Postup pro OZO \(registrace, ohlašování\)](#) (PDF, 569 kB)

D) Zemědělství

Chovy hospodářských zvířat s potenciálními ročními emisemi amoniaku vyššími než 5 tun jsou stacionárními zdroji uvedenými v příloze č. 2 tohoto zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen "zákon").

Pro provozovatele chovů platí následující podmínky:

- Zpracovat odborný posudek k řízení o vydání závazného stanoviska k umístění zdroje, ke stavbě a změně stavby (ke stavebnímu řízení), dále pak k řízení o vydání nebo změně povolení provozu
- Provozovat zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu
- Zpracovat provozní řád
- Splňovat technickou podmínku provozu dle vyhlášky č. 415/2012 Sb.: na všech částech technologie, tzn. ustájení, skladování a aplikace statkových hnojiv, realizovat opatření k předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem
- Provádět hlášení do Integrovaného registru znečišťování (pokud jsou emise amoniaku větší než 10 t /rok)

Provozovatelé nemají povinnost:

- Vést provozní evidenci ani ohlašovat souhrnnou provozní evidenci prostřednictvím ISPOP
- Zjišťovat úroveň znečišťování

Zdroje informací:

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší „k zařazování chovů hospodářských zvířat podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů.**

Obsahuje postup výpočtu potenciálních ročních emisí amoniaku pro účely zařazení zdroje dle přílohy č. 2 zákona, postup výpočtu skutečných ročních emisí amoniaku a výčet technologií ke snižování emisí amoniaku/zápachu pro chovy hospodářských zvířat.

Metodický pokyn zveřejněn ve Věstníku MŽP: ROČNÍK XXXII – listopad 2022 – ČÁSTKA 8

- **Národní kodex správné zemědělské praxe pro snižování emisí amoniaku v České republice**

Národní kodex správné zemědělské praxe pro snižování emisí amoniaku v České republice je zpracovaný pro splnění jednoho ze základních požadavků přílohy IX Göteborského protokolu. Dle písmena A přílohy IX Protokolu „zúčastněná strana je povinna ustanovit, publikovat a rozšířit

poradenský kodex správné zemědělské praxe pro snižování emisí amoniaku do jednoho roku od data počátku účinnosti předloženého Protokolu“.

Národní kodex správné zemědělské praxe pro snižování emisí amoniaku v České republice obsahuje národní specifika České republiky a srovnání zavedených opatření s principy Göteborgského protokolu. Měl by být chápán jako strategický dokument pro zavádění dosud nezavedených opatření ke snížení emisí amoniaku. Měl by sloužit jako podklad pro zpracování [Národního programu snižování emisí](#) a jeho publikace je současně splněním opatření CC1 z tohoto programu. Hlavním cílem zavádění opatření na snižování emisí amoniaku je splnění národního emisního stropu pro amoniak v roce 2020, resp. 2030, stanoveného Směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší.

[Národní kodex správné zemědělské praxe](#) (PDF, 4 MB)

- **Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF; Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat**

Obsahuje informace pro chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat a doporučované technologie ke snižování emisí amoniaku a zápachu. Svým obsahem se blíží referenčním dokumentům o nejlepších dostupných technikách (BAT), ale jsou určeny pro chovy nižší kapacity, které nespádají pod integrovanou prevenci.

[neBREF - chovy](#) (PDF, 628 kB)

- **Intenzivní chov drůbeže a prasat (pouze zařízení kategorie 6.6. přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci)**

Provozovatelé musí splňovat požadavky vyplývající z revidovaného referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BAT) pro intenzivní chov drůbeže a prasat a prováděcího rozhodnutí Komise (EU), kterým se stanoví

[závěry o BAT](#) pro intenzivní chov drůbeže nebo prasat.

E) Kvalita ovzduší

[Data o kvalitě ovzduší](#)

[Smogové situace](#)

[Dopady znečištění ovzduší](#)

[Příručka ochrany kvality ovzduší](#)

AD Data o kvalitě ovzduší

Monitorováním kvality ovzduší se zabývá Český hydrometeorologický ústav, který provozuje Státní síť imisního monitoringu a informace z ní zveřejňuje na svých stránkách <http://www.chmi.cz> v sekci Ovzduší. Mimo jiné jsou zde prezentována [aktuální data o kvalitě ovzduší](#), která jsou dostupná i přes aplikaci [ČHMÚ+](#).

Souhrnnou informací o kvalitě ovzduší za uplynulý rok zpracovává Ministerstvo životního prostředí. Následně je předkládána členům vlády a poté zveřejněna, viz níže. Tato informace vychází především z podkladů uvedených v publikaci [Znečištění ovzduší na území České republiky](#), kterou každoročně vydává Český hydrometeorologický ústav.

Informace o kvalitě ovzduší

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2020](#) (PDF, 2 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2019](#) (PDF, 4 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2018](#) (PDF, 4 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2017](#) (PDF, 1 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2016](#) (PDF, 1 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2015](#) (PDF, 1 MB)

[Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2014](#) (PDF, 1 MB)

Údaje o kvalitě ovzduší pro pořizování a aktualizaci územně analytických podkladů

[Pasport s údaji o území - jev A 65 - 2020](#) (PDF, 618 kB)

[Pasport s údaji o území - jev B 35a - 2020](#) (PDF, 635 kB)

AD Smogové situace

Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM10 nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot (dle § 10 odst. 1 a přílohy č. 6 zákona o ochraně ovzduší). Příčinou smogových situací jsou obvykle špatné rozptylové podmínky, což zapříčiní kumulaci znečištění ze zdrojů znečišťování ovzduší v dané oblasti. Vznik a ukončení smogové situace vyhláší ČHMÚ na základě pověření MŽP. Aktuální stav překročení prahových hodnot lze sledovat na stránkách [ČHMÚ](#), případně pomocí [mobilní aplikace ČHMÚ](#).

Prahové hodnoty byly stanoveny dle doporučení WHO s ohledem na dopady mimořádného znečištění ovzduší na lidské zdraví. Prahové hodnoty se dělí na informativní prahové hodnoty a regulační, resp. varovné prahové hodnoty (pouze pro troposférický ozon). Informativní prahová hodnota představuje úroveň znečištění ovzduší, která při krátkodobé expozici může představovat zdravotní rizika pro zvláště citlivou skupinu obyvatel. Regulační resp. varovná, prahová hodnota odpovídá úrovni znečištění, která může představovat zdravotní rizika pro celou populaci. Zdravotní doporučení pro případ vyhlášení smogové situace naleznete na stránkách [Státního zdravotního ústavu](#).

Pro případy vyhlášení smogové situace mohou obce přijmout tzv. regulační řád, který krátkodobě omezuje dopravu s cílem zmírnit mimořádný stav znečištění (dle § 10 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší). Krajské úřady pro případ překročení regulační prahové hodnoty vkládají do povolení provozu významných stacionárních zdrojů zvláštní podmínky provozu (dle § 10 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší), které jsou stacionárními zdroji povinné při překročení regulační prahové hodnoty realizovat (obvykle se jedná o útlum výroby). Zdroje se stanovenými zvláštními podmínkami provozu jsou zveřejněny na stránkách [ČHMÚ \(XLS, 72 KB\)](#).

AD Dopady znečištění ovzduší

Znečištění ovzduší je jedním z faktorů, který může významně ovlivňovat lidské zdraví. Tyto účinky mohou mít formu akutních problémů, ale i problémů, které se vyskytují až při dlouhodobé expozici. Mezi nejčastěji se vyskytující problémy patří onemocnění dýchací a oběhové soustavy, některé látky pak mají karcinogenní účinky. Z tohoto důvodu Ministerstvo životního prostředí každoročně ve spolupráci se [Státním zdravotním ústavem](#) zpracovává Informace o zdravotních rizicích spojených s kvalitou ovzduší. Podobně má znečištění ovzduší negativní vliv i na ekosystémy, kdy se jedná především o oxidativní stres (způsobený O₃), acidifikaci (SO₂) a eutrofizaci (NO_x). Tyto vlivy řeší především Ministerstvo zemědělství např. ve [Zprávě o stavu lesa a lesního hospodaření](#).

Informace o zdravotních rizicích spojených s kvalitou ovzduší

[Zdravotní rizika 2020](#) (PDF, 2 MB)

[Zdravotní rizika 2019](#) (PDF, 2 MB)

[Zdravotní rizika 2018](#) (PDF, 772 kB)

[Zdravotní rizika 2017](#) (PDF, 730 kB)

[Zdravotní rizika 2016](#) (PDF, 775 kB)

[Zdravotní rizika 2015](#) (PDF, 632 kB)

[Zdravotní rizika 2014](#) (PDF, 564 kB)

AD Příručka ochrany kvality ovzduší

Příručka ochrany kvality ovzduší je ucelený soubor znalostí z různých oborů umožňující celostně vnímat disciplínu ochrany kvality ovzduší, jež v sobě zahrnuje nejenom právní a technické aspekty, ale i zdravotní a ekologické důsledky znečištění ovzduší.

[Příručka ochrany kvality ovzduší - elektronická verze](#) (PDF, 10 MB)

F) DOPRAVA

[Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR](#)

[Nízkoemisní zóny](#)

[Metodiky a stanoviska](#)

Doprava je jedním z významných zdrojů znečišťování ovzduší. Prostřednictvím tohoto zdroje se do ovzduší dostávají především oxidy dusíku (zejména oxid dusičitý), suspendované částice frakce PM₁₀ a PM_{2,5} (prachové částice), oxid uhelnatý a uhlovodíky. Všechny výše uvedené znečišťující látky mají řadu negativních dopadů na lidské zdraví i vegetaci. Platná legislativa pro ně stanoví imisní limity, které však nejsou na řadě míst (města, okolí frekventovaných komunikací) plněny. Kromě toho je jejich neplněním ČR vystavena možnosti sankcím ze strany Evropské Komise.

Suspendované částice se do ovzduší dostávají jak prostřednictvím výfukových plynů z osobních i nákladních automobilů, tak prostřednictvím otěrů brzdových destiček automobilů a abrazí vozovky. Významné objemy suspendovaných částic frakcí PM₁₀ a větších se pak mohou dostat do ovzduší tzv. resuspenzí, nebo-li zvířením prachových částic usazených na povrchu komunikací.

Opatření ke snížení znečištění ovzduší způsobené dopravou jsou proto nezbytnou součástí strategických dokumentů v oblasti ochrany ovzduší, resp. Národního programu snižování emisí České republiky a Programů zlepšování kvality ovzduší.

Jejich realizace opatření by měla být především řešena koncepčně a se zohledněním celé řady aspektů kvalitního života ve městech (životní prostředí, bezpečnost, pohodlí, parkovací plochy, alternativní způsoby dopravy, kvalitní hromadná doprava, atd.). Takové koncepční řešení nabízí např. [plány udržitelné městské mobility](#) nebo [Smart Cities](#).

AD Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR

Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí obsahuje ucelený přehled o vývoji dopravy ve vztahu k životnímu prostředí v České republice. Je tvořena řadou indikátorů popisujících vývoj dopravy na celostátní a v rámci vybraných ukazatelů také na krajské úrovni. Studie je tvořena každoročně od roku 1998 v datových řadách, které jsou sledovány již od roku 1993.

Stáhněte si...

- [Studie o vývoji dopravy](#) (PDF, 9 MB)

AD Nízkoemisní zóny

Nízkoemisní zóny jsou nástrojem k omezení znečištění ovzduší z dopravy ve městech. Podstatou jejich fungování je omezení vjezdu určitých skupin vozidel (na základě emisní kategorie, do níž příslušné vozidlo spadá) do města, příp. jeho části.

Stáhněte si...

- [FAQ - NEZ](#) (PDF, 216 kB) - zde naleznete odpovědi na nejčastější otázky, které se týkají problematiky nízkoemisních zón. V případě dalších otázek je možné kontaktovat odbor ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí

Ačkoli na území ČR nebyla doposud žádná nízkoemisní zóna vyhlášena, jedná se o nástroj, který funguje v řadě evropských měst, podrobnější informace o nich lze nalézt např. na <http://www.urbanaccessregulations.eu/>

AD Metodiky a stanoviska

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k vyhlášení NEZ**

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší se týká podmínek vyhlášení nízkoemisních zón a vydávání emisních plaket podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Zveřejněno ve Věstníku MŽP - srpen 2018.

[Metodický pokyn NEZ](#) (PDF, 406 kB)

- **Metodika pro výpočet emisí částic pocházejících z resuspenze ze silniční dopravy**

[Metodika pro výpočet resuspenze](#) (PDF, 10 MB)

- **Metodika pro určení dynamické skladby vozového parku na komunikacích v ČR**

[Dynamická skladba vozového parku](#) (PDF, 6 MB) - metodika zahrnuje reprezentativní data pro silnice nižších tříd, tj. komunikace II. a III. tříd a dále údaje pro zahraniční automobily

- **Metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrace suspendovaných částic**

Součástí metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrací znečišťujících látek je také metodika pro realizaci vhodné výsadby dřevin podél komunikací i u tzv. plošných zdrojů prašnosti. K omezenému využití je zde k dispozici také demoverze aplikace pro výpočet přínosu zeleně včetně manuálu k plné verzi aplikace.

- [Metodika pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrací znečišťujících látek](#) (PDF, 6 MB)
- [Grafické přílohy k metodice pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně](#) (PDF, 6 MB)
- [Metodika pro realizaci vhodné výsadby dřevin podél komunikací u tzv. plošných zdrojů prašnosti](#) (PDF, 1 MB)
- [Demoverze aplikace Zelená Bariera pro výpočet přínosu izolační zeleně](#) (EXE, 352 kB)
- [Manuál k aplikaci Zelená Bariera](#) (PDF, 758 kB)

- **Analýza rozšíření PO2 o možnost podpory zařízení sloužících ke snižování prašnosti z plošných zdrojů**

[Analýza](#) (PDF, 2 MB) - analýza byla zpracována pro účely rozšíření oblasti podpory OPŽP o čisticí a kropící vozy a byla primárně zaměřena na hledání argumentů pro podporu čisticích a kropících vozů a vyčíslení jejich přínosů ke snížení prašnosti

- **Metodika sledování kontaminace ovzduší v okolí veřejných komunikací**

V rámci projektu Výzkumu a vývoje "Zelené technologie pro ochranu ovzduší", byla zpracována metodika, která se zabývá monitoringem polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH) na povrchu listů. Protože významným zdrojem PAH jsou zejména spalovací motory, využívá metodika přirozeného systému usazování polutantů v místní

vegetaci v okolí frekventovaných komunikací. Informace o absorpční kapacitě listů různých druhů dřevin mohou především posloužit jako vodítko při výběru druhů pro výsadbu ochranné zeleně podél dopravně vytížených komunikací.

[Metodika sledování kontaminace](#) (PDF, 189 kB)

G) AUTORIZACE

Rozhodnutí o autorizaci dle § 32 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o ochraně ovzduší" nebo „zákon“), je vyžadováno k následujícím činnostem, které slouží na podporu výkonu státní správy podle zákona o ochraně ovzduší:

- Jednorázové měření emisí
- Měření úrovně znečištění
- Dohled nad tepelným zpracováním odpadu
- Zpracování odborného posudku
- Zpracování rozptylové studie
- Certifikace biopaliv a ověřování zprávy o emisích

Seznam autorizovaných osob a rozsah autorizace jsou uvedeny v [Informačním systému autorizovaných osob](#).

Ministerstvo vydává rozhodnutí o autorizaci na dobu neurčitou poté, co žadatel splní zákonné podmínky. Autorizace vydané podle předchozího zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, (jejichž lhůta platnosti vypršela po datu 1. 9. 2012) jsou i nadále platné a není potřeba je dále prodlužovat.

AD Metodiky a stanoviska

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií**
 - [MP - rozptylové studie](#) (PDF, 356 kB)
 - [Příloha 1 - Metodická příručka k modelu SYMOS'97 - aktualizace 2013](#) (PDF, 689 kB)
 - [Příloha 2 - Metodika výpočtu podílu velikostních frakcí částic PM10 a PM2,5 v emisích tuhých znečišťujících látek a výpočtu podílu emisí NO₂ v NO_x](#) (PDF, 350 kB)
 - [Příloha 3 - Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací](#). (PDF, 10 MB)
 - [Sdělení o úpravách metodické příručky k modelu SYMOS'97 \(2013\)](#) (PDF, 445 kB)

Také Věstník 8/2013. Věstník MŽP č. 8/2018 pak uvádí:

Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP, kterým se mění příloha č. 3 „Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací“ Metodického pokynu ke zpracování rozptylových studií vydaného ve Věstníku MŽP 2013/8

Příloha č. 14: Metodika pro výpočet emisí částic pocházejících z resuspenze ze silniční dopravy

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků**

Metodický pokyn je určen krajským úřadům, které se zabývají povolováním stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší a odborné posudky jsou jim předkládány jako součást žádosti o vydání povolení provozu anebo závazného stanoviska u stacionárních zdrojů uvedených v

příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb. a dále zpracovatelům těchto odborných posudků a provozovatelům stacionárních zdrojů. Obsahové náležitosti odborných posudků jsou uvedeny v příloze č. 13 vyhlášky č. 415/2012 Sb. Popisné části jednotlivých kapitol metodického pokynu upřesňují tuto obsahovou část o další informace, které je nutné při zpracování odborných posudků zohlednit.

[MP - odborné posudky](#) (PDF, 376 kB)

- **Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek**

Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek, které byly vydány dle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

[Stanovisko - autorizace-pachové látky](#) (PDF, 100 kB)

- **Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem**

Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem, které byly vydány podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., kterým se od 1.9.2012 zrušuje zákon č. 86/2002 Sb.

[Stanovisko](#) (PDF, 41 kB)

- **Stanovisko k povaze výkonu autorizované činnosti měření úrovně znečištění**

[Stanovisko](#) k povaze výkonu činnosti měření úrovně znečištění autorizovanou osobou podle § 32 a násl. zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a povinností z výkonu vyplývajících. (PDF, 101 kB)

H) Strategické dokumenty

[Národní program snižování emisí](#)

[Programy zlepšování kvality ovzduší](#)

[Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v ČR](#)

AD Národní program snižování emisí

Mezi základní strategické dokumenty v oblasti zlepšování kvality ovzduší a snižování emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší patří „Národní program snižování emisí České republiky“ (dále jen „NPSE“). Program byl zpracován na základě § 8 a přílohy č. 12 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. NPSE schválila vláda svým [usnesením č. 978 ze dne 2. prosince 2015](#). Následně byla pak [usnesením vlády č. 917 ze dne 16. prosince 2019](#) přijata aktualizace tohoto programu (dále jen „Aktualizace NPSE“). NPSE plní roli národního programu omezování znečištění ovzduší, jehož zpracování požaduje evropská legislativa, konkrétně článek 6 [směrnice Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2016/2284 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší](#) (PDF, 500 kB). Aktualizace NPSE splňuje všechny požadavky jmenované směrnice. Mezi její hlavní cíle patří dosažení nových závazků stanovených legislativou EU k roku 2020, 2025 a 2030 prostřednictvím stanovených opatření ke snižování emisí vybraných látek znečišťujících ovzduší.

Aktualizace NPSE ponechala prioritní opatření NPSE z roku 2015 v platnosti. To je provedeno zachováním příslušných částí usnesení vlády č. 978/2015 i nadále v platnosti.

NPSE obsahuje aktuální analýzu stavu a vývoje kvality ovzduší v ČR, příčiny znečištění, emise znečišťujících látek z jednotlivých sektorů ekonomiky, scénáře vývoje znečišťování ovzduší, národní závazky ČR a jejich dodržování.

NPSE stanovuje zejména opatření ke snížení množství emisí některých znečišťujících látek do ovzduší a tedy i k nápravě nevyhovujícího stavu ovzduší. Uvedená opatření byla navržena na základě analýz a projekcí dalšího vývoje emisí. Jsou zaměřena na klíčové sektory, ve kterých je požadované snížení emisí možné efektivně dosáhnout. Mezi tyto sektory patří zejména lokální vytápění domácností, energetika, doprava a zemědělství.

V rámci přípravy Aktualizace NPSE byla provedena veřejná konzultace, která se uskutečnila ve dvou kolech v lednu 2019 a v červenci 2019. Ministerstvo životního prostředí obdrželo řadu podnětů a připomínek. K průběhu jednotlivých kol veřejné konzultace a k vypořádání a zohlednění připomínek a námětů byly zpracovány zprávy, které jsou k dispozici ke stažení níže.

Aktualizace NPSE byla posouzena ve zjišťovacím řízení dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Dle závěru zjišťovacího řízení vydaného Ministerstvem životního prostředí dne 19. 11. 2019 (č. j. MZP/2019/710/9722) nemá Aktualizace NPSE významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebyla proto posuzována dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Veškerá dokumentace ke zjišťovacímu řízení je k dispozici [ke stažení v informačním systému SEA České informační agentury životního prostředí \(CENIA\)](#).

- [Aktualizace NPSE](#) (PDF, 7 MB)
- [Usnesení vlády ČR č. 917 ze dne 16. 12. 2019 k Aktualizaci NPSE](#)
- [Veřejná konzultace 1](#) (PDF, 64 kB)
- [Veřejná konzultace 2](#) (PDF, 87 kB)
- [Národní program snižování emisí České republiky 2015](#) (PDF, 3 MB)
- [Usnesení vlády ČR č. 978 ze dne 2. 12. 2015 o NPSE](#) (PDF, 150 kB)
- [Národní program snižování emisí České republiky 2007](#) (PDF, 916 kB)
- [Usnesení vlády ČR č. 630 ze dne 11. 6. 2007](#) (PDF, 70 kB)

Vyhodnocení plnění NPSE

- [Vyhodnocení plnění NPSE - 2021](#) (PDF, 655 kB)

AD Programy zlepšování kvality ovzduší

Programy zlepšování kvality ovzduší (PZKO) vydává MŽP ve spolupráci s obcemi a kraji a dále krajským úřadem a obecním úřadem v případě překročení imisního limitu stanoveného v bodě 1 a 3 přílohy č. 1 zákona o ochraně ovzduší. PZKO se vydávají v případě překročení imisního limitu dle předchozí věty zvláště pro každou zónu a aglomeraci dle přílohy č. 3 zákona o ochraně ovzduší. Cílem programu je stanovit opatření k dosažení požadované kvality ovzduší v době co možná nejdříve. PZKO stanovují opatření zejména na regionální a lokální úrovni. Společně s Národním programem snižování emisí ČR se jedná o základní strategické dokumenty zlepšování kvality ovzduší.

Aktualizované PZKO pro období 2020+ (PZKO 2020+) jsou k dispozici na níže uvedeném odkazu. PZKO 2020+ pro jednotlivé zóny a aglomerace byly vydány ve Věstníku MŽP (publikované v roce [2020](#) a [2021](#)). V návaznosti na novelu zákona o ochraně ovzduší z roku 2018 (č. 172/2018 Sb.) nahrazují PZKO 2020+ předchozí programy zlepšování kvality ovzduší z roku 2016 a to dnem vyhlášení příslušného PZKO 2020+ ve Věstníku MŽP.

Obec a kraj provádějí opatření, která jim byla uložena v PZKO 2020+ v rámci svých možností tak, aby bylo imisního limitu dosaženo co nejdříve (§ 9 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší). Obec a kraj jsou povinny vypracovat do 12 měsíců ode dne vyhlášení PZKO 2020+ ve Věstníku MŽP svůj časový plán provádění opatření a tento plán zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup (§9 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší). Vzorový časový plán vypracovaný MŽP je k dispozici níže v sekci PZKO 2020+.

Krajský úřad prověří u stacionárních zdrojů uvedených v PZKO 2020+ možnost zpřísnění nebo stanovení dalších specifických emisních limitů, doplňujících technických podmínek provozu nebo emisních stropů (§ 13 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší).

PZKO 2020+ stanovují závazná opatření k dosažení imisních limitů. Tato opatření byla stanovena na základě analýzy příčin znečištění ovzduší a na základě imisní projekce vývoje kvality ovzduší se zohledněním existujících opatření (projekce byla vyhotovena k roku 2023). Kromě těchto závazných opatření stanovují PZKO 2020+ také tzv. Podpůrná opatření. Podpůrná opatření představující dobrou praxi při řízení kvality ovzduší na všech úrovních a ve všech součástech veřejné správy. U Podpůrných opatření nelze z centrální úrovně přesně kvantifikovat rozsah realizace či definovat jejich přínos (jedná se např. o správný postup povolování nových záměrů v území, čištění komunikací či parkovací politiku), a proto nejsou přímou součástí programů zlepšování kvality ovzduší, byť jsou pro zlepšení kvality ovzduší rovněž přínosná. Podpůrná opatření jsou zveřejněna v sekci PZKO 2020+. Podpůrná opatření realizují příslušné orgány veřejné správy dle svých možností v maximální možné míře tak, aby se kvalita ovzduší dále zlepšovala.

[Aktualizované programy zlepšování kvality ovzduší 2020+](#)

Věstník září 2020

Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek –CZ08A: Aktualizace 2020

Věstník říjen 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Střední Morava–CZ07: Aktualizace 2020

Věstník listopad 2020

Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Brno–CZ06A: Aktualizace 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Moravskoslezsko–CZ08Z: Aktualizace 2020

Věstník prosinec 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Severozápad–CZ04: Aktualizace 2020

Věstník Leden 2021

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Jihozápad –CZ03: Aktualizace 2020

Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Praha –CZ01: Aktualizace 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Jihovýchod –CZ06Z: Aktualizace 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Severovýchod –CZ05 Aktualizace 2020

Věstník Únor 2021

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Střední Čechy –CZ02: Aktualizace 2020

Podpůrná opatření k PZKO 2020+ (pro všechny zóny a aglomerace)

[Podpůrná opatření k PZKO 2020+ \(PDF, 1 MB\)](#)

AD Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v ČR

Kvalita ovzduší v České republice dlouhodobě nespĺňuje požadavky stanovené národní a evropskou legislativou pro ochranu zdraví lidí a ekosystémů a vyvolává v zatížených oblastech významná zdravotní rizika pro jejich obyvatele. Střednědobá strategie (do roku 2020) zlepšení kvality ovzduší v ČR (dále jen „Strategie“) je zastřešujícím koncepčním dokumentem, který shrnuje výstupy Národního programu snižování emisí České republiky a 10 programů zlepšování kvality ovzduší zpracovaných pro 7 zón a 3 aglomerace. Strategie byla schválena dne 2. prosince 2015 usnesením vlády České

republiky č. 979 a je podkladem pro financování opatření ke snížení emisí a ke zlepšení kvality ovzduší z fondů EU prostřednictvím operačních programů.

- [Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší ČR](#) (PDF, 4 MB)

I) Biopaliva

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti. Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Kritéria udržitelnosti lze rozdělit na dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

Níže jsou k dispozici potřebné dokumenty týkající se aplikace kritérií udržitelnosti.

Dokumenty:

- [Kritéria udržitelnosti](#)

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti. Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Další důležité dokumenty a materiály – Věstníky MŽP

Věstník MŽP č. 8/2013 uvádí:

- Metodický pokyn MŽP, odboru ochrany ovzduší, k definici nízkoemisního spalovacího zdroje

Věstník MŽP č. 7/2012 uvádí:

- **Metodický návod odboru odpadů MŽP – Komunitní obecní kompostárna** Postup při projektování a zřizování kompostárny jako zařízení pro prevenci vzniku odpadů dle § 10a zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů. **Tento návod se dotýká i ovzduší.**

Věstník MŽP č. 1/2016 uvádí:

- Provozní řád Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP)

Věstník MŽP č. 3/2022 (duben) uvádí:

- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP, kterým se stanoví seznam reprezentativních měřicích lokalit pro vyhlášení vzniku nebo ukončení smogových situací

Další materiály MŽP (www.mzp.cz). Některé z nich již neplatí či pozbyly na aktuálnosti, ale uvádějí důležité informace a přístupy.

- Stanovisko k povolování dieselaagregátových záložních zdrojů

Stanovisko se týká některých otázek souvisejících s povolováním dieselaagregátových záložních zdrojů podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k problematice měření emisí pachových látek

Měření pachových látek při uvedení zdroje do provozu. S měřením pachových látek se nepočítá, stejně jako s emisními či imisními limity. Nově ale novela zákon č. 369/2016 Sb., ukládá MŽP se k emisním limitům pachových látek vrátit a vyhláškou je stanovit.

- Stanovisko ke spalování odpadních olejů

Stanovisko ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Ochrana ozonové vrstvy Země a ochrana klimatického systému Země

Zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění zákona č. 89/2017 Sb. a zákonem č. 183/2017 Sb.

Vyhláška č. **243/2023 Sb.**, o provedení některých ustanovení zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech

Od 11.3.2024:

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) **2024/590** ze dne 7. února 2024 o **látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o zrušení nařízení (ES) č. 1005/2009.**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) **2024/573** ze dne 7. února 2024 o **fluorovaných skleníkových plynech, o změně směrnice (EU) 2019/1937 a o zrušení nařízení (EU) č. 517/2014.**

Zákony a předpisy, vztahující se k Integrované prevenci (IPPC a IRZ)

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Byl novelizován **zákony č. 521/2002 Sb., zák. č. 437/2004 Sb., zák. č. 695/2004 Sb., zák. č. 444/2005 Sb., zák. č. 222/2006 Sb.** (úplné znění zákona vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 435/2006 Sb. – není aktuální), **zák. č. 25/2008 Sb., zák. č. 227/2009 Sb., zák. č. 281/2009 Sb., zák. č. 85/2012 Sb., zák. č. 69/2013 Sb., zák. č. 64/2014 Sb., zák. č. 39/2015 Sb., zák. č. 183/2017, zák. č. 225/2017 Sb., zák. č. 541/2020 Sb., zák. č. 261/2021 Sb. a zákonem č. 284/2021.**

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, ze dne 6.9.2013, účinná od 5.10.2013.

Zákon č. 25/2008 Sb., zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, novelizován byl zákony č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 77/2011 Sb., 201/2012 Sb., 169/2013 Sb., 255/2016 Sb., 183/2017 Sb., 541/2020 Sb. a 261/2021 Sb.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006, ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosu znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění **nařízení vlády č. 450/2011 Sb. a 326/2020 Sb.**

Zákony a předpisy, vztahující se k obchodování s emisemi CO₂

Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů. Novelizován byl zákonem č. 212/2006 Sb., 315/2008 Sb., 227/2009 Sb., 292/2009 Sb., 164/2010 Sb., 165/2010 Sb., 85/2012 Sb., 201/2012 Sb. a 383/2012 Sb., kterým tento zákon částečně „nahrazen“, ale nezrušen!

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění zákona č. 257/2014 Sb.

Nařízení vlády č. 80/2008 Sb., o Národní alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 – 2012.

Vyhláška č. 192/2013 Sb., o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů.

Nařízení komise (EU) č. 600/2012, o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Nařízení komise (EU) č. 601/2012, ze dne 21.6.2012, o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 383/2012 Sb., 64/2014 Sb., 193/2016 Sb., 183/2017 Sb., 541/2020 Sb. a 609/2020 Sb.

Další zákony a předpisy se vztahem k ochraně ovzduší

Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 85/2012 Sb., č. 64/2014 Sb., č. 250/2014 Sb., č. 183/2017 Sb., č. 98/2019 Sb. a zákonem č. 261/2021 Sb.

Nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění. Platnost od 1.ledna 2012.

KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI

Zákon transponuje komunitární právo do oblasti ochrany ovzduší jako nejdůležitější složky životního prostředí.

Cílem je dosáhnout dalšího snížení emisí znečišťujících látek a **dosáhnout zlepšení kvality ovzduší při současném snížení nadbytečné administrativní zátěže a legislativních povinností.**

Zákon upravuje:

- a) přípustné úrovně **znečištění** a **znečišťování** ovzduší,
- b) **způsob posuzování** přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a **jejich vyhodnocení**,
- c) **nástroje** ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,
- d) **práva a povinnosti osob** a **působnost** orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,
- e) **práva a povinnosti osob uvádějících motorové benziny nebo motorovou naftu** do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely a osob, které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty") a působnost orgánů veřejné správy při sledování a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot v dopravě.

Nový zákon o ochraně ovzduší, který byl schválen v senátní (pozměněné) verzi obsahuje celkem 9 částí a 12 příloh.

Části nového zákona:

1) Úvodní ustanovení

Co zákon upravuje (znečištění a znečišťování vnějšího ovzduší, pohonné hmoty v dopravě)

Základní ustanovení.

Základní pojmy.

2) Znečištění a znečišťování

Přípustná úroveň znečištění

Přípustná úroveň znečišťování

Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění

Informační systém kvality ovzduší

Problematika imisí a emisí, jejich hodnocení.

POZN.: Zde je i část vymezení zdrojů a pravidla pro sčítání kapacit zdrojů.

3) Nástroje ke snižování úrovně znečištění a znečišťování

Národní program snižování emisí České republiky

Programy zlepšování kvality ovzduší

Smogová situace

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

- včetně kompenzačních opatření
Změna a zánik povolení provozu
Nízkoemisní zóny
Poplatek za znečišťování

4) Povinnosti osob a kritéria udržitelnosti biopaliv

Povinnosti osob

Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel

Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot

Kritéria udržitelnosti biopaliv

5) Opatření k nápravě a správní delikty

Opatření ke zjednáání nápravy a zastavení provozu stacionárního zdroje

Společná ustanovení k přestupkům

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

Společná ustanovení ke správním deliktům právnických a podnikajících fyzických osob

6) Výkon státní správy a činnosti na podporu výkonu státní správy

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

Postup kontrolních orgánů

Zpřístupňování informací

Poskytování údajů

Autorizace

Povinnosti autorizovaných osob

Pověřené osoby

7) Přechodné režimy pro spalovací stacionární zdroje

Přechodný národní plán

Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

8) Společná, přechodná a zrušovací ustanovení

9) Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2012, s výjimkou ustanovení

a) § 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013,

- b) § 15 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017,
- c) části I přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014,
- d) bodu 1.5. části B přílohy č. 4, které nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2013.

Přílohy k novému zákonu:

Příloha č. 1 – Imisní limity a povolený počet jejich překročení za kalendářní rok

Příloha č. 1 obsahuje přípustné úrovně znečištění na území České republiky. Vzhledem k tomu, že se jedná o základní cíle zákona a jejich plnění či neplnění má přímý vliv na každého obyvatele České republiky, jsou tyto přípustné úrovně součástí zákona o ochraně ovzduší a nikoliv prováděcího právního předpisu, jako doposud. Konkrétní hodnoty přípustné úrovně znečištění vychází z příslušných předpisů ES.

Příloha č. 2 – Vyjmenované stacionární zdroje

Příloha č. 2 obsahuje seznam stacionárních zdrojů členěných podle typu činnosti a velikosti stacionárního zdroje a přehledně označuje jednotlivé požadavky na tyto kategorie, na něž je odkazováno v textu zákona (povinnosti dle sloupců A, B a C). Nová podoba přispěje k možnosti individuálního přístupu ke zdrojům podle jejich typu. Nová kategorizace se přiklání k evropskému standardu, vyjádřenému v ČR již zákony č. 100/2001 Sb. a 76/2002 Sb.

Příloha č. 3 – Seznam zón a aglomerací

Příloha č. 3 obsahuje vymezení zón a aglomerací, tzn. rozdělení území České republiky na celky, v rámci kterých bude probíhat posuzování a řízení kvality ovzduší a pro které budou zpracovány programy ke zlepšení kvality ovzduší podle § 9.

Příloha č. 4 – Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Příloha č. 4 obsahuje seznam stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí v případech, kdy nejsou stanoveny specifické emisní limity, a těch zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, včetně rozsahu měřených znečišťujících látek. Tato právní úprava byla doposud roztržena mezi zákonem a jeho prováděcími právními předpisy.

Příloha č. 5 – Obsah programu zlepšování kvality ovzduší

Příloha č. 5 obsahuje osnovu programu zlepšování kvality ovzduší. V této příloze dochází ke zjednodušení a zlepšení přehlednosti požadované osnovy.

Příloha č. 6 – Smogové situace a podmínky jejich vzniku a ukončení

Příloha č. 6 obsahuje, regulační, informativní a varovné prahové hodnoty a podmínky jejich překročení, které byly dosud upraveny prováděcím právním předpisem, což s ohledem na jejich význam nebylo vhodné.

Příloha č. 7 – Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Příloha č. 7 upravuje obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu.

Příloha č. 8 – Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

Příloha č. 8 stanoví, na které druhy motorových vozidel se nebudou vztahovat omezení provozu v nízkoemisních zónách.

Příloha č. 9 – Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

Příloha č. 9 upravuje výši poplatků pro vybrané stacionární zdroje. Dochází k nárůstu sazby za znečišťující látky, zároveň však k výraznému snížení počtu zpoplatněných látek pouze na čtyři látky, které mají stanoven národní emisní strop. Důvody nárůstu sazeb jsou podrobně rozebrány v obecné části důvodové zprávy (RIA).

Příloha č. 10 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Příloha č. 10 stanoví minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším pro účely regulace uvádění na trh.

Příloha č. 11 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění

Příloha č. 12 - Požadavky na obsah národního programu snižování emisí České republiky

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

- a) Ministerstvo životního prostředí,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Česká inspekce životního prostředí,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) krajské úřady,
- f) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- g) obecní úřady,
- h) celní úřady a
- i) Ministerstvo zemědělství.

Na území vojenských újezdů vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany.

Novinky, základní pojmy či povinnosti:

- Změnu dělení (kategorizace) stacionárních zdrojů na **vyjmenované** (příloha č. 2 zákona) a **nevyjmenované**.

- Spalovací zdroje jsou posuzovány podle jmenovitého tepelného příkonu (případně celkového jmenovitého tepelného příkonu).

Jak stanovit příkon?

- Dle údajů výrobce kotle. Drtivá většina výrobců Vám tento údaj poskytne.
- Dle instalovaného výkonu a garantované účinnosti. Příkon se rovná výkon dělený účinností v bezrozměrném tvaru:

Např. Kotel má výkon 500 kW. Účinnost je uvedena 94 %. Příkon pak je:
 $500 : 0,94 = 531,91 \text{ kW}$.

- Dle spotřeby paliva: ze známého množství paliva a jeho výhřevnosti lze stanovit příkon.

Např. u kotle se spotřebou zemního plynu 50 m³/hod: (50 m³/hod x 34050 kJ/m³ : 3600 kJ/kWhod) = 472,92 kW.

Spalování paliv v pístových spalovacích motorech (např. záložní zdroje)

Tabulka – Výpočet jmenovitého příkonu záložních spalovacích zdrojů

Palivo: Nafta

Hustota	Spotřeba	Spotřeba	Výhřevnost	Příkon	Příkon
kg/l	l/hod	kg/hod	kJ/kg	kJ/hod	kW
0,800-0,845					
0,8225	31	25,4975	42700	1088743,25	302,4287

- Posílení pravomocí obecních úřadů s rozšířenou působností.
- Zaměření ČIŽP na nápravná opatření a sankce (základem je kontrolní činnost).
- Růst poplatků za znečišťování ovzduší dle přílohy č. 9 zákona.
- Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny⁴⁾ vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu²⁷⁾.
- Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c), povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a závazné stanovisko k provedení a užívání stavby podle § 11 odst. 3 se nevydává podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu²⁸⁾. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.
- **Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.**
- **Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.**
- **Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 a § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.**
- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů. **Tato povinnost již měla být splněna.****
- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. **Tato povinnost již měla být splněna.****
- **V roce 2017 bylo nutno aktualizovat či měnit některá povolení provozu ve smyslu novely zákona č. 369/2016 Sb. (přechodní ustanovení této novely). Při každé následné novele je toto nutno posoudit.**
- Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.
- V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.
- Obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu¹³⁾. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží

zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

- Odpad podle jiného právního předpisu¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c).

- Právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. **Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek³³⁾ prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.**

33) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů."

- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit **provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.**

- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) **nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.**

Pokud je spalovací stacionární zdroj podle věty první provozován v rodinném domě, bytovém domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, je provozovatel povinen jej provozovat v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 31. srpna 2024.

Důležité nové či změněné pojmy:

- znečišťující látkou je každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,

- stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,

- mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,

- spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,

- **provozovatelem** právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj **skutečně provozuje**; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,

- palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,

- **těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, která při teplotě 20°C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,**

- **organickým rozpouštědlem jakákoli těkavá organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek**

používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovaadlo nebo jako ochranný prostředek,

- tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu,

- **spalovnou odpadu** stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, **a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad.**

Dne 29.července 2021 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí již desátá novela zákona o ochraně ovzduší.

Jedná se o zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Účinnost od 1.července 2024, ale některé části dříve.

U zákona o ochraně ovzduší je to část, týkající se změny § 15 a související, což je poplatkové přiznání. Zde je platnost od 1.1.2022.

Tento zákon byl novelizován a vše se posouvá na 1.4.2024.

Od 1.1.2024 se tedy mění tzv. povolovací agenda. Příslušné § 11 a 12 zákona pak zní:

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

§ 11

(1) Ministerstvo vydává

a) stanovisko k územnímu rozvojovému plánu a zásadám územního rozvoje a

b) rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle odstavce 2 písm. b) a c) a stanoví se jím, zda jde o stacionární zdroj, jehož provozovatel je povinen plnit stejné povinnosti, jaké jsou tímto zákonem stanoveny provozovateli stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Ministerstvo v rozhodnutí stanoví

1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie podle odstavce 8, případně pro jaké znečišťující látky,

2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření podle odstavce 4,

3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle odstavce 2 písm. c) a

4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

(2) Krajský úřad vydává

a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu,

b) závazné stanovisko k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu,

c) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen "povolení provozu") a

d) závazné stanovisko k povolení záměru pozemní komunikace kategorie dálnice nebo silnice I. třídy v zastavěném území obce a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání (dále jen "pozemní komunikace nebo parkoviště") k řízení podle jiného právního předpisu.

(3) Zasahuje-li záměr pozemní komunikace nebo parkoviště na území více krajů, je k vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. d) příslušný krajský úřad kraje, v jehož správním obvodu se nachází větší část záměru v zastavěném území, nedohodnou-li se krajské úřady jinak. Krajský úřad příslušný k vydání závazného stanoviska si v takovém případě vždy vyžádá vyjádření krajského úřadu, v jehož správním obvodu se nachází část záměru v zastavěném území.

(4) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace nebo parkoviště podle odstavce 2 písm. d) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen "kompenzační opatření"). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, jejichž příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

(5) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 4, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 4 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(6) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Nenavrhne-li žadatel kompenzační opatření nebo nejsou-li navržená kompenzační opatření vhodná, stanoví kompenzační opatření krajský úřad v závazném stanovisku podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změny povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního rozhodnutí podle jiného právního předpisu pro pozemní komunikaci nebo parkoviště dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

(7) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu, předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce, a dále na řízení o změnách povolení provozu, při

kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(8) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel rozptylovou studii pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce, a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

(9) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jehož předmětem je záměr obsahující spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je žadatel povinen přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

a) jsou dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého,

b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení a

c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(10) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu. Žádost o vydání povolení provozu stacionárního zdroje, který vyžaduje povolení podle stavebního zákona, lze podat prostřednictvím portálu stavebníka podle jiného právního předpisu.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska, vyjádření, povolení provozu podle § 11 odst. 1 až 3, při územním plánování a při povolování záměru obsahujícího stacionární zdroj podle jiného právního předpisu vychází ministerstvo, krajský úřad a stavební úřad z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.

(2) Inspekce může vydat vyjádření k řízení o povolení provozu, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem, který je příslušný vést dané řízení, nedohodne jinak. Vyjádření inspekce je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. b) nebo d) může obsahovat podmínky umístění a provedení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 nebo záměru pozemní komunikace nebo parkoviště zajišťující ochranu ovzduší.

(4) Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

a) specifické emisní limity,

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,

c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu⁴⁾, které je stacionární zdroj součástí,

d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technicko-provozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

- e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),
- f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,
- g) zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3,
- h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,
- i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů,
- j) podmínky umístění a provedení stacionárního zdroje zajišťující ochranu ovzduší, pokud nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu, nebo
- k) podmínky pro zkušební provoz podle stavebního zákona; nejdéle na 6 měsíců od zahájení zkušebního provozu lze podmínky pro zkušební provoz stanovit odlišně od podmínek provozu stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.
- (5) Jsou-li splněny podmínky podle § 11 odst. 9 písm. a) až c), krajský úřad stanoví v závazném stanovisku podmínku, na základě které bude v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu.
- (6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) nebo d) nelze vydat rozhodnutí o povolení záměru a rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle jiných právních předpisů. Bez povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat kolaudační rozhodnutí, rozhodnutí o předčasném užívání anebo rozhodnutí o povolení nebo nařízení zkušebního provozu podle jiného právního předpisu.
- (7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu na vědomí. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.
- (8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje a pozemní komunikace k úrovni znečištění podle § 11 odst. 4.

Dále dochází ke změně u poplatkové agendy:

26. V § 15 odst. 5 se věty první a druhá nahrazují větou "Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle nejvyšší dosažené denní průměrné hodnoty koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období, zjištěné na základě kontinuálního měření emisí."

27. V § 15 odst. 6 písm. a) se za slova "s rokem 2010," doplňuje slovo "nebo".

28. V § 15 odst. 6 písmeno b) zní:

"b) stacionární zdroj dosahuje podle údajů z kontinuálního měření emisí v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu."

29. V § 15 odst. 6 se písmeno c) zrušuje.

30. V § 15 se na konci textu odstavce 6 doplňuje věta "Splnění podmínky uvedené v písmenu b) se prokazuje prostřednictvím denních průměrných hodnot koncentrací dané znečišťující látky, zjištěných postupem stanoveným prováděcím právním předpisem."

37. V příloze č. 9 bod 2 zní:

"2. Koefficienty úrovně emisí vztažené k dosahovanému procentu specifického emisního limitu

<50 %	50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0	0,2	0,4	0,6	0,8	1

Přechodná ustanovení

3. Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2021 se vypočte podle právní úpravy účinné do 31. prosince 2021.

31. V § 17 odst. 1 písm. f) se číslo "5" nahrazuje slovy "3 nebo obsažená v uzavřené veřejnoprávní smlouvě podle § 11 odst. 5".

32. V § 27 odst. 4 se věta poslední včetně poznámky pod čarou č. 34 zrušuje.

33. V § 30 odst. 1 písm. f) se slova "závazné stanovisko" nahrazují slovem "vyjádření" a slova "závazných stanoviscích" se nahrazují slovem "vyjádřeních".

34. V § 30 odst. 1 písm. g) se slova "politice územního rozvoje, zásadám územního rozvoje, územním plánům a regulačním plánům" nahrazují slovy "územně plánovací dokumentaci".

35. V § 40 odst. 2 větě první se slova "Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c), povolení" nahrazují slovem "Povolení", slova "d) a závazné stanovisko k provedení a užívání stavby podle § 11 odst. 3" se nahrazují textem "c)" a věta poslední se zrušuje.

36. V příloze č. 7 bodu 1.3 se slova "stavebního nebo jiného řízení" nahrazují slovy "řízení o povolení záměru".

Čl. LXXXIII

Přechodná ustanovení

1. Řízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Rozhodnutí, závazná stanoviska, stanoviska, souhlasy a jiná vyjádření vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona jako podklad pro vydání rozhodnutí podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za rozhodnutí, závazné stanovisko, stanovisko, souhlas nebo vyjádření podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Dne 18.října 2021 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí jedenáctá novela zákona o ochraně ovzduší.

Jedná se o zákon č. 382/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Čl. X

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se na samostatný řádek doplňuje věta "Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů."

2. V § 1 odst. 2 písm. e) se slova "a působnost orgánů veřejné správy při sledování a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot v dopravě." nahrazují slovy "a působnost orgánů veřejné správy při zajištění plnění těchto práv a povinností".

3. V § 2 se na konci písmene p) čárka nahrazuje tečkou a písmena q) až v) se zrušují.

4. Za § 2 se vkládá nový § 2a, který zní:

"§ 2a Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) pohonnou hmotou motorový benzin, motorová nafta, zkapalněný ropný plyn, zemní plyn, vodík, biopalivo, biometan nebo jiné palivo z obnovitelných zdrojů nebo směsné palivo,

b) pohonnou hmotou pro dopravní účely pohonná hmota používaná k pohonu silničních vozidel, zvláštních vozidel, drážních vozidel nebo plavidel na vnitrozemských vodních cestách včetně rekreačních plavidel,

c) biopalivem kapalné palivo určené k použití v dopravě a vyráběné z biomasy,

d) pokročilým biopalivem biopalivo vyrobené ze stanovených surovin, jejichž seznam je uveden v prováděcím právním předpise,

e) biopalivem s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy biopalivo, jehož suroviny byly vyrobeny v režimech, které zamezují vytěšňovacím účinkům biopaliv vyrobených z potravinářské biomasy za pomoci zlepšených zemědělských postupů, jakož i díky pěstování plodin v oblastech, které se dříve pro pěstování plodin nevyužívaly, a které byly vyrobeny v souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva,

f) potravinářskými a krmnými plodinami plodiny bohaté na škrob, cukernaté plodiny nebo olejniny vypěstované na zemědělské půdě jako hlavní plodiny, s výjimkou zbytků, odpadu nebo lignocelulózové vláknoviny a dočasných plodin, jako jsou meziplodiny a krycí plodiny, pokud použití těchto dočasných plodin nevyvolává poptávku po další půdě,

g) recyklovaným palivem s obsahem uhlíku kapalné nebo plynné palivo vyrobené z kapalného nebo pevného odpadu neobnovitelného původu, které nejsou vhodné pro materiálové využití, nebo z plynů ze zpracování odpadu a výfukových plynů neobnovitelného původu, které vznikají jako nevyhnutelný a nezáměrný důsledek výrobního procesu v průmyslových zařízeních,

h) kapalnými a plynnými palivy z obnovitelných zdrojů nebiologického původu jiná kapalná nebo plynná paliva než biopaliva nebo biometan podle jiného právního předpisu, jejichž energetický obsah je získáván z jiných obnovitelných zdrojů než z biomasy a která jsou používána v dopravě,

i) elektřinou pro dopravní účely elektřina používaná k pohonu silničních vozidel,

j) emisemi skleníkových plynů na jednotku energie celkové množství emisí skleníkových plynů vyjádřené v ekvivalentu CO₂ vyprodukovaných v úplném životním cyklu pohonné hmoty pro dopravní účely nebo elektřiny pro dopravní účely, dělené celkovým energetickým obsahem pohonné hmoty, který je vyjádřen hodnotou výhřevnosti, nebo energií ve formě elektřiny,

k) emisemi skleníkových plynů vzniklými během úplného životního cyklu pohonné hmoty pro dopravní účely nebo elektřiny pro dopravní účely celkové čisté hodnoty emisí CO₂, CH₄ a N₂O, které jsou přičitatelné této pohonné hmotě, a to včetně přimíšených složek, nebo elektřině, za období zahrnující všechny etapy procesu výroby a spotřeby pohonné hmoty nebo elektřiny od těžby nebo obdělávání půdy, včetně změn ve využívání půdy, přes dopravu, distribuci a zpracování, až po spalování, a to bez ohledu na to, kdy tyto emise vznikají,

l) emisemi z těžby veškeré emise skleníkových plynů, k nimž dojde předtím, než se začne příslušná surovina zpracovávat v rafinerii nebo zpracovatelském zařízení, kde se vyrábí pohonná hmota."

5. V § 19 se odstavec 6 zrušuje.

Dosavadní odstavce 7 až 12 se označují jako odstavce 6 až 11.

6. V § 19 odst. 8 se slova "k 31. lednu" nahrazují slovy "k 31. březnu".

7. V § 19 se odstavec 11 zrušuje.

8. V § 19a se odstavec 5 zrušuje.

9. Za § 19e se vkládají nové § 19f až 19h, které včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 40 znějí:

**"§ 19f Povinnost zajistit minimální množství pokročilých biopaliv
za kalendářní rok**

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit, aby v těchto pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo obsaženo minimální množství pokročilého biopaliva, a to ve výši

a) 0,22 % energetických od 1. ledna 2022 do 31. prosince 2024,

b) 1,07 % energetických od 1. ledna 2025 a v následujících letech.

(2) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také

a) uvedením čistého pokročilého biopaliva nebo směsného paliva obsahujícího pokročilé biopalivo do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

b) uvedením pokročilého biopaliva ve formě zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

c) dodáním pokročilého biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾.

(3) V případě, že dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty překročí v kalendářním roce povinné minimální množství pokročilých biopaliv stanovené v odstavci 1, může toto nadměrné množství pokročilých biopaliv převést do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce. Množství pokročilých biopaliv převáděné do následujícího kalendářního roku může činit nejvýše 0,2 % z celkového množství motorových benzinů a motorové nafty uvedených do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo uvedených do volného daňového oběhu pro dopravní účely v jiném členském státě Evropské unie a dodaných na daňové území České republiky v uplynulém kalendářním roce.

(4) Pokud dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty hodlá v následujícím kalendářním roce uplatnit nadměrné množství pokročilých biopaliv podle odstavce 3, je povinen to písemně sdělit celnímu úřadu ve lhůtě stanovené pro podání zprávy o emisích podle § 20 odst. 3. Sdělení musí obsahovat

a) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo a daňové identifikační číslo osoby,

b) množství pokročilých biopaliv, které odpovídá výši povinnosti podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,

c) množství pokročilých biopaliv, o které byla překročena povinnost podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce, a

d) množství pokročilých biopaliv, které má být zahrnuto do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce.

(5) Energie obsažená v pokročilých biopalivech se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud

a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena; to neplatí pro dopravu pokročilého biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy

nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturovaného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,

b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,

c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,

d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a

e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

Splnění kritérií udržitelnosti prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předložením příslušných dokladů vydaných podle § 21; za nesprávnost údaje obsaženého v jemu předloženém dokladu nenese odpovědnost, pokud prokáže, že nebylo možno ji zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat. K prokázání skutečnosti, že pokročilé biopalivo nebylo dosud zohledněno podle písmene e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12.

(6) Energie obsažená v pokročilém biometanu se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud nebyl pokročilý biometan zohledněn do plnění povinnosti zajištění minimálního podílu pokročilého biometanu stanovené jiným právním předpisem⁴⁰⁾, splňuje kritéria udržitelnosti stanovená jiným právním předpisem⁴⁰⁾ a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 písm. c) a e). K prokázání skutečnosti, že pokročilý biometan nebyl dosud zohledněn podle odstavce 5 písm. e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad prokazující splnění kritérií udržitelnosti biometanu.

(7) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu se zprávou o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství pokročilých biopaliv nebo pokročilého biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém podílu pokročilých biopaliv za společnost a o množství pokročilých biopaliv nebo pokročilého biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾, které bylo přenecháno ve prospěch jednotlivých dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty ve společnosti sdružených. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení podle odstavců 5 a 6 ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle odstavců 5 a 6 pro příslušnou energii obsaženou v pokročilém biopalivu, hledí se na tuto energii jako na energii, kterou zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 pouze ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil.

(8) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti podle odstavce 1 také s osobou, která

a) uvede čisté pokročilé biopalivo nebo směsné palivo obsahující pokročilé biopalivo do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

b) uvede pokročilé biopalivo ve formě zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

c) dodá pokročilý biometan pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾.

(9) Jde-li o případ podle odstavce 8, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu se zprávou o emisích kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství pokročilých biopaliv nebo pokročilého biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém podílu pokročilých biopaliv za společnost a o množství pokročilého biopaliva nebo biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾,

kteře bylo přenecháno ve prospěch společníka, který je dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení podle odstavců 5 a 6 ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. (10) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 je množství energie obsažené v dodaných pokročilých biopalivech a v pokročilém biometanu násobeno číslem 2.

(11) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který nesplní povinnost stanovenou v odstavci 1, vzniká povinnost uhradit pokutu z nedodaného množství pokročilého biopaliva. Pokuta se vypočte jako součin množství nedodaného pokročilého biopaliva podle odstavce 1 v megajoulech a částky 2 Kč. O povinnosti uhradit pokutu rozhodne celní úřad platebním výměrem a současně ji zaeviduje. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení tohoto platebního výměru. Pokuta se spravuje podle daňového řádu a je příjmem státního rozpočtu.

(12) Vláša nařizením stanoví seznam surovin pro výrobu pokročilých biopaliv.

§ 19g Povinnost zajistit minimální množství energie z obnovitelného zdroje za kalendářní rok

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit, aby v těchto pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo od 1. ledna 2030 obsaženo minimálně 9,5 % energie z obnovitelného zdroje.

(2) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také

a) uvedením čistého biopaliva nebo směsného paliva obsahujícího biopalivo do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

b) uvedením biopaliva ve formě zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

c) dodáním biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,

d) dodáním elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje pro dopravní účely na daňovém území České republiky z dobíjecí stanice zapsané v evidenci čerpacích a dobíjecích stanic podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾,

e) uvedením recyklovaného paliva s obsahem uhlíku do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodáním pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise, nebo

f) uvedením kapalného a plyného paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodáním pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise.

(3) V případě, že dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty překročí v kalendářním roce povinné minimální množství energie z obnovitelného zdroje stanovené v odstavci 1, může toto nadměrné množství energie z obnovitelného zdroje převést do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce. Množství energie z obnovitelného zdroje převáděné do následujícího kalendářního roku může činit nejvýše 0,2 % energie z celkového množství motorových benzínů a

motorové nafty uvedených do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo uvedených do volného daňového oběhu pro dopravní účely v jiném členském státě Evropské unie a dodaných na daňové území České republiky v uplynulém kalendářním roce.

(4) Pokud dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty hodlá v následujícím kalendářním roce uplatnit nadměrné množství energie z obnovitelného zdroje podle odstavce 1, je povinen to písemně sdělit celnímu úřadu ve lhůtě stanovené pro podání zprávy o emisích podle § 20 odst. 3. Sdělení musí obsahovat

a) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo a daňové identifikační číslo osoby,

b) množství energie z obnovitelného zdroje, které odpovídá výši povinnosti podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,

c) množství energie z obnovitelného zdroje, o které byla překročena povinnost podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce, a

d) množství energie z obnovitelného zdroje, které má být zahrnuto do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce.

(5) Energie obsažená v biopalivech se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud

a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena; to neplatí pro dopravu biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturovaného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,

b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,

c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,

d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a

e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

Splnění kritérií udržitelnosti prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předložením příslušných dokladů vydaných podle § 21; za nesprávnost údaje obsaženého v jemu předloženém dokladu nenese odpovědnost, pokud prokáže, že nebylo možno ji zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat. K prokázání skutečnosti, že biopalivo nebylo dosud zohledněno podle písmene e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12.

(6) Energie obsažená v biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud nebyl biometan podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ zohledněn do plnění povinnosti zajištění minimálního množství pokročilého biometanu stanovené jiným právním předpisem⁴⁰⁾, splňuje kritéria udržitelnosti stanovená jiným právním předpisem⁴⁰⁾ a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 písm. c) a e). K prokázání skutečnosti, že biometan podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ nebyl dosud zohledněn podle odstavce 5 písm. e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad prokazující splnění kritérií udržitelnosti biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾.

(7) Energie obsažená v elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud nebyla elektřina zohledněna do plnění povinnosti zajištění minimálního množství elektřiny z obnovitelného zdroje stanovené jiným právním předpisem⁴⁰⁾ a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 písm. c) a e).

(8) Energie obsažená v recyklovaném palivu s obsahem uhlíku a energie obsažená v kapalném a plynném palivu z obnovitelných zdrojů nebiologického původu se pro účely splnění povinnosti

uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 písm. c) a e).

(9) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu se zprávou o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství energie z obnovitelného zdroje, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém podílu energie z obnovitelného zdroje za společnost a o množství energie z obnovitelného zdroje, které bylo přenecháno ve prospěch jednotlivých dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty ve společnosti sdružených. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle odstavce 5 až 8 pro příslušnou energii obsaženou v obnovitelném zdroji energie, hledí se na tuto energii jako na energii, kterou zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 pouze ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil.

§ 19h

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti podle § 19g odst. 1 také s osobou, která

a) uvede čisté biopalivo nebo směsné palivo obsahující biopalivo do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

b) uvede biopalivo ve formě zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

c) dodá biometan podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,

d) dodá elektřinu z obnovitelného zdroje pro dopravní účely na daňovém území České republiky z dobíjecí stanice zapsané v evidenci čerpacích a dobíjecích stanic podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾,

e) uvede recyklované palivo s obsahem uhlíku do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodá pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise, nebo

f) uvede kapalné a plynné palivo z obnovitelných zdrojů nebiologického původu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodá pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise.

(2) Jde-li o případ podle odstavce 1, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu se zprávou o emisích kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství energie z obnovitelného zdroje, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém podílu energie z obnovitelného zdroje za společnost a o množství energie z obnovitelného zdroje, které bylo přenecháno ve prospěch společníka, který je dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení podle § 19g odst. 5 až 8 ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel.

(3) Pro účely splnění povinnosti uvedené v § 19g odst. 1 je množství energie obsažené v pokročilých biopalivech, pokročilém biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ a biopalivech z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾ násobeno číslem 2.

(4) Do plnění povinnosti uvedené v § 19g odst. 1 lze zohlednit biopaliva vyrobená z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie³⁵⁾, a to až do výše 1,7 % podílu energie obsažené v dodaných pohonných hmotách pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely.

(5) Do plnění povinnosti uvedené v § 19g odst. 1 lze zohlednit biopaliva vyrobená z potravinářských a krmných plodin do 7 % podílu energie obsažené v dodaných pohonných hmotách pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely.

(6) Do plnění povinnosti uvedené v § 19g odst. 1 nelze zohlednit biopalivo vyrobené ze surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku podle nařízení Komise (EU) 2019/807.

(7) Dodavateli motorového benzínu nebo motorové nafty, který nesplní povinnost stanovenou v § 19g odst. 1, vzniká povinnost uhradit pokutu z nedodaného množství energie z obnovitelného zdroje. Pokuta se vypočte jako součin množství nedodané energie z obnovitelného zdroje podle § 19g odst. 1 v megajoulech a částky 1 Kč. O povinnosti uhradit pokutu rozhodne celní úřad platebním výměrem a současně ji zaeviduje. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení tohoto platebního výměru. Pokuta se spravuje podle daňového řádu a je příjmem státního rozpočtu.

40) Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů."

10. V § 20 odst. 2 se na konci písmene d) slovo "nebo" zrušuje.

11. V § 20 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí: "f) uvedením recyklovaného paliva s obsahem uhlíku do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodáním pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise, nebo

g) uvedením kapalného a plyného paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodáním pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise."

12. V § 20 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větami "Obsahové náležitosti zprávy o emisích jsou stanoveny prováděcím právním předpisem. Strukturu a formát zprávy o emisích stanoví ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup."

13. V § 20 odst. 5 se ve větě poslední za slova "energii obsaženou v biopalivech," vkládají slova "biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾," za slovem "vodíku" se slovo "nebo" nahrazuje čárkou a za slovo "elektřině," se vkládají slova "recyklovaných palivech s obsahem uhlíku nebo v kapalném a plyném palivu z obnovitelných zdrojů nebiologického původu,".

14. V § 20 se doplňují odstavce 6 až 9, které znějí:

"(6) Do plnění povinnosti uvedené v odstavci 1 lze zohlednit biopaliva vyrobená z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo

použitelného předpisu Evropské unie³⁵⁾, a to až do výše 1,7 % podílu energie obsažené v dodaných pohonných hmotách pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely.

(7) Do plnění povinnosti uvedené v odstavci 1 lze zohlednit biopaliva vyrobená z potravinářských a krmných plodin do 7 % podílu energie obsažené v dodaných pohonných hmotách pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely.

(8) Do plnění povinnosti uvedené v odstavci 1 nelze zohlednit biopalivo vyrobené ze surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku podle nařízení Komise (EU) 2019/807.

(9) Vláda nařízením stanoví základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty, způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely, obsahové náležitosti zprávy o emisích a podmínky pro zohlednění recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu."

15. V § 20a odst. 1 se na konci písmene d) slovo "nebo" zrušuje.

16. V § 20a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

"f) uvede recyklované palivo s obsahem uhlíku do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodá pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise, nebo

g) uvede kapalně a plynně palivo z obnovitelných zdrojů nebiologického původu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodá pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise."

17. V § 20a odstavce 2 až 5 znějí:

"(2) Energie obsažená v čistém biopalivu nebo směsném palivu obsahujícím biopalivo, v biopalivu ve formě zkapalněného ropného plynu, v biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾, v elektřině z obnovitelných zdrojů, v recyklovaném palivu s obsahem uhlíku nebo v kapalném a plynném palivu z obnovitelných zdrojů nebiologického původu se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 19g odst. 5 až 8 obdobně.

(3) Energie obsažená ve zkapalněných ropných plynech se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud platí podmínky stanovené v § 19g odst. 5 písm. a), c) a d) obdobně. Energie obsažená v zemním plynu, vodíku nebo elektřině se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 19g odst. 5 písm. c) obdobně.

(4) Pro zohlednění energie obsažené ve zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předkládá celnímu úřadu čestné prohlášení vydané osobou podle odstavce 1, s nímž se sdružil za účelem splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1, potvrzující, že příslušná pohonná hmota nebo elektřina nebyla pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie dosud zohledněna.

(5) Podmínky pro zohlednění energie podle odstavců 2 až 4 se vztahují na pohonné hmoty a elektřinu dodanou pro dopravní účely dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty nebo osobou uvedenou v odstavci 1. V případě sdružení podle § 20 odst. 5 prokazuje splnění podmínek pro zohlednění energie podle odstavců 2 až 4 dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii obsaženou v pohonných hmotách nebo elektřině do společnosti vložil. V případě sdružení podle § 20a odst. 1 prokazuje splnění podmínek pro zohlednění energie podle odstavců 2 až 4 osoba uvedená v odstavci 1."

18. V § 20a se odstavce 6 a 7 zrušují.

19. V § 21 odst. 1 se za text "§ 19a odst. 1" vkládá text ", § 19f odst. 1, § 19g odst. 1" a ve větě poslední se čárka za slovy "dovozce či prodejce biopaliva" zrušuje.

20. V § 21 odst. 12 se slova "čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28/ES" nahrazují slovy "čl. 30 odst. 5 směrnice 2018/2001/EU".

21. V § 25 odst. 6 písm. e) se číslo "8" nahrazuje číslem "7".

22. V § 25 odst. 6 písm. f) se číslo "11" nahrazuje číslem "10".

23. V § 34 odst. 3 se slova "biopaliva, které má nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy" nahrazují slovy "pokročilého biopaliva".

Dne 18.května 2022 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí již dvanáctá novela zákona o ochraně ovzduší.

Jedná se o zákon č. 142/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2022. Jiné termíny se nevztahují na část změny zákona o ovzduší.

Tato novela se mj. týká i povinnosti provozovatelů nevyjmenovaných spalovacích zdrojů:

Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. V § 41 se na konci odstavce 16 doplňuje věta "**Pokud je spalovací stacionární zdroj podle věty první provozován v rodinném domě, bytovém domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, je provozovatel povinen jej provozovat v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 31. srpna 2024.**".

Dále pak:

1. § 19 až 19e se včetně nadpisů zrušují.

2. V § 19g odst. 2 písm. d) a v § 19h odst. 1 písm. d) se slova "čerpacích a dobíjecích stanic podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾" nahrazují slovy "dobíjecích stanic podle zákona o pohonných hmotách⁴¹⁾".

Poznámka pod čarou č. 41 zní:

"41) Zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů."

3. V § 20 odstavec 1 zní:

"(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit snížení emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě jím uvedeně do volného daňového oběhu za kalendářní rok pro dopravní účely a v elektřině pro dopravní účely o 6 % ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem. Do povinného snížení se nezapočítávají státní hmotné rezervy¹⁶⁾ uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely je stanoven prováděcím právním předpisem."

4. V § 20 odst. 2 písm. e) a v § 20a odst. 1 písm. e) se slova "veřejné dobíjecí stanice zapsané v evidenci čerpacích a dobíjecích stanic podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾" nahrazují slovy "dobíjecí stanice zapsané v evidenci dobíjecích stanic podle zákona o pohonných hmotách⁴¹⁾".

5. V § 20a se doplňuje odstavce 6, který zní:

"(6) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen uvést v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo procenta objemových."

6. V § 21 odst. 1 úvodní části ustanovení se text "§ 19 odst. 1, § 19a odst. 1" zrušuje.

7. V § 25 odst. 6 se písmena d) a e) zrušují.

Dosavadní písmena f) až j) se označují jako písmena d) až h).

8. V § 25 odst. 6 písm. d) se text "§ 19 odst. 10" nahrazuje textem "§ 20a odst. 6".

9. V § 25 odst. 7 **písm. b)** se text "i)" nahrazuje textem "g)".

10. V § 25 odst. 7 písm. c) se slova ", e), f) **nebo j)**" nahrazují slovy "nebo h)".

11. V § 25 odst. 7 písm. d) se text "h)" nahrazuje textem "f)".

12. V § 25 odst. 8 se text "g)" nahrazuje textem "e)".

Čl. VI Přechodná ustanovení

1. Jistota podle § 19c zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, za příslušné období započaté dnem 1. ledna 2022 zaniká ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona a stává se přeplatkem. Pro vrácení složené jistoty se § 19d zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použije obdobně.

2. Pro daňové povinnosti u pokuty podle § 19 odst. 9 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vzniklé před 1. lednem 2022, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Dne 23.prosince 2022 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí třináctá novela zákona o ochraně ovzduší.

Jedná se o zákon č. 432/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Tato novela nabývá účinnosti dnem 1. března 2023.

ČÁST ČTRNÁCTÁ Změna zákona o ochraně ovzduší

Čl. XVI

V § 14 odst. 7 zákona č. [201/2012 Sb.](#), o ochraně ovzduší, se slova "technický průkaz" nahrazují slovy "osvědčení o registraci".

§ 14, odst. 7) Pro získání emisní plakety je provozovatel silničního motorového vozidla povinen předložit ~~technický průkaz~~ **osvědčení o registraci** silničního motorového vozidla. U vozidel registrovaných v zahraničí se emisní plaketa přiděluje podle data první registrace motorového vozidla, pokud nelze prokázat jeho emisní třídu.

Dne 10.května 2023 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí čtrnáctá novela zákona o ochraně ovzduší.

Jedná se o zákon č. 249/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném environmentálním stanovisku.

Potvrzuje změnu § 11 a 12 zákona o ochraně ovzduší.

Mj. zavádí omezení díky povinnosti „jednotného environmentálního stanoviska“.

V § 40 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 42 zní:

"(2) Jedná-li se o záměr vyžadující jednotné environmentální stanovisko⁴²⁾, závazná stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) a d) se nevydávají.

Pozn. 42) Zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku."

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

V § 40 odstavec 3 zní:

"(3) Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) se nevydává podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu²⁸⁾. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena."

Kapitola III – Prováděcí předpisy k zákonu o ovzduší – základní popis

KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

- 1) Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie 1) a stanovuje
- a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,
 - b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, **způsob stanovení emisních limitů pro látky obtěžující zápachem**, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,
 - c) způsob stanovení počtu provozních hodin,
 - d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
 - e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,
 - f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí, **dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění**,
 - g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.
 - h) referenční finanční limit pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.**

Nová prováděcí vyhláška k zákonu o ochraně ovzduší, obsahuje celkem 11 částí a 18 příloh.

Části nové vyhlášky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1 Předmět úpravy

§ 2 Základní pojmy

ČÁST DRUHÁ - ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 4 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 5 Vyhodnocení jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 6 Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 7 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 8 Vyhodnocení kontinuálního měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 9 Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 10 Způsob zjišťování tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 11 Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST TŘETÍ - SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13 Obecná ustanovení ke spalování paliv

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 16 Způsob stanovení počtu provozních hodin (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST ČTVRTÁ - POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17 Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění (K § 16 odst. 8 zákona)

ČÁST PÁTÁ - TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19 Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST ŠESTÁ - NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21 Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 23 Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek (K § 18 odst. 4 zákona)

ČÁST SEDMÁ - OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST OSMÁ - OBECNÉ EMISNÍ LIMITY, OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ A ROZSAH ÚDAJŮ OHLAŠOVANÝCH PROSTŘEDNICTVÍM INTEGROVANÉHO SYSTÉMU PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

§ 25 Obecné emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 26 **Obsahové náležitosti dokumentů** (K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 **Způsob uplatnění kompenzačních opatření** (K § 12 odst. 8 zákona)

ČÁST DESÁTÁ REFERENČNÍ FINANČNÍ LIMIT

§ 27a

ČÁST JEDENÁCTÁ – USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

ČÁST DVANÁCTÁ

Účinnost - § 30 od 1.12.2012

Příloha č. 1 – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci, a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylyů

Část I – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Část II – Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenylyů a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Příloha č. 2 – Podmínky provozu pro spalovací stacionární zdroje

Část I – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Část II – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW

Část III – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

Část IV – Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Příloha č. 3 – Požadavky na kvalitu paliv a hlášení o kvalitě paliva

Část I – Požadavky na kvalitu paliv

Část II – Náležitosti hlášení o kvalitě paliva

Příloha č. 4 – Podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad

Část I – Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

Část II – Technické podmínky provozu

Příloha č. 5 – Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Část I – Obecná ustanovení a pojmy

Část II – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Část III – Emisní strop a způsob jeho výpočtu

Část IV – Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Příloha č. 6 – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem

1. Pojmy

2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů

3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení

4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel

5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par

6. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Příloha č. 7 – Vybrané výrobky, limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích a analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích

Část I Dělení vybraných výrobků

Část II Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A

2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Část III – Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Příloha č. 8 – Podmínky provozu pro Ostatní stacionární zdroje

Část I Obecná ustanovení a pojmy

Část II Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Příloha č. 9 – Obecné emisní limity

Obecné emisní limity

Příloha č. 10 – Náležitosti Provozní evidence

Příloha č. 11 – Náležitosti souhrnné provozní evidence

Příloha č. 12 - Náležitosti provozního řádu

Příloha č. 13 – Obsahové náležitosti odborného posudku

Příloha č. 14 – Obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí

Příloha č. 15 – Obsahové náležitosti rozptylové studie

Příloha č. 16 – Koefficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Pozn. Lze očekávat Metodický pokyn k této nové povinnosti.

Příloha č. 17 – Způsob stanovení specifického emisního limitu pro lítky obtěžující zápachem

Příloha č. 18 – Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

Dne 6.9.2022 nabyla účinnosti novela vyhlášky č. 415/2012 Sb. – vyhláška č. 265/2022.

1. V § 14 se doplňuje odstavec 5, který zní:

"(5) Za účelem zachování dodávek energie se po dobu, kdy pro celé území státu trvá stav nouze nebo předcházení stavu nouze podle energetického zákona⁹⁾, použijí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 50 MW do 200 MW včetně, u kterého bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro který byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a který byl uveden do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu platné k 24. únoru 2022 v povolení provozu, pokud nejméně 50 % tepla dodávaného k využití ze stacionárního zdroje, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období 5 let, je dodáváno ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií podle energetického zákona⁹⁾."

2. V § 14 se odstavec 5 zrušuje. POZN. KZ: Zrušuje se to až od 1.6.2024.

3. V § 16 se doplňuje odstavec 3, který zní:

(3) Doba, kdy pro celé území státu trvá stav nouze nebo předcházení stavu nouze podle energetického zákona⁹⁾, se za účelem zachování dodávek energie nezapočítává do stanoveného limitu provozních hodin u spalovacích stacionárních zdrojů, na něž se podle části I přílohy č. 2 k této vyhlášce vztahují specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje s omezením provozu do 1500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za období 5 let, nebo u spalovacích stacionárních zdrojů s omezením provozu do 1500 provozních hodin za rok, pro něž jsou v povolení provozu stanoveny specifické emisní limity postupem podle jiného právního předpisu⁶⁾.

4. V § 16 se odstavec 3 zrušuje. POZN. KZ: Zrušuje se to až od 1.6.2024.

5. V příloze č. 2 části II bodu 2 podbodu 2.1. tabulce 2.1.2 se ve vysvětlivce č. 1) pod tabulkou číslo "3200" nahrazuje číslem "3600":

Tabulka 2.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo	-	600	100	400	-	500	50	500	1500 ¹⁾	500	30	300 500 ³⁾
Kapalné palivo	-	200	-	80	-	200 450 ⁴⁾	50	80	1500 ⁴⁾	200 450 ⁴⁾	30	80

Plynné palivo a zkapalněný plyn	-	100 ²⁾	-	50	-	100 ²⁾	-	50	-	100 ²⁾	-	50
--	---	-------------------	---	----	---	-------------------	---	----	---	-------------------	---	----

Vysvětlivky:

- 1) Na spalovací stacionární zdroje spalující hnědé uhlí, provozované nejvýše ~~3200~~ **3600** provozních hodin ročně, se vztahuje specifický emisní limit 2000 mg.m⁻³.
- 2) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoeemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 3) Platí v případě spalování biomasy pro spalování ve stacionárních zdrojích s výjimkou spalování výlisků z takové biomasy.
- 4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

Čl. II Přejídné ustanovení

Do 31. května 2024 se pro spalovací stacionární zdroje uvedené v § 14 odst. 5 vyhlášky č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2023, nepoužije ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 7 vyhlášky č. 415/2012 Sb., ve znění vyhlášky č. 452/2017 Sb. a vyhlášky č. 216/2019 Sb., po dobu, kdy pro celé území státu trvá stav nouze nebo předcházení stavu nouze podle energetického zákona.

§ 8 Vyhodnocení kontinuálního měření (K § 6 odst. 9 zákona)

d) pro získání validovaných průměrných půlhodinových a 10minutových průměrných hodnot se odečte od naměřeného výsledku hodnota stanovená postupem podle § 9 odst. 7. Validované průměrné hodnoty a z nich vypočtené průměrné denní hodnoty koncentrací se použijí pouze pro vyhodnocení plnění emisních limitů podle § 9 odst. 1, 2, 4, **5, 9 a 10**.

Od 1.1.2023.

§ 9 Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření (K § 4 odst. 9 zákona)

(7) Při posuzování plnění emisních limitů se za průměrné hodnoty uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), v odstavci 2 písm. a) až c), **v odstavci 4**, v odstavci 5 písm. a) až c) **a odstavcích 9 a 10** považují validované hodnoty podle § 8 odst. 1, které se získají z naměřených půlhodinových nebo desetiminutových výsledků odečtením následujícího procentního podílu hodnoty těchto výsledků: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, **40 % u rtuti**, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu a 40 % u sirouhlíku. U naměřených výsledků vyšších, než je hodnota emisního limitu, se odečte výše uvedený procentní podíl hodnoty specifického emisního limitu. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

Od 1.1.2023.

Čl. III Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem následujícím po dni jejího vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 1 a čl. II, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2023, a ustanovení čl. I bodů 2 a 4, která nabývají účinnosti dnem 1. června 2024.

KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ

Vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje z hlediska ochrany ovzduší

- a) požadavky na kvalitu lodních paliv používaných na plavidlech vnitrozemské plavby²⁾ a plavidlech námořní plavby³⁾, která plují pod vlajkou České republiky,
- b) požadavky na odběr vzorků lodních paliv a ověřování jejich kvality,
- c) způsob prokazování kvality lodních paliv,
- d) náležitosti ohlašování údajů o kvalitě lodních paliv.

KAPITOLA III.5. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 189/2018 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV A SNIŽOVÁNÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z POHONNÝCH HMOT

Toto nařízení zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) kritéria udržitelnosti biopaliv,
- b) základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty,
- c) způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely,
- d) obsahové náležitosti zprávy o emisích,
- e) požadavky na biopaliva, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy,
- f) podmínky ověření snížení emisí z těžby,
- g) požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérií udržitelnosti a náležitosti dokumentace pěstitele biomasy,
- h) náležitosti certifikátů podle § 21 odst. 1 až 3 zákona,
- i) náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti, dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a
- j) obsahové náležitosti dokladu o snížení emisí z těžby.

(NV je ze dne 16.8.2018, účinné od 30.září 2018).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o následném rušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a

prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Kritéria udržitelnosti lze rozdělit na dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

Následuje odkaz na potřebné dokumenty týkající se aplikace kritérií udržitelnosti.

[Kritéria udržitelnosti](#)

Zdroj informací: www.mzp.cz.

KAPITOLA III.6. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 280/2020 SB., O STANOVENÍ PRAVIDEL PRO ZAŘAZENÍ SILNIČNÍCH MOTOROVÝCH VOZIDEL DO EMISNÍCH KATEGORIÍ A O EMISNÍCH PLAKETÁCH.

Toto nařízení stanoví

- a) způsob zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií,
- b) vzory emisních plaket,
- c) pravidla pro označení silničního motorového vozidla příslušnou emisní plaketou,
- d) bližší podmínky distribuce emisních plaket a jejich cenu.

KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA

Pokud je posuzována nová provozovna, nebo se provádí revize povinností po novelách, je vhodné posoudit všechny okruhy povinností. Určitým vodítkem může být následující **POSTUP IMPLEMENTACE ZÁKONA NA PROVOZOVNU:**

- 1) **Všechny zdroje znečišťování ovzduší v provozovně je nutno zařadit mezi vyjmenované či nevyjmenované.**
- 2) Připravíme si mapu provozovny s vyznačením stávajících zdrojů a případných nových zdrojů (nově definovaných, zapomenutých apod.). Vypracujeme blokové schéma.
- 3) Zajistit vlastními silami či externími firmami místní šetření na zdroji a to na provozovaných i odstavených technologiích.
- 4) Je nutno vycházet ze stávajících materiálů na zdroji a ověřit, zda všechny stávající technologie v nich jsou zaneseny.

- 5) Zjistíme **všechny** používané suroviny. Ke všem je nutné mít k dispozici bezpečnostní datové listy (REACH a následné).
- 6) Zjistíme **všechna** používaná paliva. Ke všem je nutné mít k dispozici katalogové listy, bezpečnostní datové listy nebo jiné specifikace (obsah síry apod.).
- 7) Pro suroviny s obsahem VOC je nutno znát obsah VOC nejlépe v hm. % a sušinu, dále obsah organického uhlíku a další vlastnosti.
- 8) Zjistíme všechny právní akty, vydané orgány ochrany ovzduší případně jinými orgány a ověříme jejich právní moc a platnost.
- 9) Zjistíme datum kolaudace či uvedení do provozu pro všechny technologie.
- 10) Zjistíme, na kterých katastrech leží pozemky a tedy pod které orgány spadáme jako provozovatel. Je nutno zjistit aktuální spojení na tyto orgány.
- 11) Zjistíme, zda zdroj neleží v oblasti OZKO (oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší) či v nízkemisní zóně apod. Důsledně zjistit nařízení orgánů pro tuto oblast.
- 12) Zjistíme všechny výstupy ze zdroje (bodové, liniové, plošné, nepřímé apod.).
- 13) Zjistíme všechny instalované odlučovače na zdroji či ostatní opatření ke snížení emisí, jejich stav. Je nezbytné zajistit jejich správnou funkci a účinnost.
- 14) Ověříme, zda nespadáme některou technologií pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), zkráceně nazýván zákonem o **IPPC**.
- 15) Dále je nutno ověřit, zda provozovna nespadá pod Integrovaný registr znečišťování (**IRZ**) nebo Evropský registr (**E-PRTR**).
- 16) Ke všem zdrojům (technologím) je nutné přiřadit příslušné emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu či limity tmavosti kouře.
- 17) Je nutné zjistit, od kterého data tyto nové emisní limity, emisní stropy či technické podmínky provozu apod. platí. A adekvátně si pečlivě ověřit, dokdy platí stávající požadavky.
- 18) **Zjistit, zda budeme schopni nové emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu plnit!!!!**
- 19) Toto vše se zvětšeným důrazem pro lakovny a obecně zdroje emitující VOC.
- 20) Pro nanášení surovin s obsahem VOC může být namísto plnění emisního limitu použit tzv. emisní strop (nazývaný někdy Plán hospodaření s rozpouštědly).
- 21) Zjistíme, zda technologie produkuje škodliviny, které mají významný pachový vjem. V povoleních či Provozních řádech pak jsou požadována opatření a technické podmínky provozu.
- 22) Programy zlepšování kvality ovzduší mohou obsahovat řadu povinností, daných i jednotlivým zdrojům. Je vhodné např. spolupracovat s orgány na jejich vypracování.
- 23) Podle klasifikace zdroje je třeba vypracovat či změnit Provozní evidenci.
- 24) Podle kategorie a kódu zdroje vypracovat Provozní řády (nově mnoho zdrojů).
- 25) Zjistit případný rozpor s dalšími provozními předpisy a odstranit jej.
- 26) Definovat možné poruchy a havárie.
- 27) Poplatky za znečišťování ovzduší.
- 28) Poskytovat informace o zdrojích znečištění ovzduší jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů orgánům ochrany ovzduší.

- 29) Zjistit rozsah zjišťování úrovně znečišťování (měření emisí, bilance, emisní faktory, měrná výrobní emise atd.), připravit si např. plán měření emisí nebo zjišťování rozsahu.
- 30) V případě, že je to možné, zredukovat počty výduchů. Emise je nutno vypouštět řízeně se znalostí všech cest, kterými emise unikají.
- 31) Vydávání závazných stanovisek a povolení k provozu. Je nutno upozornit projektanty a odpovědné osoby (investiční oddělení apod.) na existenci nového zákona o ovzduší. Při podání žádostí o povolení jsou v určitých případech požadovány odborný posudek či rozptylová studie (v závislosti na stupni a charakteru řízení) a další náležitosti.
- 32) Závazná stanoviska a povolení zdrojům vyjmenovaným dle přílohy č. 2 zákona vydávají orgány Kraje a MHMP. U umístění **nutné vyjádření obce**.
- 33) Žádosti o vydání povolení k provozu mají určené náležitosti, dané přílohou č. 7 zákona.
- 34) **Zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu musí mít vydáno závazné stanovisko** Obecního úřadu obce s rozšířenou působností **k umístění, provedení a užívání stavby** (platí pro nové zdroje).
- 35) Ověřit, zda v areálu podnikají cizí firmy a upozornit je na povinnosti dle zákona o ovzduší.
- 36) Zajistit proškolení zaměstnanců a odpovědných osob.
- 37) Zjistit imisní situaci v okolí a vliv vlastního zdroje na ni (znečištění ovzduší).
- 38) Agenda nakládání s odpady a vztah k ovzduší.
- 39) Agenda odpadních vod a vztah k ovzduší.
- 40) Agenda látek poškozujících ozonovou vrstvu Země a fluorované skleníkové plyny.
- 41) Agenda povolenek k vypouštění některých látek (zákon č. 695/2004 Sb. a násl.).
- 42) Zjistit neshody provozovny a nové legislativy a učinit závěry.
- 43) Zajistit splnění nejbližších úkolů.
- 44) Vypracovat dlouhodobý výhled povinností – kalendář povinností!

Obdobnou pomůckou pro provozovatele může být následující „**DESATERO POVINNOSTÍ**“:

Základní povinnosti provozovatele zdroje znečišťování ovzduší

1. Mám správně zařazené všechny zdroje v provozovně mezi vyjmenované a nevyjmenované.
2. Zním všechny související technologie a činnosti.
3. Zním datum kolaudace či uvedení do provozu.
4. Zním čísla katastrů (ÚTJ), na kterých ležíme. Zním obec a KÚ.
5. Vím, jaká je to obec (OZKO, lázeňská zóna ...).
6. Zním imisní situaci okolí (úroveň znečištění ovzduší).
7. Mám správně stanoveny emisní limity, emisní stropy, tmavost kouře a technické podmínky provozu, stanovenými zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem.
8. Zním příslušná stanoviska a povolení provozu, všechny správní akty. Mám povolení provozu.
9. Umím požádat o povolení provozu, závazné stanovisko apod. Vím kdy požádat.
10. Zním všechny suroviny a mám jejich BL či katalogové listy.
11. Zním náplně s látkami poškozující ozonovou vrstvu a klima systém.
12. Zním VOC a rozpouštědla ve své provozovně.

13. Znáám příkon spalovacích zdrojů a procesních ohřevů.
14. Průběžně seřizují hořáky a spalovací režim.
15. Znáám všechna paliva, používám správná a povolená paliva, mám jejich specifikace.
16. Nesmím spalovat ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky.
17. Nesmím spalovat odpady, nejsem-li spalovna (nebo mi to orgán nepovolil).
18. Spalují pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu.
19. Znáám minimální požadavky na nevyjmenované spalovací zdroje a když si budu kupovat nový kotel, tak jen třídu III. a více.
20. Znáám všechny komíny, výduchy, výpustě a místa úniku škodlivin do ovzduší.
21. Znáám všechny odlučovače a další opatření na ochranu ovzduší.
22. Mám zavedenu Provozní evidenci. Vedu ji zodpovědně, průběžně a podle vyhlášky. Kromě toho:

Vedu provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašují údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹);

Provozní evidenci uchovávám po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu ČIŽP.

Průběžně vést evidenci o provozu vyjmenovaných zdrojů se zápisem základních údajů (údaje o spotřebě paliva nebo údaje o výrobě, údaje o počtu provozních hodin a emisích), souhrnné údaje **1x měsíčně a ročně**.
23. Kromě SPE podávám i poplatkové přiznání a IRZ a E-PRTR a to kdykoliv musím. Víím totiž, že je několik agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:
 - Souhrn Provozní evidence (SPE)
 - Poplatkové přiznání
 - Bilance VOC
 - Hlášení do IRZ (E-PRTR)
 - ostatní (halony, regulované látky, hlášení o kvalitě paliv apod.)
24. Mám vypracovaný Provozní řád (pokud pod něj spadám). Respektuji jej já a hlavně ZAMĚSTNANCI na provozovně.
25. Znáám svou povinnost jak zjišťovat úroveň znečišťování:
 - četnost měření emisí (termíny, rozsah..),
 - bilance VOC
 - stanovení pomocí emisích faktorů či měrné výrobní emise
 - mám-li kontinuální měření, mám hejno povinností (průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem)
26. Mám plán jednorázového měření emisí, nebo toho, co jej nahrazuje.
27. Chodím na přednášky, né-li, čtu předpisy nebo mám přítele na telefonu.
28. Zajišťuju školení zaměstnanců.

29. Předložím příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší.
30. Umožním osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona.
- POZN.: Rex našeho vrátného to k východu dělá za 3 sekundy, za kolik průměrný inspektor?
31. Provedu kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5, pokud pod ně spadám.
32. Jako provozovatel zdroje v rodinném domku se na mne nevztahují skoro všechny povinnosti. Nikoho tam nepustím a tak. Jenže jako uvědomělý občan:
- Nepálím odpady.
 - Mám nový kotel.
 - Kupuju kvalitní palivo.
 - Zvu kominíka nebo osobu certifikovanou výrobcem kotle. **Nově 1 x za 3 roky.**
 - Nedráždím sousedy.
33. Nově jsou od 1.1.2017 koncipovány povinnosti reagovat na poruchy a havárie
- bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,
 - omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
 - odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
34. Pokud tepelně zpracovávám odpad, mám hejno povinností:
- V případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu apod.
- Zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a
- Oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.
35. Provozovatel chovů hospodářských zvířat má výhody ale i nevýhody. Krávy smrdí podle Zásad správné zemědělské praxe a chovatel má povolení provozu.
36. Ovzduší, to jsou i freony a halony. Víím, kde je mám, kolik jich mám a zařízení mám označené štítkem. Povinnosti mi zajišťuje osoba certifikovaná MŽP.
37. Ovzduší, to je i klima systém a fluorované skleníkové plyny.

38. Ovzduší je také CO₂.
39. Nesmím:
- Spalovat odpady mimo určená zařízení.
 - Spalovat jiná paliva, než smím.
 - Lít VOC do kanálu.

Termínový kalendář

31. leden – dodavatel pohonných hmot podá hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely.

15. březen (poprvé 2014) – dodavatel pohonných hmot podá zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných PH.

31. březen každoročně – podat poplatkové přiznání za znečišťování ovzduší vyjmenovaným zdrojem (vypočtený poplatek ≥ 50 tis. Kč)

31. březen každoročně – ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence vyjmenovaného zdroje.

Do 4 měsíců provést jednorázové měření emisí u vyjmenovaného zdroje po prvním uvedení do provozu, po každé změně paliva nebo suroviny v povolení provozu, po každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

Nejpozději 5 pracovních dnů před měřením emisí oznámit termín ČIŽP. Změnu nebo zrušení termínu plánovaného měření oznámit **nejpozději 1 den** před původně plánovaným termínem.

Do 90 dnů od provedení měření emisí předložit protokol ČIŽP.

Do 24 hodin podat zprávu KrÚ a ČIŽP o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

Do 48 hodin od vzniku technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a které není možno bezprostředně odstranit, **informovat KrÚ a ČIŽP.**

Nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu – omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu,

Pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin – odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Do 25. dne měsíce uhradit zálohu na poplatek (> 200 tis. Kč) za znečišťování ovzduší.

Do 30 dnů od doručení platebního výměru uhradit poplatek za znečišťování ovzduší.

Do 31.12.2016 a poté 1x za 3 roky provádět kontrolu technického stavu a provozu spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně.

Do 1.9.2022 zajistit provoz spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně v souladu s požadavky dle přílohy č. 11 zákona. **Pokud je spalovací stacionární zdroj podle věty první provozován v rodinném domě, bytovém domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, nejpozději do 31. srpna 2024.**

Do 31.12.2017 posoudit, zda novela zákona č. 369/2016 Sb., nevyžaduje změnu povolení provozu a případně požádat KU o tuto změnu (viz. přechodná ustanovení novely č. 369/2016 Sb.).

KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ

Nové předpisy jsou velmi složité, ovšem je nutná jejich dobrá znalost. Proto je většina provozovatelů musí pročíst v podstatě celé. Pro potřebu rychlé orientace v problému jsem vypracoval základní okruhy problematiky ochrany ovzduší. V nich zájemce získá rychlou a kompletní informaci jen o jednom okruhu povinností:

- a) Agenda aktuální a platné legislativy ochrany ovzduší, sledování změn předpisů včetně sledování termínů, povinností a jejich změn. Metodické pokyny, výklady apod.
- b) Agenda správného zařazení zdroje znečišťování ovzduší mezi vyjmenované a nevyjmenované zdroje (dnes někdy označováno jako kvalifikace, dříve klasifikace), znalost škodlivin unikající ze zdroje a provozovny.
- c) Znalost všech surovin, odpadů a paliv, vstupujících do zdrojů a procesů.
- d) Znalost a dodržování emisních limitů stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší. Emisní stropy. Imisní limity a tmavost kouře.
- e) Povolovací agenda. Instalace nových zdrojů nebo změny na stávajících zdrojích s dopadem na ovzduší provádět pouze po vydání závazného stanoviska či povolení příslušného orgánu státní správy.
- f) Povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší. Provozní a technologická kázeň, návody a provozní řády výrobců či dodavatelů. Odstraňování nebezpečných stavů ohrožujících kvalitu ovzduší, opatření k předcházení havárií apod..
- g) Agenda Poplatků za znečišťování ovzduší (Poplatkové příznání).
- h) Zjišťování znečišťování ovzduší. Měření emisí na všech výstupech do ovzduší, stanovení emise výpočtem (bilance, kombinace měření a bilance, emisní faktory).
- i) Provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).
- j) Provozní řád (dříve Soubor TPP a TOO), zpracovávají provozovatelé všech zdrojů, označených ve sloupci C přílohy č. 2 k zákonu o ovzduší.
- k) Agenda látek poškozujících ozónovou vrstvu a fluorovaných skleníkových plynů, agenda látek ovlivňujících klimatický systém Země a podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
- l) Další okruhy povinností.

Kapitola IV.2.1. Legislativa

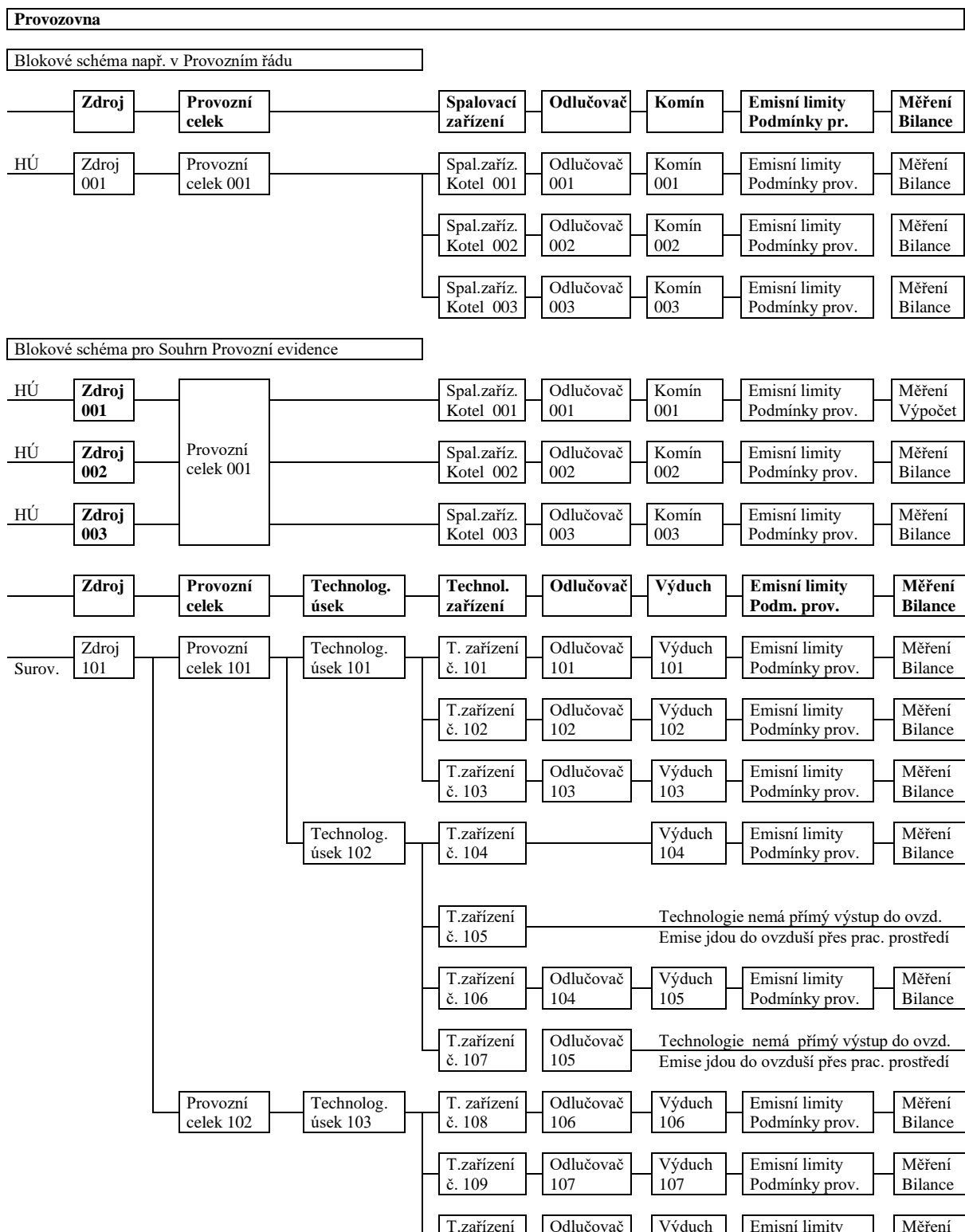
Je nutné znát všechny předpisy, které v oblasti ochrany ovzduší byly vydány. V tomto materiálu jsou uvedeny podrobným výčtem v kapitole I a stručně komentovány po předpisech v kapitole II (zákon) a kapitole III (jednotlivé předpisy).

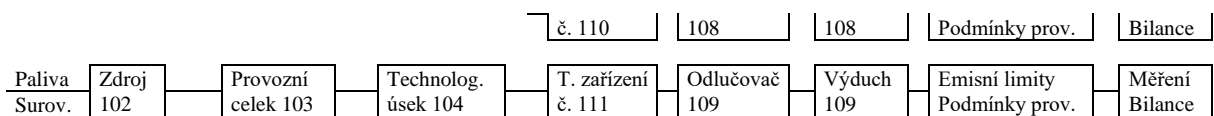
Mnoho nedostatků vyplyne právě z neznalosti předpisů. A změna legislativy neznamena automaticky aplikaci nových povinností a automatickou změnu rozhodnutí. Je vhodné konzultovat obsah rozhodnutí s tím orgánem který je vydal a nespoléhat se na tvrzení jiných osob.

- Nejčastěji v tomto chybují projektanti a zástupci měřících skupin. Bez znalosti rozhodnutí v příslušné věci Vám budou tvrdit, že nyní už platí ty a ty limity.
- I nyní, po přijetí nového zákona o ovzduší se velmi často budeme setkávat se starými předpisy.

Pro vypořádání se se základními povinnostmi v ochraně ovzduší je nutná velmi dobrá znalost objektu, který má být posouzen a to jak pro splnění povinnosti měření, vypracování Provozní evidence nebo vstupního posouzení. V praxi ochrany ovzduší je nutné vypracovat blokové schéma zdroje znečišťování ovzduší, které slouží jako praktická pomůcka pro rychlou orientaci. V legislativě není blokové schéma přímo zakotveno, ale v praxi je používáno pro agendu Souhrnů provozní evidence zdrojů (SPE) (kdysi nazýváno REZZO I - Registr emisí zdrojů znečišťování ovzduší, nyní jde o SPE). I nová pravidla pro Provozní evidenci jsou podle těchto schémat sestavena.

Blokové schéma zdroje - příklady

Kapitola IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ.

Kvalifikace zdroje (kategorizace)

Zdroje znečišťování jsou **mobilní** nebo **stacionární**.

Stacionární zdroje:

Stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, **kteřé znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.**

Mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení.

Spalovacím stacionárním zdrojem je stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla.

Provozovatelem je právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje.

Škodliviny

Základní definice škodlivin je ze zákona o ovzduší:

„Znečišťující látkou se rozumí každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem.“.

Provozovatel musí znát všechny škodliviny, které unikají z jeho zdroje, případně, které by unikaly mohly např. v případě poruch a havárií.

Projektovaná kapacita

Přímo v předpisech není definována. Je povinností provozovatele ji stanovit viz. příloha č. 7 zákona (žádost o povolení provozu)

Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

.....

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

Kapacita může být v Projektové dokumentaci ale i jinde. Např. v Návodech k provozu od výrobců či dodavatelů, může být dána vybavením zdroje nebo může být stanovena v kolaudačním rozhodnutí apod.

Stanoví si ji provozovatel a měl by tak učinit nejpozději právě při uvádění do provozu. Projektovaná kapacita totiž rozhoduje o mnoha povinnostech (emisní limity, podmínky provozu, četnost měření a další).

Obecně se dá říci, že je to maximálně možná výroba při maximálním možném využití technologií a pracovní doby. Zdroj by měl být na tuto kapacitu povolen orgány ochrany ovzduší.

Seznam zdrojů je v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.

Vyjmenované stacionární zdroje (příloha č. 2 zákona o ovzduší)

Vysvětlivky k tabulce:

1. Sloupec A - je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 9
2. Sloupec B - jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 5
3. Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Kód		A	B	C
ENERGETIKA - SPALOVÁNÍ PALIV				
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X ³⁾	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	X	X	X
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X *)	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	X	X	X
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	X		X
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu od 0,3 do 5 MW	X		
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu nad 5 MW	X		X
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 do 5 MW včetně, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X		
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X	X ³⁾	X
TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI				
2.1.	Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách	X	X	X
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t	X		X
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou projektovanou kapacitu větší než 25 000 t	X		X
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně	X		X
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované			X

	kapacitě 10 t nebo větší na jednu zakládku nebo větší než 150 t zpracovaného odpadu ročně			
2.4.	Biodegradační a solidifikační zařízení			X
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně	X		X
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s celkovým projektovaným výkonem vyšším než 1 t VOC včetně za rok			X
2.6.	Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m ³ /den			X
2.6.	Čistírny odpadních vod, které jsou primárně určeny k čištění vod z průmyslových provozoven a provozů technologií produkujících odpadní vody v množství větším než 50 m ³ za den			X
2.7.	Čistírny odpadních vod s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
2.7.	Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
ENERGETIKA – OSTATNÍ				
Přímé procesní ohřevy jinde neuvedené a rozmrazovny				
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW	X		
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o jmenovitém tepelném příkonu od 5 MW	X	X ²⁾	X
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X ^{*)}	X
3.2.	Rozmrazovny s přímým ohřevem	X		X
3.2.	Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem	X		X
Třídění a úprava uhlí, briquetárny				
3.3.	Třídění a jiná studená úprava uhlí	X		X
3.4.	Tepelná úprava uhlí (briquetárny, nízkoteplotní karbonizace, sušení)	X	X	X
Výroba koksu - koksovací baterie				
3.5.1.	Otop koksárenských baterií	X	X	X
3.5.2.	Příprava uhelné vsázky	X	X	X
3.5.3.	Koksování	X	X	X
3.5.4.	Vytlačování koksu	X	X	X
3.5.5.	Třídění koksu	X	X	X
3.5.6.	Chlazení koksu	X	X	X
Úprava uhlí a výroba plynů a olejů				
3.6.	Zplyňování a zkapaňování uhlí, výroba arafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítíplyn) a syntézních plynů	X	X	X
3.6.	Zplyňování nebo zkapaňování uhlí, výroba nebo rafinace plynů, minerálních olejů nebo pyrolýzních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítíplyn) nebo syntézních plynů	X	X	X
3.7.	Výroba bioplynu			X
VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ A PLASTŮ				
Pražení nebo slinování kovové rudy, včetně siřnicové rudy				
4.1.1.	Příprava vsázky	X	X	X
4.1.2.	Spékací pásy aglomerace	X	X	X
4.1.3.	Manipulace se spečencem jako chlazení, drcení, mletí, třídění	X	X	X
4.1.3.	Manipulace se spečencem nebo jeho zpracování (chlazení, drcení, mletí, třídění)	X	X	X
4.1.4.	Peletizační proozy (drcení, sušení, peletizace)	X	X	X
Výroba železa				
4.2.1.	Doprava a manipulace s vysokopecní vsázkou	X	X	X
4.2.2.	Odlévání (vysoká pec)	X	X	X

4.2.3.	Ohřivače větru	X		X
	Výroba oceli			
4.3.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.3.2.	Nístějové pece s intenzifikací kyslíkem	X	X	X
4.3.3.	Kyslíkové konvertory	X	X	X
4.3.4.	Elektrické obloukové pece	X	X	X
4.3.5.	Pánvové pece	X	X	X
4.3.6.	Elektrické indukční pece s projektovaným výkonem nad 2,5 t/hod	X		X
4.3.6.	Elektrické indukční pece s celkovou projektovanou kapacitou více než 2,5 t za hodinu	X		X
	Zpracování železných kovů ve válcovnách a kovárnách			
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřivacích pecí a pecí na tepelné zpracování o projektovaném výkonu do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	X		
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřivacích pecí a pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	X		
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřivacích pecí a pecí na tepelné zpracování o projektovaném výkonu nad 10 t zpracované oceli za hodinu	X		X
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřivacích pecí a pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě více než 10 t zpracované oceli za hodinu	X		X
4.5.	Kovárny – ohřivací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem 1 MW – 5 MW včetně	X		
4.5.	Kovárny – ohřivací pece a pece na tepelné zpracování s celkovým projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně	X		
4.5.	Kovárny – ohřivací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem nad 5 MW	X		X
4.5.	Kovárny – ohřivací pece a pece na tepelné zpracování s celkovým projektovaným tepelným výkonem více než 5 MW	X		X
	Slévárny železných kovů (slitin železa)			
4.6.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.6.2.	Žihací a sušící pece	X		X
4.6.3.	Tavení v elektrické obloukové peci	X	X	X
4.6.4.	Tavení v elektrické indukční peci	X		X
4.6.5.	Kuplovy	X	X	X
4.6.6.	Tavení v ostatních pecích - kapalná paliva	X		X
4.6.7.	Tavení v ostatních pecích - plynná paliva	X		X
	Metalurgie neželezných kovů			
4.7.	Úprava rud neželezných kovů	X		X
	Výroba nebo tavení neželezných kovů, slévání slitin, přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků			
4.8.1.	Doprava a manipulace se surovinou nebo produktem	X		
4.8.2.	Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů	X		X
4.9.	Elektrolytická výroba hliníku	X		X
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin	X		X
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin o celkové projektované kapacitě větší než 50 kg za den	X		X
4.11.	Zpracování hliníku válcováním	X		X
	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování			
4.12.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s objemem lázně do 30 m³ včetně, procesy bez použití lázni			
4.12.	Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně do 30 m ³ včetně (vyjma oplachu), procesy bez použití lázni			
4.12.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s objemem lázně nad 30 m³			X
4.12.	Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně větší než 30 m ³ (vyjma oplachu)			X
4.13.	Obrábění kovů (brusímny a obrobny) a plastů, jejichž celkový elektrický příkon je vyšší než 100 kW	X		
4.13.	Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW	X		
4.14.	Svařování kovových materiálů, jejichž celkový elektrický příkon je roven nebo vyšší	X		

	než 1000 kVA			
4.14.	Svařování kovových materiálů s celkovým elektrickým příkonem 1000 kW nebo vyšším	X		
4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s projektovaným výkonem menším než 1 t pokovené oceli za hodinu včetně	X		
4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s celkovou projektovanou kapacitou 1 t pokovené oceli za hodinu nebo nižší	X		
4.16.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů – procesní vany s projektovaným výkonem větším než 1 t pokovené oceli za hodinu	X		X
4.16.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů – procesní vany s celkovou projektovanou kapacitou větší než 1 t pokovené oceli za hodinu	X		X
4.17.	Žárové pokovování zinkem	X		X
ZPRACOVÁNÍ NEROSTNÝCH SUROVIN				
Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žáruvzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření				
Výroba cementářského slínku, vápna, úprava a zpracování produktů odsíření žáruvzdorných jílovců síření				
5.1.1.	Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice	X	X	X
5.1.2.	Výroba cementářského slínku v rotačních pecích	X	X	X
5.1.3.	Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu	X	X	X
5.1.4.	Výroba vápna v rotačních pecích	X	X	X
5.1.5.	Výroba vápna v šachtových a jiných pecích	X	X	X
5.1.6.	Pece pro zpracování produktů odsíření	X	X	X
5.1.7.	Úprava a zušlechťování žáruvzdorných jílovců a kaolínů v rotačních pecích	X	X	X
Výroba materiálů obsahujících azbest				
5.2.	Výroba materiálů a produktů obsahujících azbest	X		X
Výroba skla, včetně skleněných vláken				
5.3.	Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování	X		X
5.4.	Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv	X		X
5.5.	Zpracování a zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie a jiné) o projektované kapacitě vyšší než 5 t zpracované skleněné suroviny ročně	X		X
5.5.	Zpracování a zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie a jiné) o celkové projektované kapacitě vyšší než 5 t zpracované skleněné suroviny ročně	X		X
5.6.	Chemické leštění skla	X		X
Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken				
5.7.	Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod.	X		X
5.8.	Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích	X		X
5.9.	Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv	X		X
Výroba keramických výrobků				
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu od 5 do 75 t/den včetně	X		
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě od 5 t za den do 75 t za den včetně	X		
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu větší než 75 t/den	X		X
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě větší než 75 t za den	X		X
Výroba stavebních hmot, těžba a zpracování kamene, nerostů a paliv z povrchových dolů				
5.11.	Kamenolomy a zpracování kamene, ušlechtilá kamenická výroba, těžba, úprava a zpracování kameniva – přírodního i umělého o projektovaném výkonu vyšším než 25 m ³ /den	X	X	X
5.12.	Příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot o projektovaném výkonu vyšším než 25 m ³ /den	X		X

5.13.	Povrchové doly paliv, rud, nerudných surovin a jejich zpracování, především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava, o projektované kapacitě vyšší než 25 m ³ /den	X		X
5.11.	Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě vyšší než 25 m ³ za den.	X		X
5.14.	Obalovny živichných směsí a mísirny živic, recyklace živichných povrchů	X		X
CHEMICKÝ PRŮMYSL				
Výroba a zpracování organických látek a výrobků s jejich obsahem				
6.1.	Výroba 1,2-dichlorethanu a vinylchloridu	X		X
6.2.	Výroba epichlorhydrinu (1-chlor-2,3-epoxypropanu) a allylchloridu (1-chlor-2-propenu)	X		X
6.3.	Výroba polymerů na bázi polyakrylonitrilu	X		X
6.4.	Výroba polyvinylchloridu	X		X
6.5.	Výroba a zpracování ostatních syntetických polymerů a výroba kompozitů, s výjimkou kompozitů vyjmenovaných jinde	X		X
6.5.	Výroba nebo zpracování syntetických polymerů a kompozitů, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě vyšší než 100 t za rok nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší	X		X
6.5.	Řezání syntetických polymerů laserem nebo odporovým drátem o celkové projektované kapacitě vyšší než 10 tun za rok			X
6.6.	Výroba a zpracování viskózy	X		X
6.7.	Výroba gumárenských pomocných přípravků	X		X
6.8.	Zpracování dehtu	X		X
6.9.	Výroba expandovaného polystyrenu			
6.10.	Výroba acetylenu mokrou metodou	X		
Výroba anorganických látek				
6.11.	Výroba chloru	X		X
6.12.	Výroba kyseliny chlorovodíkové	X		X
6.13.	Výroba síry (Clausův proces)	X		X
6.14.	Výroba kapalného oxidu siřičitého	X		X
6.15.	Výroba kyseliny sírové	X		X
6.16.	Výroba amoniaku	X		X
6.17.	Výroba kyseliny dusičné a jejích solí	X		X
6.18.	Výroba hnojiv	X		X
6.19.	Výroba základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů	X		X
6.20.	Výroba výbušnin s projektovanou roční produkcí menší 10 t včetně	X		
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce 10 t nebo menší	X		
6.20.	Výroba výbušnin s projektovanou roční produkcí větší než 10 t	X		X
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce větší než 10 t	X		X
6.21.	Sulfátový proces při výrobě oxidu titaničitého	X		X
6.22.	Chloridový proces při výrobě oxidu titaničitého	X		X
6.23.	Výroba ostatních pigmentů	X		X
Ropná rafinerie, výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek				
6.24.	Ropná rafinerie, výroba a zpracování petrochemických výrobků	X		X
6.25.	Skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek o objemu nad 1000 m ³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče nad 10 000 m ³ a manipulace (není určeno pro automobilové benziny)			X
6.25.	Skladování petrochemických výrobků a kapalných těkavých organických látek o objemu větším než 1 000 m ³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče větším než 10 000 m ³ a manipulace (není určeno pro automobilové benziny)			X
POTRAVINÁŘSKÝ, DŘEVOZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL				
7.1.	Jatka o kapacitě porážky větší než 50 t denně			

7.1.	Jatka o celkové projektované kapacitě porážky větší než 50 t denně			
7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z rostlinných surovin o projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.3.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z živočišných surovin o projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.3.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.4.	Zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)			
7.5.	Pražírny kávy o projektovaném výkonu větším než 1 t/den	-	-	-
7.5.	Pražírny kávy o celkové projektované kapacitě větší než 1 t za den			
7.6.	Udírný s projektovaným výkonem na zpracování více než 1000 kg výrobků denně	X	-	-
7.6.	Udírný s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování více než 1 t výrobků denně	X		
7.7.	Průmyslové zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené v bodu 7.8., o roční spotřebě materiálu větší než 150 m ³ včetně	X	-	-
7.7.	Zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené pod kódem 7.8., o celkové projektované spotřebě materiálu 150 m ³ nebo větší za rok	X		
7.8.	Výroba dřevotřískových, dřevoláknitých a OSB desek	X	X	X
7.9.	Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny	X		X
7.10.	Výroby papíru a lepenky, které nespádají pod bod 7.9.	X		X
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je od 1 t/den do 10 t/den včetně			
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je od 1 t za den do 10 t za den včetně			
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita větší než 10 t/den včetně	X		X
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je větší než 10 t za den	X		X
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je menší než 12 t hotových výrobků denně včetně	X		
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je 12 t hotových výrobků denně nebo menší			
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně	X		X
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně	X		X
7.13.	Výroba dřevěného uhlí	X		X
7.14.	Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitací a zpracování uhlíkatých materiálů	X		X
7.15.	Krematoria	X		X
7.15.	Krematoria a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat	X		X
7.16.	Veterinární asanační zařízení			X
7.17.	Regenerace a aktivace katalysátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě	X		X
CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT				
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně			X
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně			X
POUŽITÍ ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL				
9.1.	Ofset s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.1.	Ofset s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X

9.2.	Publikační hlubotisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.2.	Publikační hlubotisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.3.	Jiné tiskařské činnosti s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.3.	Jiné tiskařské činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.4.	Knihtisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.4.	Knihtisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.5.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,01 t/rok; odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,1 t/rok			X
9.5.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,01 t za rok nebo větší; odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,1 t za rok nebo větší			X
9.6.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 9.5., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.6.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 9.5., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.7.	Chemické čištění			X
9.8.	Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené v bodech 9.9. až 9.14., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.8.	Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené pod kódy 9.9. až 9.14., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.9.	Nátěry dřevěných povrchů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.9.	Nátěry dřevěných povrchů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.10.	Přestříkávání vozidel - opravárenství s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,5 t/rok a nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 tun/rok			X
9.10.	Přestříkávání vozidel - opravárenství s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,5 t za rok nebo větší a nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 t za rok			X
9.11.	Nanášení práškových plastů			X
9.12.	Nátěry kůže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.12.	Nátěry kůže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.13.	Nátěry pásů a svitků			X
9.14.	Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 15 tun/rok			X
9.14.	Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok nebo větší			X
9.15.	Navalování navíjených drátů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.15.	Navalování navíjených drátů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X

	rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			
9.16.	Nanášení adhezivních materiálů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.16.	Nanášení adhezivních materiálů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.17.	Impregnace dřeva s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.17.	Impregnace dřeva s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.18.	Laminování dřeva a plastů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.18.	Laminování dřeva a plastů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s projektovanou spotřebou těkavých organických látek od 0,6 t/rok			X
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,6 t za rok nebo větší			X
9.20.	Výroba nátěrových hmot, adhezivních materiálů a tiskařských barev s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 10 t/rok			X
9.20.	Výroba nátěrových hmot, adhezivních materiálů a tiskařských barev s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok nebo větší			X
9.21.	Výroba obuvi s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			X
9.21.	Výroba obuvi s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší			X
9.22.	Výroba farmaceutických směsí			X
9.23.	Zpracování kaučuku, výroba pryže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 5 t/rok			X
9.23.	Zpracování kaučuku, výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok nebo větší			X
9.24.	extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů			X
9.24.	Extrakce a rafinace rostlinných olejů a živočišných tuků			X
NAKLÁDÁNÍ S BENZINEM				
10.1.	Terminály na skladování benzínu			X
10.2.	Čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu			X
OSTATNÍ ZDROJE				
11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) tuhých znečišťujících látek překračuje 5 t	X		X
11.2.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) oxidu siřičitého překračuje 8 t	X		X
11.3.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) oxidů dusíku vyjádřených jako NO ₂ překračuje 5 t	X		X
11.4.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) těkavých organických látek překračuje 1 t	X		X
11.5.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) amoniaku překračuje 5 tun	X		X
11.6.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) sulfanu překračuje 0,1 tuny	X		X
11.7.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) sírouhlíku překračuje 1 tunu	X		X
11.8.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) chloru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,4 tuny (vyjádřeno jako HCl)	X		X
11.9.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) fluoru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,1 tuny (vyjádřeno jako HF)	X		X

^{*)} nevztahuje se na spalování zemního plynu

^{**}) roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

§ 4 Odstavec 7)

Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů **sčítají, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně⁴⁾ a u kterých dochází nebo by s ohledem na**

jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů. Pokud je sečtením jmenovitých tepelných příkonů nebo projektovaných kapacit stacionárních zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity nepřekračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, překročena hodnota pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, zařazují se tyto zdroje do příslušného kódu v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity stacionárních zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity překračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, se nesčítají s příkony nebo kapacitami zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu nepřekračují. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

§ 4, odst. 8) Odstavec 7 se nepoužije u

- a) spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů,
- b) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více,
- c) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,
- d) stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu; tyto stacionární zdroje se sčítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně⁴⁾, **Pozn. KZ: Zemědělci**
- e) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu; **tyto zdroje se sčítají, jsou-li umístěny ve stejné provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**

KE SČÍTÁNÍ kapacit zdrojů byl vydán Metodický pokyn.

Ze stanovisek a odpovědí MŽP:

a) Jak pohlížet na "stará rozhodnutí" příslušných úřadů ohledně zařazení zdroje do příslušné kategorie (MZ, SZ, VZ, ZVZ) v souvislosti s novým zákonem o ovzduší? Zůstávají ona rozhodnutí v platnosti, když již nejsou kategorie zdrojů?

Odpověď: Nový zákon o ochraně ovzduší upouští od kategorizace a nedělí zdroje na velké, zvláště velké, střední nebo malé. Zákon používá pojmy zdroje vyjmenované v příloze č. 2 a zdroje v této příloze nevyjmenované. Rozhodnutí o zařazení do kategorie zdroje nemají po 1. 9. 2012 žádný právní význam a pro účely nového zákona nejsou relevantní.

Obecně ale platí, že v platnosti zůstávají jiná rozhodnutí vydaná těmto zdrojům podle starého zákona o ochraně ovzduší, například povolení provozu, provozní řád, atd.

b) Čistírny odpadních vod (ČOV) s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel jsou vyjmenovaným zdrojem znečišťování ovzduší dle přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „zákon“). Kalové hospodářství čistírny odpadních vod, jehož součástí je

plynové hospodářství, z kterého je produkován jako vedlejší produkt kalový plyn, je považováno za nedílnou součást čistírny odpadních vod, a je tedy řazeno taktéž pod kód 2.7. přílohy č. 2. zákona.

V žádném případě se nejedná o samostatnou bioplynovou stanici, jak by mohlo vyplývat z metodického pokynu MŽP k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu vydaného k zákonu č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší. Metodický pokyn rozděluje bioplynové stanice na zemědělské, čistírenské a ostatní, avšak u čistírenských bioplynových stanic uvádí, že technologie anaerobní digesce je využívána za účelem stabilizace kalu vznikajících na ČOV, kde tyto technologie pracují v režimu čistíren odpadních vod a slouží pouze jako součást kalového hospodářství ČOV.

Další komentáře a poznatky:

Je-li zemědělský zdroj zařazen podle bodu 8. přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., nové hnojiště, jímka či silážní jáma je jeho integrální součástí, tj. následuje změna povolení a provozního řádu (příslušný je KÚ). Hnojiště u chovu s celkovou roční emisí amoniaku pod 5 t včetně je v kompetenci ORP. Nemá-li provozovatel žádný chov zvířat, zvažuje se zařazení podle bodu 11.5. přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., a jestliže nelze zařadit ani tam, jedná se o zdroj neuvedený v příloze č. 2 zákona a věc je v kompetenci ORP.

Technologii výroby nábytku z dřevotřískových nebo dřevovláknitých desek lze podřadit pod průmyslové zpracování dřeva, pochopitelně v závislosti na roční spotřebě zpracovaného materiálu. I v případě zachytu pilin, prachu a třísek do mobilních filtračních zařízení bez výduchu do venkovního ovzduší se jedná o stacionární zdroj s fugitivními emisemi TZL (prašnost při vyprazdňování filtračních zařízení, skladování surovin atd.), který podléhá povolení, resp. závaznému stanovisku příslušného orgánu ochrany ovzduší.

Problematické zdroje – nejasná klasifikace:

Motory

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty a jejich zařazení podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění

Vzhledem k častým dotazům, které se týkají štěpkovacích zařízení dřeva, uvádí odbor ochrany ovzduší následující stanovisko z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší. Dle § 2 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, (dále jen zákon o ochraně ovzduší), je mobilním zdrojem „samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení“.

Mezi mobilní zdroje kromě dopravních prostředků patří také menší zařízení vybavená spalovacím motorem, který je zabudován jako nedílná součást jejich technologického vybavení, např. zahradní drtiče dřeva, pily, motorové sekačky a jiná obdobná zařízení. Mobilními zdroji jsou tedy i dotazovaná štěpkovací zařízení na zpracování dřeva (např. ke zkracování větví stromů nebo keřů kolem komunikací a k další údržbě vegetace). Naopak zařízení či technické jednotky, které je možné přemístit, ale kde hlavním zdrojem emisí znečišťujících látek není pohonná jednotka tohoto zařízení nebo jednotky, ale jiná činnost, pro kterou jsou tato zařízení určena, je třeba kategorizovat jako stacionární zdroje a takto s nimi nakládat. Pro kategorizaci na mobilní a stacionární zdroje je tedy rozhodná skutečnost, že u mobilních zdrojů je znečišťování ovzduší obvykle vyvoláno pohybem zdroje znečišťování, zatímco stacionární zdroj je sice možné přemístit (nebo se může přemístit sám svým vlastním pohybem), ale ke znečišťování ovzduší dochází na konkrétním místě a nikoliv vlivem přesouvání zdroje znečišťování.

Mezi stacionární zdroje tak patří např. přemístitelné (mobilní) drtičky kameniva, stavební suti a podobných materiálů, přemístitelné výrobny atd. Do skupiny stacionárních zdrojů je proto třeba

zařadit i větší štěpkovače či drtiče dřeva, pokud hlavním zdrojem emisí znečišťujících látek není pohonná jednotka tohoto zařízení, ale samotná činnost štěpkování či drcení dřeva.

Pokud se v případě štěpkovače či drtiče dřeva jedná o stacionární zdroj, musí jeho provozovatel plnit povinnosti stanovené v § 17 zákona o ochraně ovzduší. Pokud v těchto zařízeních dochází ke zpracování dřeva o roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně, lze jej zařadit pod kód 7.7. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší. V tomto případě platí povinnosti dané vyhláškou č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (kód 6.6. přílohy č. 8).

Způsob zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování je uveden v § 6 zákona o ochraně ovzduší. Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu.

Úroveň znečišťování se zjišťuje měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, rozhodne v souladu s § 6 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. V případě většiny štěpkovačů s nedefinovaným výduchem se bude jednat o tento případ, neboť jejich technické uspořádání obvykle nedovoluje provést měření emisí v souladu s příslušnými normami. Možné způsoby výpočtu stanovuje vyhláška č. 415/2012 Sb. v § 12. Konkrétní způsob výpočtu pro daný zdroj stanovuje krajský úřad v povolení provozu podle § 12 odst. 4 písm. b) zákona o ochraně ovzduší.

Ing. Jan Kužel

ředitel odboru ochrany ovzduší

v. r.

Kapitola IV.2.3. Paliva a suroviny, vstupující do procesů

Je nutné, aby provozovatel znal suroviny a paliva, které jsou v provozu zdrojů používány. Je nutné obstarat si bezpečnostní listy a vědět, jaké škodliviny se uvolňují. Další informace jsou v materiálech od výrobce či dodavatele (přívodních technických či katalogových listech apod.).

Základní požadavky na paliva a suroviny dává zákon o ovzduší a vyhláška č. 415/2012 Sb.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Biomasa ke spalování

biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující **odpad použitý jako palivo**:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
4. korkový odpad,
5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Spalování dřevotřísky a dalších surovin

§ 15, odst. 5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to

pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Požadavky na kvalitu paliv

§ 17 **Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění** (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18 **Ohlašování údajů o kvalitě paliv** (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně, **pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.**

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Těkavé organické látky (VOC)

Zákon o ovzduší - § 18 **Povinnosti osob nakládajících s vybranými výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvami a laky**

(1) **Právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba**, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě **výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak** uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Obsah sloučenin podle odstavce 1 vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právníké osoby **včetně adresy a identifikačního čísla provozovny přiděleného prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností.** Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

(3) **Právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba**, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě **výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak** uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) **Použití výrobků pro opravy nátěru silničních vozidel, barev nebo laků** uvedených v prováděcím právním předpisu, ve kterých obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin přesahuje limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, je zakázáno

s výjimkou použití v rámci provozu stacionárního zdroje uvedeného pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop.

(5) Ministerstvo vyhláškou stanoví **výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvy a laky** obsahující organické sloučeniny nebo směs organických sloučenin, pro které jsou stanoveny limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku, limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku a analytické metody pro stanovení jejich obsahu ve výrobku a dále seznam **výrobků pro opravy nátěru vozidel, barev a laků**, u kterých je nutné zajistit označení a způsob tohoto označení.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. § 23 **Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek** (K § 18 odst. 4 zákona)

(1) **Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen "vybrané výrobky") je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.**

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen "těkavá organická látka ve vybraném výrobku"), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,

b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a

c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny

a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a

b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen "netěkavé látky") v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

Kapitola IV.2.4. Znalost a dodržování emisních limitů, stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší, plnění emisních stropů, emisní limity a tmavost kouře

IV.2.4.1 – PARAGRAFOVÉ ZNĚNÍ A DETAILY POVINNOSTÍ

ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 3 Přípustná úroveň znečištění

(1) Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. **Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona.**

(2) Přípustná úroveň znečištění stanovená podle odstavce 1 se nevztahuje na ovzduší ve venkovních pracovištích, do nichž nemá veřejnost volný přístup.

§ 4 Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a

b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro stacionární zdroj.

(3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj.

(4) Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu⁴⁾ nebo vymezené území.

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

(6) Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

IV.2.4.2 - EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU

Specifické emisní limity jsou uvedeny ve vyhlášce č. 415/2012 Sb. Drtivá většina zdrojů má stanoveny specifické emisní limity, problémem je, že provozovatel je často nezná a neví, které má plnit.

Obecně je velkým nedostatkem na zdrojích právě neznalost aktuálně platných povinností. Existují podniky, které mají složitou výrobu a v jedné hale je mnoho technologií, často spojených do jednoho komína. Výrobek jde do dalších hal, ale někdy ne. Jedna hala obsahuje i několik desítek pracovišť, které by samy byly zdrojem. Je nutné postupovat individuálně s dobrou znalostí zdroje (viz. blokové schéma).

Platí, že pokud je současně s koncentračním limitem stanoven i hmotnostní tok, hmotnostní tok škodliviny se počítá pro všechny výduchy, ale koncentrace se posuzuje pro každý výduch či komín zvlášť.

Otázky a odpovědi MŽP:

Dotaz k § 4 odst. 3

Je stanoveno, že pokud je pro zdroj stanoven specifický emisní limit či emisní strop, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Znamená to, že například u lakovny s přímým procesním ohřevem nebude možné stanovit obecné emisní limity pro znečišťující látky vznikající v rámci spalovacího procesu? Stejná situace nastane i u dopalovacích jednotek tiskařských strojů. Přitom emise NOx z dopalovacích jednotek při špatném seřízení mohou být problém a takhle úplně vypadnou z dohledu.

Odpověď:

Z cit. ustanovení zákona o ochraně ovzduší vyplývá, že zdroje, které nemají stanoven specifický emisní limit (v povolení provozu nebo závazném právním předpisu), mají povinnost dodržovat obecné emisní limity (a naopak zdroje, které mají stanoven k plnění, byť jediný specifický limit, nemají povinnost dodržovat obecné emisní limity). Stanovení obecných emisních limitů k plnění tedy není nutné, protože povinnost dodržovat obecné emisní limity vyplývá přímo ze zákona (je to obecná povinnost, která není spojena s povinností provádět měření, nicméně kontrola dodržování ze strany státního orgánu je možná). Pokud zdroj má povolení provozu a je vhodné jej regulovat z hlediska vybraných emisí znečišťujících látek, měl by povolující orgán takové látky stanovit k plnění přímo v povolení formou specifického emisního limitu pro relevantní znečišťující látku/látky.

Dotaz k § 4 odst. 3

Specifický emisní limit nemusí krajský úřad stanovovat v rozhodnutí, stačí, že je pro zdroj uveden v emisní vyhlášce. Pak se na zdroj nevztahují obecné emisní limity. Pokud by u lakovny s dopalovací jednotkou nebyly uvedeny obecné emisní limity pro CO a NOx v rozhodnutí, tak je plnit nemusí?

Odpověď:

Ano, pokud bude mít vyhláškou vyjmenovaný stacionární zdroj specifický emisní limit ve vyhlášce, vztahuje se na něj rovnou jak tento specifický emisní limit, tak četnost měření dle vyhlášky. A nevztahuje se na něj žádný z obecných emisních limitů. Pokud máte stacionární zdroj zařazený jako aplikace nátěrových hmot (kód 9.8 přílohy č. 2 k zákonu) a jako nedílná součást tohoto zdroje je v povolení provozu uvedena dopalovačka, tak pro stacionární zdroj, což je aplikace nátěrových hmot, bude platit jen emisní limit na TOC resp. VOC dle vyhlášky. Pokud byste chtěli s ohledem na složení spalin regulovat i NOx a CO, musíte stanovit pro tyto látky specifické emisní limity v povolení. Pokud máte dopalovačku vedenou jako samostatný nevyjmenovaný stacionární zdroj, vedle aplikace nátěrových hmot, tak pokud nebude mít v povolení provozu specifický emisní limit, tak pro ni platí obecné emisní limity, kde jsou rovněž emisní limity pro CO a NOx i TOC. Oba případy jsou teoreticky možné – záleží na tom, jak je to povolené.

Dotaz k § 11 odst. 2 písm. d) - zpřísňování specifických emisních limitů – lze v rámci povolení provozu zdroje dle § 11 odst. 2 písm. d) zpřísňovat specifické emisní limity stanovené v prováděcím právním předpisu? V ustanovení § 4 odst. 3 je uvedeno, že specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem, domníváme se tedy, že by to mělo být možné.

_ Odpověď:

Ano, zpřísňování emisních limitů v rámci individuálních povolení provozu zákon předpokládá a umožňuje.

Specifické emisní limity a podmínky provozu jsou stanoveny Vyhláškou č. 415/2012 Sb.:

- příloha č. 2 pro stacionární spalovací zdroje,

- příloha č. 4 pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,
- příloha č. 5, část II pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel,
- příloha č. 6 pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem,
- příloha č. 8 pro ostatní stacionární zdroje.

Emisní limity – Stacionární spalovací zdroje

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce. **Tyto specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky se použijí také pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí.**

Odst. 3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v **části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.**

Odst. 4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

Odst. 2) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 3) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem

2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 4) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 6) Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovena v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

Článek 41 Prováděcí pravidla

Stanoví se prováděcí pravidla

a) pro stanovení období zahajování a ukončování provozu uvedených v čl. 3 bodě 27 a v části 4 bodě 1 přílohy V a

Článek 3: 27) „provozními hodinami“ doba vyjádřená v hodinách, během níž je celé spalovací zařízení nebo jeho část v provozu a vypouští emise do ovzduší, s výjimkou doby uvádění zařízení do provozu a ukončování jeho provozu;

1. V případě kontinuálního měření se mezní hodnoty emisí stanovené v částech 1 a 2 považují za splněné, pokud vyhodnocení výsledků měření z hodin provozu v příslušném kalendářním roce ukáže, že byly dodrženy všechny tyto podmínky:

a) žádná platná měsíční průměrná hodnota nepřekračuje odpovídající mezní hodnoty emisí stanovené v částech 1 a 2;

b) žádná platná denní průměrná hodnota nepřekračuje 110 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2;

c) v případě spalovacích zařízení složených pouze z kotlů na černé uhlí o celkovém jmenovitém tepelném příkonu menším než 50 MW žádná platná denní průměrná hodnota nepřekračuje 150 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2;

d) 95 % všech platných hodinových průměrných hodnot za rok nepřekračuje 200 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2.

Platné průměrné hodnoty se stanoví podle části 3 bodu 10.

Pro účely výpočtu průměrných hodnot emisí se nepřihlíží k hodnotám naměřeným během období uvedených v čl. 30 odst. 5 a 6 a v článku 37 ani během období uvádění zařízení do provozu a odstavování z provozu.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

PODMÍNKY PROVOZU PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Část I

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Specifické emisní limity jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Specifické emisní limity pro plynové turbíny a pístové spalovací motory jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Specifické emisní limity pro plynové turbíny se uplatní pouze na provozní stavy, při kterých je překročeno 70 % instalovaného tepelného příkonu. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Tabulka 1 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	50-100				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	400 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30 ⁷⁾	250	250 ¹⁾	200 ^{3),4)}	25 ⁷⁾	250	200 ¹⁾	200 ^{3),4)}	20 ⁷⁾	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30	250	200 ¹⁾	250 ³⁾	20	250	200 ¹⁾	200 ³⁾	20	250
Rašelina	300 ¹⁾	300 ^{3),4)}	30	250	300 ¹⁾	250 ³⁾	20	250	200 ¹⁾	200 ³⁾	20	250
Kapalné palivo obecně	350 ¹⁾	450 ^{3),4),5)}	30 ⁷⁾	175 ⁸⁾	250 ¹⁾	200 ^{3),4),5)}	25 ⁷⁾	175 ⁸⁾	200 ¹⁾	150 ^{3),4),5)}	20 ⁷⁾	175 ⁸⁾
Zkapalněný plyn	5	200 ^{5),6)}	5	100	5	200 ^{5),6)}	5	100	5	200 ^{5),6)}	5	100
Plynné palivo obecně	35	200 ^{5),6)}	5	100	35	200 ^{5),6)}	5	100	35	200 ^{5),6)}	5	100
Zemní plyn	35	100 ⁵⁾	5	100	35	100 ⁵⁾	5	100	35	100 ⁵⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	200 ^{5),6)}	30	100	400	200 ^{5),6)}	30	100	400	200 ^{5),6)}	30	100
Vysokopecní plyn	200	200 ^{5),6)}	10	100	200	200 ^{5),6)}	10	100	200	200 ^{5),6)}	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100	35 ²⁾	200 ^{5),6)}	5	100

Vysvětlivky:

1) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za 5 let, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahují následující specifické emisní limity pro SO₂. Při spalování pevných paliv specifický emisní limit 800 mg.m⁻³, při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřekračujícím 300 MW specifický emisní limit 850 mg.m⁻³ a v případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 300 MW specifický emisní limit 400 mg.m⁻³.

Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

2) Na spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro SO_2 800 mg.m^{-3} .

3) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za 5 let se vztahují následující specifické emisní limity pro NO_x .

Při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 400 mg.m^{-3} .
Při spalování pevných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 1. červencem 1987, specifický emisní limit 450 mg.m^{-3} .

Při spalování pevných nebo kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 450 mg.m^{-3} .

Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

4) Na spalování práškového hnědého uhlí ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřekračujícím 100 MW se vztahuje specifický emisní limit pro NO_x 450 mg.m^{-3} .

Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m^{-3} .
Na spalování nekomerčních kapalných zbytků z chemické výroby pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW v chemických zařízeních, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m^{-3} .

5) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit pro NO_x 90 mg.m^{-3} , 120 mg.m^{-3} pokud spalují jiné plyny a 50 mg.m^{-3} pokud spalují zemní plyn.

Pro plynové turbíny pracující v základním zatížení při kombinované výrobě tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit pro NO_x 75 mg.m⁻³. Pro plynové turbíny s jednoduchým cyklem pracující v základním zatížení, které mají účinnost větší než 35% (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši 50%/35, kde ? je účinnost plynové turbíny za podmínek základního zatížení podle ISO vyjádřená v procentech.

Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, platí při spalování zemního plynu specifický emisní limit 150 mg.m⁻³ a při spalování ostatních plynných paliv nebo kapalných paliv specifický emisní limit 200 mg.m⁻³. Specifické emisní limity uvedené v tomto odstavci této poznámce platí také pro jednotlivé plynové turbíny, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

6) Na spalovací stacionární zdroje, s výjimkou plynových turbín a pístových spalovacích motorů, o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, využívající jiné palivo než zemní plyn, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 300 mg.m⁻³.

7) Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro TZL 50 mg.m⁻³.

8) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit 100 mg.m⁻³.

Tabulka 2 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	400	300 400 ¹⁾	20	250	200	200	20	250	150 200 ²⁾	150 200 ¹⁾	10	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200	250	20	250	200	200	20	250	150	150	20	250
Rašelina	300	250	20	250	300 250 ²⁾	200	20	250	150 200 ²⁾	150	20	250
Kapalné palivo obecně	350	300 50 ⁵⁾	20	175 100 ⁵⁾	200	150 50 ⁵⁾	20	175 100 ⁵⁾	150	100 50 ⁵⁾	10	175 100 ⁵⁾
Zkapalněný plyn	5	300	5	175	5	150	5	175	5	150	5	175

Plynné palivo obecně	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100
Zemní plyn	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	100	30	100	400	100	30	100	400	100	30	100
Vysokopeční plyn	200	100	10	100	200	100	10	100	200	100	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	100	5	100	35	100	5	100	35	100	5	100

Vysvětlivky:

1) Vztahuje se pouze na spalování práškového hnědého uhlí.

2) Vztahuje se pouze na spalování ve fluidním loži.

3) Vztahuje se pouze na plynové turbíny s jednoduchým cyklem, které mají účinnost větší než 35 % (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši $50\eta/35$, kde η je účinnost plynové turbíny pracující v základním zatížení (podle ISO) vyjádřená v procentech.

U plynových turbín, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, emisní limit platí pouze při zatížení větším než 70 %.

4) Vztahuje se pouze na pístové spalovací motory.

5) Vztahuje se pouze na plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.

Tabulka 3 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nej později 27. listopadu 2003

Druh paliva	Specifické emisní limity [$\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo	2000	600 ⁷⁾	100	250	2000-1200 ¹⁾	600 ⁷⁾	100	250	1200-400 ¹⁾⁶⁾ 400 ²⁾⁶⁾	600 ⁷⁾ 500 ²⁾⁷⁾	100 50 ²⁾	250
Kapalné palivo	1700	450 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁵⁾	1700	450 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁵⁾	1700-400 ³⁾ 400 ²⁾	400 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁷⁾
Zkapalněný plyn	5	300	5	100	5	300	5	100	5	300 200 ²⁾	5	100
Plynné palivo obecně	35	200 300 ⁵⁾	5	100	35	200 300 ⁵⁾	5	100	35	200 300 ⁵⁾	5	100
Zemní plyn	35	200	5	100	35	200	5	100	35	200	5	100
Koksárenský plyn	800	300	50	100	800	300	50	100	800	200	50	100

Vysokopecní plyn	800	300	10	100	800	300	10	100	800	300 200 ²⁾	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	800	300	5	100	800	300	5	100	800	200	5	100

Vysvětlivky:

- 1) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v mg.m^{-3} se rovná $2400 - 4P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.
- 2) Vztahuje se pouze na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW.
- 3) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v mg.m^{-3} se rovná $3650 - 6,5P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.
- 4) Pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu < 500 MW, spalující kapalná paliva s obsahem popela vyšším než 0,06 %, platí specifický emisní limit 100 mg.m^{-3} .
- 5) Vztahuje se pouze na plynové turbíny včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.
- 6) Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je 400 MW a vyšší a který nebude do 31. prosince 2015 v provozu více než 2 000 provozních hodin ročně, vypočteno jako klouzavý průměr za 5 let, platí specifický emisní limit 800 mg.m^{-3} .
- 7) Pro spalovací stacionární zdroj spalující pevná paliva s obsahem prchavé hořlaviny menším než 10 %, který byl v provozu nejméně 12 měsíců do 1. ledna 2001, platí specifický emisní limit 1200 mg.m^{-3} .

Tabulka 4 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m^{-3}]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	850	400	50	250	200	200	30	250	200	200	30	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200	400	50	250	200	300	30	250	200	200	30	250
Rašelina	850	400	50	250	200	200	30	250	200	200	30	250
Kapalné palivo obecně	850	400 120 ¹⁾	50	175	400- 200 ²⁾	200 120 ¹⁾	30	175	200	200 120 ¹⁾	30	175
Zkapalněný plyn	5	200 50 ¹⁾	5	175	5	200 50 ¹⁾	5	175	5	200 50 ¹⁾	5	175
Plynné palivo obecně	35	200 120 ¹⁾	5	100	35	200 120 ¹⁾	5	100	35	200 120 ¹⁾	5	100
Zemní plyn	35	150 50 ¹⁾	5	100	35	150 50 ¹⁾	5	100	35	100 50 ¹⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	200 120 ¹⁾	30	100	400	200 120 ¹⁾	30	100	400	200 120 ¹⁾	30	100

Vysokopecní plyn	200	200 120 ¹⁾	10	100	200	200 120 ¹⁾	10	100	200	200 120 ¹⁾	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	200 120 ¹⁾	5	100	35	200 120 ¹⁾	5	100	35	200 120 ¹⁾	5	100

Vysvětlivky:

1) Pro plynové turbíny využívané pro kombinovanou produkci tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, pro plynové turbíny s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro plynové turbíny pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit 75 mg.m⁻³; pro ostatní plynové turbíny, které mají účinnost větší než 35 % (na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí specifický emisní limit 50 mg.m⁻³.

2) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že se rovná 500 - P, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.

Část II

1. Specifické emisní limity platné do 19. prosince 2018

Pro kotle jsou specifické emisní limity vztaženy k **celkovému** jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn (pro TZL vztaženo na vlhký plyn), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a **nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně**. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %.

1.1. Specifické emisní limity pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje

Tabulka 1.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3-1 MW				> 1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo	-	600	100	400	-	500	50	500	1500 ¹⁾	500	30	300 500 ³⁾
Kapalné palivo	-	200	-	80	-	200 450 ⁴⁾	50	80	1500 ⁴⁾	200 450 ⁴⁾	30	80

Plynné palivo a zkapalněný plyn	-	100 ²⁾	-	50	-	100 ²⁾	-	50	-	100 ²⁾	-	50
---------------------------------	---	-------------------	---	----	---	-------------------	---	----	---	-------------------	---	----

Vysvětlivky:

- 1) Na spalovací stacionární zdroje spalující hnědé uhlí, provozované nejvýše 3200 provozních hodin ročně, se vztahuje specifický emisní limit 2000 mg.m⁻³.
- 2) **Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.**
- 3) Platí v případě spalování biomasy ve stacionárních zdrojích s výjimkou spalování výlisků z biomasy.
- 4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

Tabulka 1.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 – 1 MW				> 1 – 5 MW				> 5 – 50 MW			
	SO	NO _x	TZ	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	-	650 1100 ²⁾	250	650	-	650 1100 ²⁾	250	650	2500 1500 ¹⁾	650 500 ¹⁾ 1100 ²⁾	150 100 ¹⁾ 250 ⁵⁾	400 300 ¹⁾ 650 ⁵⁾
Paliva dle § 15 odst. 5	-	650	150	300	-	650	150	300	-	650	150	300
Kapalné palivo	-	500	-	175	-	500	100	175	1700	450	100	175
Plynné palivo a zkapalněný	-	200 300 ³⁾	-	100	-	200 300 ³⁾	-	100	900 ⁴⁾	200 300 ³⁾	50 ⁴⁾	100

Vysvětlivky:

- 1) Vztahuje se na spalovací stacionární zdroje s fluidním ložem.
- 2) Vztahuje se na spalování pevných paliv ve výtavném topeništi.
- 3) Vztahuje se na spalování propan butanu.
- 4) Vztahuje se na spalování paliv dodávaných mimo veřejné distribuční sítě.
- 5) Vztahuje se na spalování biomasy ve stacionárních zdrojích.

1.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 1.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]								
	> 0,3-1 MW			> 1-5 MW			> 5-50 MW		
	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo	400	-	450	400	50	450	400	20	450
Plynné palivo a zkapalněný plyn	500	-	650	500	-	650	500	-	650

Tabulka 1.2.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Druh pístového spalovacího motoru	Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]								
		> 0,3 – 1 MW			> 1 – 5 MW			> 5 MW-50 MW		
		NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO
Plynový motor	Kapalné palivo	500	-	650	500	130	650	500	130	650
	Zemní plyn a degazační plyn	500	-	650	500	-	650	500	-	650
	Plynné palivo obecně	1000	-	1300	500 1000 ³⁾	130	1300	500	130	650
Dieselový motor	Kapalné palivo	4000	-	650	500 600 ²⁾ 4000 ³⁾	130	650	500 600 ²⁾ 2000 ³⁾	130	650
	Zemní plyn a degazační plyn ¹⁾	4000	-	650	500 4000 ³⁾	-	650	500 2000 ³⁾	-	650
	Plynné palivo obecně	4000	-	1300	500 4000 ³⁾	130	1300	500 2000 ³⁾	130	650

Vysvětlivky:

1) Se vstříkovacím zapalováním.

2) Platí pro těžký topný olej.

3) Platí pouze pro pístové spalovací motory, jejichž stavba či přestavba byla zahájena před 17. květnem 2006.

1.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 1.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]					
	> 0,3-1 MW		> 1-5 MW		> 5-50 MW	
	NO _x	CO	NO _x	CO	NO _x	CO
Kapalné palivo	300	100	300	100	300	100
Plynné palivo a zkapalněný plyn	250	100	50	100	50	100

Tabulka 1.3.2 - Specifické emisní limity platné pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]	
	NO _x	CO
> 0,3-5 MW	350	100
> 5 MW-50 MW	300	100

2. Specifické emisní limity platné od 20. prosince 2018 do 31. prosince 2024

Specifické emisní limity jsou vztaheny k **celkovému jmenovitému tepelnému příkonu** a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaheny k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn (není-li dále uvedeno jinak), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a **nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně**. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž provozní hodiny nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let, platí specifické emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.1, 1.2.1 a 1.3.1.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaheny na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně a v případě oxidů dusíku při zatížení nižším než 70 %.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje jsou specifické emisní limity uvedené v tabulce 2.1.2 vztaheny na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 2.2.1. a 2.3.1. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.2.2. a 2.3.2.

Emisní limity uvedené v tabulce 2.1.2 se neuplatní pro spalovací stacionární zdroje zařazené do kódu 1.4 přílohy č. 2 zákona jiné než teplovzdušné spalovací zdroje.

2.1. Specifické emisní limity pro **spalovací stacionární zdroje** s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín

Tabulka 2.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo s výjimkou biomasy	-	600	100	400	400	500	50	500	400	300	20 ⁵⁾	300
Pevné palivo - biomasa	-	600	100	400	133 ²⁾	333	33	500	133 ²⁾	200	13 ⁶⁾	300 ¹⁾
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	200	-	80	350	200	50	80	350	200	20	80
Plynový olej	-	200	-	80	-	200	-	80	-	200	-	80
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50

Zemní plyn	-	100³⁾	-	50	-	100	-	50	-	100	-	50
-------------------	---	-------------------------	---	-----------	---	------------	---	-----------	---	------------	---	-----------

Vysvětlivky:

- 1) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.
- 2) Emisní limit neplatí pro spalování výlučně dřevní biomasy
- 3) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 4) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 100 mg.m⁻³.
- 5) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 30 mg.m⁻³.
- 6) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³

Tabulka 2.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo	-	600	100	400	-	500	50	500	1500¹⁾	500	30	300 500³⁾
Kapalné palivo	-	200	-	80	-	200 450⁴⁾	50	80	1500⁴⁾	200 450⁴⁾	30	80
Plynné palivo a zkapalněný plyn	-	100²⁾	-	50	-	100²⁾	-	50	-	100²⁾	-	50

Vysvětlivky:

- 5) Na spalovací stacionární zdroje spalující hnědé uhlí, provozované nejvýše 3600 provozních hodin ročně, se vztahuje specifický emisní limit 2000 mg.m⁻³.
- 6) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 7) Platí v případě spalování biomasy pro spalování ve stacionárních zdrojích s výjimkou spalování výlisků z takové biomasy.
- 8) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

2.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 2.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	400	-	450	320	400	20¹⁾	450
Plynný olej	-	400	-	450	-	400	-	450

Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	500	650	40²⁾	500	650
Zemní plyn	500	650	253³⁾	650	

Vysvětlivky:

- 1) Pro motory o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nižším než 5 MW platí emisní limit 50 mg.m⁻³.
- 2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 107 mg.m⁻³.
- 3) Pro dvoupalivové motory při spalování pouze zemního plynu platí emisní limit 507 mg.m⁻³.

Tabulka 2.2.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]								
	> 0,3 až < 1 MW			1-5 MW			> 5-50 MW		
	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo	400	-	450	400	50¹⁾	450	400	20¹⁾	450
Plynné palivo a zkapalněný plyn	500	-	650	500	-	650	500	-	650

Vysvětlivky:

- 1) Hodnoty vztažené k vlhkému plynu

2.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 2.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	300	-	100	120	75	10¹⁾	100
Plynový olej	-	300	-	100	-	75	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	15²⁾	75	-	100
Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100

Vysvětlivky:

- Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³.
- V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 40 mg.m⁻³.

Tabulka 2.3.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]
-------------	--

	> 0,3 až < 1 MW		1-50 MW	
	NO _x	CO	NO _x	CO
Kapalné palivo	300	100	300	100
Plynné palivo a zkapalněný plyn	250	100	50	100

3. Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2025

Specifické emisní limity jsou vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn (pokud není stanoveno jinak), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž provozní hodiny nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let, platí specifické emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.1, 1.2.1 a 1.3.1.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně a v případě oxidů dusíku při nižším zatížení než 70 %.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším jsou do 31. 12. 2029 specifické emisní limity uvedené v tabulce 3.1.2 vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %. V případě tabulek 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1 a 3.3.2 jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému příkonu a v případě tabulek 3.1.2 a 3.2.2 jsou vztaženy k jmenovitému tepelnému příkonu jednotlivých spalovacích stacionárních zdrojů; to neplatí v případě, že by emisní limit stanovený s ohledem na celkový jmenovitý tepelný příkon z částí 1.1.1, 1.2.1 nebo 1.3.1 byl přísnější, v tom případě se uplatní limit uvedený tam.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 3.2.1. a 3.2.2. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.2.2.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 3.3.2. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.3.2.

Emisní limity uvedené v tabulce 3.1.2 se pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 5 MW zařazené do kódu 1.4 [přílohy č. 2 zákona](#) jiné než teplovzdušné spalovací zdroje uplatní až od 1. 1.2030.

3.1. Specifické emisní limity pro **spalovací stacionární zdroje** s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín

Tabulka 3.1.1 - Specifické emisní limity pro **stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později**

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo s výjimkou biomasy	-	600	100	400	400	500	50	500	400	300	20⁵⁾	300

Pevné palivo - biomasa	-	600	100	400	133 ²⁾	333	33	500	133 ²⁾	200	13 ⁶⁾	300 ¹⁾
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	200	-	80	350	200	50	80	350	200	20	80
Plynový olej	-	200	-	80	-	200	-	80	-	200	-	80
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50
Zemní plyn	-	100 ³⁾	-	50	-	100	-	50	-	100	-	50

Vysvětlivky:

- 1) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.
- 2) Emisní limit neplatí pro spalování výlučně dřevní biomasy
- 3) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 4) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 100 mg.m⁻³.
- 5) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 30 mg.m⁻³.
- 6) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³

Tabulka 3.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂ ⁹⁾	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo s výjimkou biomasy	-	600	100	400	1100	500	50	500	400 ¹⁾	500	30	300
Biomasa	-	600	100	400	133 ²⁾	433	33	500	133 ²⁾	433	20 ⁸⁾	300 ³⁾
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	200	-	80	350	200 450 ⁴⁾	50	80	350 ⁶⁾	200 450 ⁴⁾	30	80
Plynový olej	-	200	-	80	-	200	-	80	-	200	-	80
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	100 ⁵⁾	-	50	200	100 ⁵⁾	-	50	35 ⁷⁾	100 ⁵⁾	-	50
Zemní plyn	-	100 ⁵⁾	-	50	-	100 ⁵⁾	-	50	-	100 ⁵⁾	-	50

Vysvětlivky:

- 1) Pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 1100 mg.m⁻³.
- 2) Neplatí pro výlučné spalování dřevní biomasy. Pro spalování slámy platí emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 3) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.
- 4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.
- 5) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 6) Do 1. ledna 2030 pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 850 mg.m⁻³ při spalování těžkého topného oleje.
- 7) Pro spalování bioplynu platí emisní limit 170 mg.m⁻³.
- 8) Pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 33 mg.m⁻³.
- 9) Emisní limity pro SO₂ se u zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším uplatní od 1. ledna 2030.

3.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

3.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 3.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	400	-	450	320	400	20 ¹⁾	450
Plynový olej	-	400	-	450	-	400	-	450
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	500	-	650	40 ²⁾	500	-	650
Zemní plyn	-	500	-	650	-	253 ³⁾	-	650

Vysvětlivky:

- 1) Pro motory o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nižším než 5 MW platí emisní limit 50 mg.m⁻³.
- 2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 107 mg.m⁻³.
- 3) Pro dvoupalivové motory při spalování pouze zemního plynu platí emisní limit 507 mg.m⁻³.

Tabulka 3.2.2 Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO

Kapalné palivo s výjimkou oleje	-	400	-	450	320	400	20 ¹⁾	450
Plynový olej	-	400	-	450	-	400	-	450
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	500	-	650	40 ²⁾³⁾	500	-	650
Zemní plyn	-	500	-	650	-	500	-	650

Vysvětlivky:

- 1) V případě motorů s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 20 MW a nižším platí emisní limit 50 mg.m⁻³.
- 2) V případě spalování bioplynu platí emisní limit 160 mg.m⁻³.
- 3) V případě spalování nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí platí emisní limit 347 mg.m⁻³ a v případě spalování nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu platí emisní limit 173 mg.m⁻³.

3.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 3.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou oleje	-	300	-	100	120	75	10 ¹⁾	100
Plynový olej	-	300	-	100	-	75	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	15 ²⁾	75	-	100
Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100

Vysvětlivky:

- 1) Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³.
- 2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 40 mg.m⁻³.

Tabulka 3.3.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Kapalné palivo s výjimkou oleje	-	300	-	100	120	200	10 ¹⁾	100
Plynový olej	-	300	-	100	-	200	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	15 ²⁾³⁾	50	-	100
Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100

Vysvětlivky:

- 1) Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 20 MW platí emisní limit 20 mg.m^{-3} .
- 2) V případě spalování bioplynu platí emisní limit 60 mg.m^{-3} .
- 3) V případě spalování nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí platí emisní limit 130 mg.m^{-3} a v případě spalování nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu platí emisní limit 65 mg.m^{-3} .

Emisní limity – Zdroje tepelně zpracovávající odpad (Spalovny odpadu)

§ 20 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) **Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.**

(2) **Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.**

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) **Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.**

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k používání organických rozpouštědel (kódy 9.1. až 9.24. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 21 **Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami**

§ 22 **Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) **Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.**

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k nakládání s benzínem (kódy 10.1. a 10.2. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 22 **Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

(2) **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.**

Emisní limity – Ostatní zdroje

§ 24 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen "ostatní stacionární zdroje") jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW příkonu

§ 16, odst. 2) Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾, že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přílohy č. 10 k tomuto zákonu.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

Přechodná ustanovení § 41

(16) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

h) provádět **pravidelně nejméně jednou za tři roky** prostřednictvím **fyzické** osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva **o celkovém** jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; **pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií³³⁾, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobou v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.**

Přechodná ustanovení § 41

(15) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na **pevná paliva** o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) **nejpozději do 31. prosince 2016. V obytných domech do 31.8.2024.**

Odst. 5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky.

EMISNÍ LIMITY A PROBLEMATIKA PACHOVÝCH LÁTEK

Emisní a imisní limity pachových látek byly zrušeny. Provozovatelé provádějí opatření k minimalizaci emisí pachových látek (v rámci Provozního řádu a/nebo v rámci technických podmínek z předpisů či povolení provozu). **Nyní nově má MŽP možnost tyto limity vyhláškou stanovit.**

§ 5, odst. 9 zákona - Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro látky obtěžující zápachem,

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU PRO LÁTKY OBTĚŽUJÍCÍ ZÁPACHEM

Specifický emisní limit pro znečišťující látku nebo skupinu látek obtěžující zápachem se stanoví následujícím postupem:

- a) zjistí se množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek obtěžujících zápachem,
- b) identifikují se vhodná primární i sekundární opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a jejich účinnost,
- c) v návaznosti na stanovené výchozí množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, vybraná opatření a jejich účinnost se stanoví výstupní množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem v odpadním plynu,
- d) specifický emisní limit pro znečišťující látky obtěžující zápachem se stanoví tak, aby s ohledem na způsob vyhodnocování plnění specifického emisního limitu a proměnlivost provozních podmínek zajišťoval provoz stacionárního zdroje na úrovni odpovídající stanovenému výstupnímu množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, a aby současně zajišťoval správnou funkci nebo provádění opatření ke snižování emisí.

Výše uvedený postup je možné využít, pouze pokud lze znečišťující látky obtěžující zápachem u stacionárního zdroje odvádět definovaným výduchem.

EMISNÍ LIMITY TMAVOSTI KOUŘE

Přípustná tmavost kouře bude uvedena v příloze k nové vyhlášce. Nyní bude používána pouze Ringelmanova stupnice.

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze šesti čtvercových polí tvořených pravoúhloú sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

- a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejích optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
- b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a
- c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře ze třiceti odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře

(1) Přípustná tmavost kouře je považována za dodrženu, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší nebo jiné barvy než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice.

KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.

Stejně jako v předchozí legislativě je nově zanesena povinnost získat závazné stanovisko a/nebo povolení k celé řadě instalací či jejich změn. Tato povinnost je dána § 11 zákona o ovzduší, kde je toto blíže specifikováno.

Jako velmi důležité se ukazuje konzultovat předem záležitosti výstavby nových zdrojů či instalace nových technologií předem u kompetentních orgánů. Předchází se tak případným nedorozuměním. Při vývoji zákonů a obrovskému množství technologií se může stát, že to co platilo delší dobu (co mi to povídáte, já to dělám 20 let), může být považováno za porušení zákona.

Provozovatelé všech vyjmenovaných zdrojů již musí mít povolení provozu (nebo o něj požádáno, nebo se jejich povolení dle předchozího zákona shoduje s požadavky na nová povolení).

NOVÉ ZÁSADY V POVOLOVACÍ AGENDĚ

Dne 29.července 2021 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí již desátá novela zákona o ochraně ovzduší.

Jedná se o zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Účinnost od 1.července 2024, ale některé části dříve.

U zákona o ochraně ovzduší je to část, týkající se změny § 15 a související, což je poplatkové přiznání. Zde je platnost od 1.1.2022.

Od 1.1.2024 se tedy mění tzv. povolovací agenda. Příslušné § 11 a 12 zákona pak zní:

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

§ 11

(1) Ministerstvo vydává

a) stanovisko k územnímu rozvojovému plánu a zásadám územního rozvoje a

b) rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle odstavce 2 písm. b) a c) a stanoví se jím, zda jde o stacionární zdroj, jehož provozovatel je povinen plnit stejné povinnosti, jaké jsou tímto zákonem stanoveny provozovateli stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Ministerstvo v rozhodnutí stanoví

1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie podle odstavce 8, případně pro jaké znečišťující látky,

2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření podle odstavce 4,
3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle odstavce 2 písm. c) a
4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

(2) Krajský úřad vydává

a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu,

b) závazné stanovisko k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu,

c) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen "povolení provozu") a

d) závazné stanovisko k povolení záměru pozemní komunikace kategorie dálnice nebo silnice I. třídy v zastavěném území obce a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání (dále jen "pozemní komunikace nebo parkoviště") k řízení podle jiného právního předpisu.

(3) Zasahuje-li záměr pozemní komunikace nebo parkoviště na území více krajů, je k vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. d) příslušný krajský úřad kraje, v jehož správním obvodu se nachází větší část záměru v zastavěném území, nedohodnou-li se krajské úřady jinak. Krajský úřad příslušný k vydání závazného stanoviska si v takovém případě vždy vyžádá vyjádření krajského úřadu, v jehož správním obvodu se nachází část záměru v zastavěném území.

(7) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu, předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce, a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(8) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel rozptylovou studii pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce, a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

(9) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jehož předmětem je záměr obsahující spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je žadatel povinen přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

- a) jsou dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého,
- b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení a
- c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(10) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu. Žádost o vydání povolení provozu stacionárního zdroje, který vyžaduje povolení podle stavebního zákona, lze podat prostřednictvím portálu stavebníka podle jiného právního předpisu.

(11) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

Příloha č. 7 zákona o ovzduší – Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Žádost o povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) obsahuje

1.1. Jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo žadatele, podpis osoby k tomu oprávněné v souladu s výpisem z obchodního rejstříku, popřípadě pověřené k jednání na základě plné moci vystavené statutárním zástupcem, a dále identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu také jméno fyzické osoby autorizované pro dohled nad tepelným zpracováním odpadu.

1.2. Údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle tohoto zákona a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti a soupis všech stacionárních zdrojů provozovaných žadatelem v dané provozovně⁴), včetně specifikace všech komínů nebo výduchů.

1.3. Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

a) údaje o přesném umístění stavby, investorovi a zpracovateli projektu,

b) technickou zprávu,

c) podrobný technický popis technického a technologického řešení stacionárních zdrojů a procesů, které zde budou probíhat (zejména přesná označení názvem a typem, názvy a adresy výrobců a jejich technické parametry, specifikace hořáků použitých spalovacích stacionárních zdrojů, jejich typy, výrobce, parametry),

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

e) hmotnostní toky jednotlivých materiálů a energií na vstupu a výstupu ze stacionárního zdroje (zejména paliv a odpadů) a způsob dalšího nakládání s nimi.

1.4. Specifikaci všech znečišťujících látek, které budou vnášeny do ovzduší během provozu stacionárního zdroje. Zvláště je třeba uvést znečišťující látky, které mohou způsobovat pachový vjem. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.

1.5. Informace o zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro kontinuální i jednorázová měření emisí znečišťujících látek a jejich hmotnostního toku.

1.6. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu způsob stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce, vyhodnocení možnosti kombinované výroby elektřiny a tepla a způsob využití vyrobeného tepla.

1.7. Návrh provozního řádu, v případě že se jedná o stacionární zdroj, který má povinnost zpracovat provozní řád.

1.8. Návrh zvláštních podmínek provozu při překročení regulační prahové hodnoty, pokud se jedná o provoz stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3.

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska, vyjádření, povolení provozu podle § 11 odst. 1 až 3, při územním plánování a při povolování záměru obsahujícího stacionární zdroj podle jiného právního předpisu vychází ministerstvo, krajský úřad a stavební úřad z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.

(2) Inspekce může vydat vyjádření k řízení o povolení provozu, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem, který je příslušný vést dané řízení, nedohodne jinak. Vyjádření inspekce je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. b) nebo d) může obsahovat podmínky umístění a provedení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 nebo záměru pozemní komunikace nebo parkoviště zajišťující ochranu ovzduší.

(4) Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

a) specifické emisní limity,

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,

c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu⁴⁾, které je stacionární zdroj součástí,

d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technicko-provozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),

f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,

g) zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3,

h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,

i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů,

j) podmínky umístění a provedení stacionárního zdroje zajišťující ochranu ovzduší, pokud nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu, nebo

k) podmínky pro zkušební provoz podle stavebního zákona; nejdéle na 6 měsíců od zahájení zkušebního provozu lze podmínky pro zkušební provoz stanovit odlišně od podmínek provozu stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(5) Jsou-li splněny podmínky podle § 11 odst. 9 písm. a) až c), krajský úřad stanoví v závazném stanovisku podmínku, na základě které bude v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu.

(6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) nebo d) nelze vydat rozhodnutí o povolení záměru a rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle jiných právních předpisů. Bez povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat kolaudační rozhodnutí, rozhodnutí o předčasném užívání anebo rozhodnutí o povolení nebo nařízení zkušebního provozu podle jiného právního předpisu.

(7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází z obvyklé

dobu životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu na vědomí. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje a pozemní komunikace k úrovni znečištění podle § 11 odst. 4.

§ 13 Změna a zánik povolení provozu

(1) U stacionárních zdrojů, u kterých byl při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší podle § 9 odst. 1 identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu stanoveného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1, prověří krajský úřad možnost zpřísnění nebo stanovení dalších specifických emisních limitů, doplňujících technických podmínek provozu nebo emisních stropů. Zjistí-li, že to umožní prokazatelně snížit úroveň znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů ze strany provozovatele, rozhodne o změně povolení provozu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, se za opatření vedoucí ke snížení úrovně znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů považuje, pokud u daného stacionárního zdroje uplatňuje provozovatel nejlepší dostupné techniky. Snížení úrovně znečištění krajský úřad prokazuje na základě rozptylové studie zpracované autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e).

(2) Krajský úřad, který vydal povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) , jím vydané povolení změni, dojde-li ke změně okolností, které byly rozhodné pro stanovení závazných podmínek pro provoz stacionárního zdroje podle § 12 odst. 4 a v případech podle § 37 odst. 6, § 38 odst. 1 a § 39 odst. 2.

(3) Vydané povolení se zruší, pokud není využíváno bez vážného důvodu po dobu delší než 8 let.

Jednotné environmentální stanovisko

Jednotné environmentální stanovisko (JES), které zavádí zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, je **nástrojem procesní integrace státní správy v oblasti ochrany životního prostředí**. Vydává se ve formě závazného stanoviska podle správního řádu, a to pro všechny záměry povolované podle stavebního zákona, ať už jde o záměry vyžadující EIA nebo záměry ostatní, a další záměry, které podléhají posouzení vlivů na životní prostředí a následně jsou povolovány podle jiného než stavebního zákona, např. zákona horního.

Jednotné environmentální stanovisko se vydává namísto až 26 správních úkonů obsažených v 9 různých zákonech z oblasti životního prostředí, které mají podle platné a účinné právní úpravy většinou podobu závazného stanoviska, v některých případech však i rozhodnutí či vyjádření.

Příslušným orgánem vydávajícím JES bude v definovaných případech **krajský úřad** (záměry v režimu EIA podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí; záměry, pro jejichž realizaci je vyžadována výjimka z tzv. druhové ochrany podle zákona o ochraně přírody a krajiny; je-li záměrem dotčen zemědělský půdní fond o rozloze pozemků větší než 1 ha nebo pozemky určené k plnění funkcí lesa o rozloze větší nebo rovné 1 ha; jsou-li záměrem dotčeny hraniční vody podle vodního zákona; **je-li součástí záměru stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší** nebo pozemní komunikace kategorie dálnice nebo silnice I. třídy v zastavěném území obce nebo parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání; je-li součástí záměru nový objekt nebo nová stavba, které jsou umístěné v dosahu havarijních projevů podle zákona o prevenci závažných havárií), v ostatních případech pak obecní úřad obce s rozšířenou působností.

U několika konkrétně typově stanovených záměrů (výslovně uvedených v příloze č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí) bude k vydání JES příslušné **Ministerstvo životního prostředí**.

Do JES nebudou integrovány správní úkony vydávané orgány ochrany přírody ve zvláště chráněných územích, v evropsky významných lokalitách a v ptačích oblastech. V těchto nejcennějších územích ochrany přírody (v nichž vykonávají státní správu i management speciální orgány ochrany přírody) bude pro účely povolení záměru nezbytné rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody, tj. Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (v CHKO, NPR a NPP), správ národních parků (v NP) a krajských úřadů (v PR a PP). V tomto rozhodnutí budou na území národních parků nově zahrnuty i otázky ochrany zemědělské půdy a lesa.

U záměrů v režimu EIA bude JES vydáván také, a to buď v rámci procesu EIA (v takovém případě bude jednotné environmentální stanovisko současně stanoviskem EIA) nebo až po vydání stanoviska EIA (volba je zde na žadateli). V každém případě však i zde bude JES nahrazovat správní úkony vydávané doposud dotčenými orgány samostatně.

JES bude podkladem pro rozhodnutí o povolení záměru podle stavebního zákona, resp. (v případě záměrů v režimu EIA) pro tzv. navazující řízení ve smyslu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, i pokud podléhají povolování podle jiného než stavebního zákona (např. horního zákona).

Zásadním pozitivem zavedení JES z pohledu stavebníka (žadatele) je **koncentrace správních úkonů potřebných pro povolení záměru z hlediska životního prostředí do úkonu jednoho**. Namísto několika správních úkonů vydávaných často více orgány působícími na úseku ochrany životního prostředí bude vydáván pouze jediný správní úkon. Bude přitom čistě na stavebníkovi, zda si o vydání JES požádá ještě před vedením řízení o povolení záměru podle stavebního zákona, nebo zda podá žádost ke stavebnímu úřadu bez JES – v takovém případě si jej u orgánu ochrany životního prostředí (tj. ve smyslu stavebního zákona u jednoho z dotčených orgánů) vyžádá stavební úřad (§ 184 odst. 3 stavebního zákona). Komunikace mezi stavebníkem, stavebním úřadem a příslušným správním orgánem pro vydání JES bude probíhat primárně elektronicky, prostřednictvím portálu stavebníka (§ 268 stavebního zákona).

Doprovodný změnový zákon (zákon č. 149/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném environmentálním stanovisku) obsahuje v jednotlivých částech související úpravy provedené v dalších zákonech (zákon o geologických pracích, zákon o ochraně přírody a krajiny, zákon o ochraně zemědělského půdního fondu, lesní zákon, zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, vodní zákon, zákon o pohřebnictví, zákon o ochraně ovzduší, zákon o prevenci závažných havárií – a v této souvislosti i zákon o správních poplatcích, zákon o odpadech).

Oba zákony nabyly účinnosti dne 1. ledna 2024, vztahuje se na ně však ustanovení § 334a stavebního zákona o tzv. přechodném období. Blíže viz společný metodický pokyn uveřejněný [zde](#).

[Odkaz na oba zákony uveřejněné ve Sbírce zákonů.](#)

Z důvodu provázanosti zákona o jednotném environmentálním stanovisku a stavebního zákona doporučujeme sledovat webové stránky Ministerstva pro místní rozvoj, na nichž budou zveřejňována metodická doporučení k aplikaci stavebního zákona: <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-a-stavebni-rad>

MŽP vydalo ke dni 30. září 2023 [Metodický pokyn](#) (PDF, 887 kB) k zavedení jednotného environmentálního stanoviska do praxe správních orgánů. Jeho přílohou je mimo jiné grafické [schéma procesu](#) (PDF, 187 kB) vydávání JES, [vzor žádosti o JES](#) (DOCX, 14 kB), [vzor souhlasného JES](#) (DOCX, 18 kB) a [vzor nesouhlasného JES](#) (DOCX, 15 kB)

V případě zájmu o podrobnosti k jednotnému environmentálnímu stanovisku doporučujeme sledovat [Často kladené otázky](#) (PDF, 242 kB).

V případě dalších dotazů se můžete obrátit na Mgr. Pavla Chlíbka z legislativního odboru MŽP, e-mail: pavel.chlibek@mzp.cz

- **Metodický pokyn k zavedení jednotného environmentálního stanoviska do praxe správních orgánů, K právnímu stavu ke dni 30. září 2023, Praha dne 30. září 2023, č. j. MZP/2023/280/769**

[OL-metodicky-pokyn-JES-20230930.pdf.pdf \(mzp.cz\)](#)

- **Společné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva zemědělství, Ministerstva dopravy, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva kultury, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva průmyslu a obchodu a Státní báňské správy k aplikaci § 334a zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění zákona č. 152/2023 Sb.**

[Ministerstvo pro místní rozvoj ČR - Společné stanovisko ministerstev k § 334a zákona č. 283/2021 Sb. \(gov.cz\)](#)

KOMPENZACE

(4) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace nebo parkoviště podle odstavce 2 písm. d) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen "kompenzační opatření"). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, jejichž příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

(5) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 4, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 4 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(6) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Nenavrhne-li žadatel kompenzační opatření nebo nejsou-li navržená kompenzační opatření vhodná, stanoví kompenzační opatření krajský úřad v závazném stanovisku podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změní povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního rozhodnutí podle jiného právního předpisu pro pozemní komunikaci nebo parkoviště dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Způsob uplatnění kompenzačních opatření (K § 12 odst. 8 zákona)

(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.

(2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen "koeficient významnosti"), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umístěvaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

Stručný postup při vydávání závazných stanovisek či povolení:

A. Zjistíme, zda se na akci nevztahují povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., tj. posouzení vlivu na životní prostředí. Tzv. EIA se vypracovává k akcím, které jsou v zákoně vyjmenovány. Podrobné informace na příslušném oddělení krajských úřadů nebo na MŽP.

B. Zjistíme, zda se na akci nevztahují povinnosti dle zákona č. 76/2002 Sb., tj. vydání integrovaného povolení. Tzv. IPPC se vypracovává k akcím, které jsou v zákoně vyjmenovány. Podrobné informace na příslušném oddělení krajských úřadů nebo na MŽP.

C. Ve stadiu vypracování DÚR a DSP je nutno na orgány ochrany ovzduší (Krajské úřady nebo Magistrát hl. m. Prahy) podat žádost o vydání **závazného stanoviska k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu** k řízením podle jiného právního předpisu, (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno b) zákona o ovzduší).

Velmi často v rámci JES.

Je nutné znát kapacitu zařízení, tj. např. projektovanou spotřebu surovin či paliv, příkon či výkon zařízení. K této žádosti je nutno přiložit většinou Rozptylovou studii a prakticky vždy Odborný posudek. Bez nich nebudou povolení vydána. Vypracovávají je oprávněné osoby dle zákona o ovzduší, seznam je na www.mzp.cz nebo na příslušných úřadech.

Pokud se nevede řízení podle zvláštního právního předpisu, podává se až žádost o vydání povolení k provozu!!! Poté se až zde přikládá Odborný posudek (Rozptylová studie – většinou nikoliv, ale rozhodující je názor KU).

D. Po dokončení realizace je třeba požádat vydání povolení k uvedení do provozu (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno d) zákona o ovzduší). Většinou se dokládá, že stavba byla realizována podle projektu, dále může být vyžadována Provozní evidence zdroje, Provozní řád se předkládá jako součást žádosti dle přílohy č. 7 zákona o ovzduší). Nutno počítat s povinností autorizovaného měření emisí do 4 měsíců či v termínu dle povolení.

E. Změna paliva nebo surovin a ostatní změny – jsou prováděny nikoliv samostatně, ale v rámci povolení provozu.

POZOR! Nové předpisy umožňují v případě absence povolení k provozu zastavit či omezit provoz zdroje. A to bez ohledu na to, zda Stavební úřad vydal stavební či jiné povolení.

F. Zdroje neuvedené v příloze č. 2 zákona. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k umístění, provedení a užívání stavby stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu podle jiného právního předpisu⁶⁾. Závazné stanovisko se nevydává

k vodním dílům určeným pro čištění odpadních vod do kapacity 50 ekvivalentních obyvatel, jejichž podstatnou součástí jsou výrobky označované CE podle jiného právního předpisu¹²⁾.

Nejčastější problémy:

- V projektu nejsou všechny technologie (Lapoly, ČOV, záložní zdroje, odmašťování na mycích stolech a mnoho dalších).
- V projektech chybí garance emisních limitů. Nepostačí tvrzení, že je budou plnit, je nutno spočítat emise a limity např. bilancí nebo měřením na srovnatelné technologii.
- Chybí mnoho z uvedených náležitostí.

KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..

§ 16 Povinnosti osob

(1) Osoba uvádějící na trh v České republice paliva smí na trh uvést pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem. Doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, je povinna předat odběrateli vždy při první dodávce paliva a následně při změně kvality paliva. Osoba uvádějící v České republice paliva na trh, odběratel a každý, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení paliva na trh, je povinen na vyžádání kontrolního orgánu předložit doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Osoby uvádějící na trh paliva stanovená prováděcím právním předpisem mají povinnost ohlásit údaje stanovené prováděcím právním předpisem ministerstvu do 31. března následujícího roku.

(2) Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾, že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přílohy č. 10 k tomuto zákonu.

(3) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje k dispozici jiné osobě anebo dováží výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.

(5) Obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu¹³⁾. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

(6) Odpad podle jiného právního předpisu¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c).

(7) Právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek³³⁾ prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.

(8) Provozovatel plavidla je povinen používat k pohonu plavidla pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem.

(9) Odborně způsobilá osoba podle § 17 odst. 1 písm. h) je povinna ohlašovat ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností údaje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 60 dnů od vystavení dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

(10) Ministerstvo vyhláškou stanoví požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění, obsahové náležitosti hlášení o kvalitě paliv a rozsah údajů ohlašovaných prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností.

§ 17, odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem,

b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,

c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu,

d) předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší,

e) umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,

f) provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5,

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění **a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace,** v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

h) provádět ~~jednou za dva kalendářní roky~~ **pravidelně nejméně jednou za tři roky** prostřednictvím **fyzické** osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva **o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií³³⁾, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.**

(2) Vznikne-li důvodné podezření, že provozovatel spalovacího stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost, porušil některou z povinností podle odstavce 1, avšak toto porušení nelze prokázat bez provedení kontroly spalovacího stacionárního zdroje, jeho příslušenství nebo používaných paliv, obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele na tuto skutečnost písemně upozorní a poučí jej o povinnostech provozovatele spalovacího stacionárního zdroje stanovených v odstavci 1 a o následcích opakovaného důvodného podezření na jejich porušení v podobě provedení kontroly. Pokud opakovaně vznikne důvodné podezření, že tento provozovatel nadále nebo opětovně porušuje některou z povinností podle odstavce 1, je kontrolující oprávněn vstoupit do jeho obydlí za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona. Vlastník nebo uživatel těchto prostor je povinen umožnit kontrolujícímu přístup ke spalovacímu stacionárnímu zdroji, jeho příslušenství a používaným palivům.

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

- a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,
- b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1,
- c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidencie prostřednictvím integrovaného systému **plnění** ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň **6 let** v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; **povinnost ohlašování souhrnné provozní evidencie se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,**
- d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,
- e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,
- f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
- g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
- h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,
- i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem,
- j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(4) Povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinnosti uvedené v odstavci 3 písm. a).

(5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky. **Obec může vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv ve stacionárních zdrojích podle věty první, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k tomuto zákonu.**

(6) Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v odstavcích 1 a 3 dále povinen

a) v **případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu**, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

(7) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence **a náležitosti dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění** a referenční finanční limit pro provedení této kontroly, který je rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu a který zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km.

§ 17a Databáze odborně způsobilých osob

(1) Databáze odborně způsobilých osob je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o odborně způsobilých osobách a umožňuje komunikaci provozovatele s výrobcem spalovacího stacionárního zdroje týkající se dostupnosti odborně způsobilé osoby podle § 17 odst. 1 písm. h). Správcem databáze odborně způsobilých osob je ministerstvo.

(2) V databázi podle odstavce 1 jsou vedeny tyto údaje o odborně způsobilých osobách:

a) jméno a příjmení,

b) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,

c) adresa sídla,

d) další kontaktní údaje (telefon, elektronická adresa),

e) rozsah oprávnění (typy spalovacích zdrojů) a

f) platnost oprávnění.

(3) Údaje podle odstavce 2 do databáze odborně způsobilých osob vkládá a aktualizuje výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který byl k tomuto účelu registrován ministerstvem.

(4) Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o odborně způsobilé osobě do 30 dnů od udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny.

KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BILANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BILANCE, EMISNÍ FAKTORY).

Zákon 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a jeho prováděcí předpisy změnil praxi v ochraně ovzduší.

§ 6 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

Odst. 1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop,

anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu

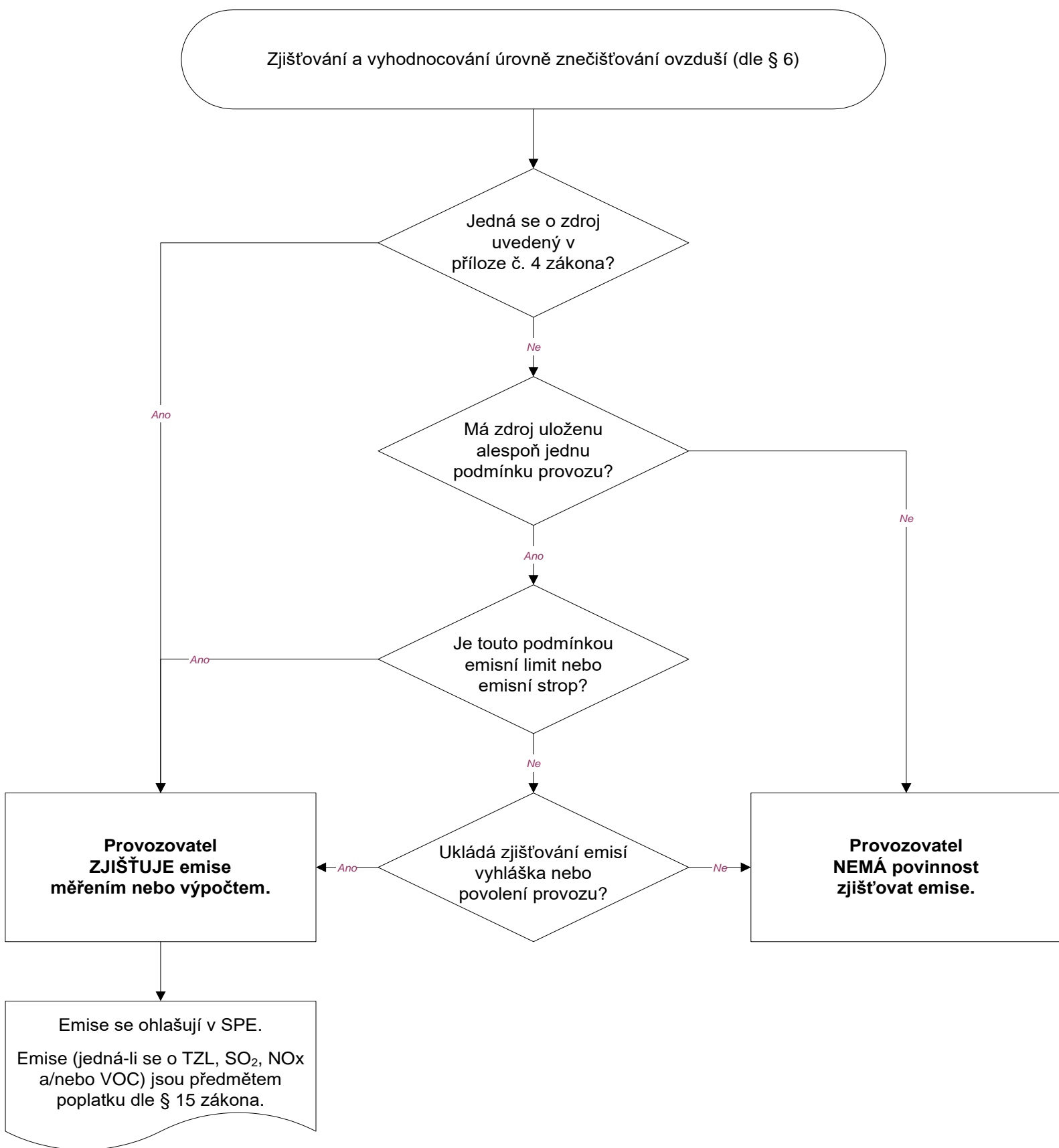
nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu, a

b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v prováděcím právním předpisu, rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. Výpočet namísto měření se použije také v případě záložních zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výduchů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) stanoveno jinak.

Zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování ovzduší (podle § 6)

(4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(5) Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí. **Povinnost provést ověření správnosti výsledků kontinuálního měření je považována za splněnou provedením kalibrace kontinuálního měření emisí v souladu s určenými technickými normami.**

(6) Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce") při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. Protokol o tomto měření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu. Tímto měřením emisí prováděným inspekcí není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování podle odstavce 1 a ověřovat správnost výsledků podle odstavce 5.

(7) Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení inspekci učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu nezjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje měřením, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie, a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let. To neplatí v případě, kdy uplatněním postupu podle § 4 odst. 7 nebo 8 vzniká celkový jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší.

(9) Ministerstvo vyhláškou stanoví stacionární zdroje, u kterých se s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použije výpočet namísto měření, způsob, podmínky a intervaly zjišťování úrovně znečišťování, rozsah, způsob a podmínky zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob stanovení počtu provozních hodin.

VYHLÁŠKA č. 415/2012 Sb., ze dne 21. listopadu 2012, o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

§ 1 Předmět úpravy

Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí se provádí **nejpozději do 4 měsíců** po

a) prvním uvedení stacionárního zdroje do provozu,

b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo

c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

(2) V případě tepelného zpracování odpadu činí lhůta podle odstavce 1 pouze 3 měsíce.

Odst. 3) Kromě měření **podle odstavců 1 a 2** se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,

2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–15 t/rok,

(POZN. KZ – polygrafické zdroje uvedeného rozmezí)

3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. S projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–5 t/rok,

(POZN. KZ – aplikace nátěrových hmot, nátěry dřevěných povrchů a impregnace dřeva - uvedeného rozmezí)

4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5–2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–20 t/rok a bodu 4.4.,

(POZN. KZ – 4.3. přestříkávání vozidel v rozmezí 0,5–2 t/rok, 4.4. nanášení práškových NH a 9. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic 0,6-20 t)

5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,

POZN. KZ:

- 2.2.1. Třídění a jiná studená úprava uhlí,

- 3.8.1. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně do 30 m³ včetně (vyjma oplachu), **procesy bez použití lázně,**

- kapitola 4.1.1. Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (z části Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření),

- 6.6. Průmyslové zpracování dřeva o projektované roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně

- 6.13. Krematoria

6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., **3.8.3.** a 5.2.1., **pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,**

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,

POZN. KZ:

3.4.2. Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW včetně (kód 4.5. přílohy č. 2 k zákonu)

3.5.2. Žihací a sušicí pece (kód 4.6.2. přílohy č. 2 k zákonu)

8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,

POZN. KZ:

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,

POZN. KZ:

4.2.4. Zpracování a zušlechťování skla (tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie, aj.) (kód 5.5. dle přílohy č. 2 zákona)

10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků,

POZN. KZ:

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Nebo

11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad pokud jde o měření těžkých kovů,

polychlorovaných dibenzodioxinů (dále jen „PCDD“), polychlorovaných dibenzofuranů (dále jen „PCDF“) a dále o měření plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona; během prvních 12 měsíců provozu se však provedou 4 měření,

Odst. 4) Jednorázové měření emisí podle odstavce 3 se provádí v případech uvedených

- a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
- b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
- c) v písmenu c) vždy nejméně jednou za 6 měsíců s výjimkou prvních 12 měsíců provozu stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, kdy se provede jedno měření každé 3 měsíce.**

Odst. 5) Jednorázové měření podle odstavce 3 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

Odst. 6) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 3 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

- a) u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do **celkového** jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,
- b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,
POZN. KZ: 3. Chemické čištění (kód 9.7. přílohy č. 2 k zákonu)

c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.3., 3.8.4. a 6.15.,
POZN. KZ:

- 1.3. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně(kód 2.5. přílohy č. 2 k zákonu)
- 2.1. Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem (kód 3.2. přílohy č. 2 k zákonu)
- 3.8.3. Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je vyšší než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)
- 3.8.4. Svařování kovových materiálů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je roven nebo vyšší 1000 kVA (kód 4.14. dle přílohy č. 2 zákona)
- 6.15. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě (kód 7.17. dle přílohy č. 2 zákona)

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

(7) Pokud nemá stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

(8) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 2, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

(9) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 2 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů

a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),

b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo

c) jako součin měrné výrobní emise **stanovené jednorázovým autorizovaným měřením** a příslušné vztažné veličiny, pokud a je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Všichni provozovatelé vyjmenovaných zdrojů jsou povinni vypracovat a vést tzv. Provozní evidenci zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. c)

vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; **provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,**

Blokové schéma je vlastně grafické znázornění provozní evidence podle nové vyhlášky. Evidence zachovává uvedenou posloupnost a podle schématu může být velmi dobře zavedena.

Provozní evidence je povinná pro všechny vyjmenované zdroje znečištění ovzduší, výjimku tvoří pouze zemědělské zdroje (chovy hospodářských zvířat). Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zdroj znečišťování.

Rozsah přináší nová vyhláška.

Povinnosti lze shrnout zhruba následovně:

Denně - vhodné zavést stručné a přehledné tabulky, do kterých obsluha či mistr zaznamená proměnné údaje. Lze využít existující provozní záznamy. Z praxe víme, že telefonování ekologovi jednou za den či za směnu může selhat. Je-li nemocen nebo nepřítomen, evidence se nevede, což je porušení předpisů. A když závod nemá ekologa, není komu volat. Tabulky pak denně, týdně či nejvýše jednou měsíčně zaslat tomu, kdo zpracovává evidenci (ekolog, mistr, vedoucí apod.). Důraz však musí být kladen na pracovníky přímo ve výrobě. Ideální je rovněž, při větších zdrojích, počítačové zpracování.

Měsíčně – doporučuji vypracovat souhrny proměnných údajů

Ročně - do 31.3. vypracovat roční souhrny (SPE) a zaslat na příslušný orgán.

Při změnách stálých údajů - zaregistrovat tyto do provozní evidence

Uchovávat jak měsíční souhrny, tak i roční přehledy a to po dobu 6 let.

Nejčastější omyly, chyby a zanedbání povinností provozovateli.

- Evidenci využít jako přílohu pro výpočet poplatků, avšak nezapomínejte na výpočet částky a způsob, jakým jste k němu dospěli. Přiložte měření či citujte literaturu.

- Je-li za jedním plotem v areálu více subjektů, vedou evidenci zvlášť.

- Velcí provozovatelé samozřejmě mohou vést několik knih evidence, např. po divizích, ale vždy by měla existovat kniha či složka, které zajistí jejich provázanost.

- Zdroj v pronájmu – rozhodující je, kdo zdroj fakticky provozuje. Nájemce se nesmí vymlouvat na majitele a majitel na nájemce a oba na Ferdu z Kotěhůlek. Předpisy jasně hovoří o provozovateli a tedy většinou jde o nájemce. Může být smluvně určeno jinak.

- Provozovatelé nedokáží stanovit, co je havárie. Předpisy ji nedefinují moc jasně, a v praxi je to dost nejasné.

- Ne každá porucha je havárie a měla by být nahlášena, ale závady by měly být vždy zaznamenány a to i kvůli případným stížnostem a kontrolám.

- Dojde ke změně stálých údajů, majitele apod., ale evidence se nemění. Nový majitel se o ni nezajímá, vymění se obsluha. Evidence je zavedena, ale časem se přestane vést. Zejména při fluktuaci zaměstnanců je toto častým jevem.
- Po odchodu ekologa se na to zapomene. Případně při snižování stavů je ekolog první "na ráně".
- Provozovatelé podceňují stížnosti a havárie, převládá názor nic nehlásit a nějak to dopadne.
- Provozovatelé vycházejí z předpokladu, že "zatím o nás neví", tak to radši nebudeme ani dělat ani zasílat. Jde o dočasnou výhodu. Poplatky i pokuty lze napočítat za více let nazpátek a pokuty jsou dost citelné. Pokud se ukáže úmysl, například pokud byl některým z orgánů upozorněn při povolovacím řízení, takovémuto "serioznímu" provozovateli bude kontrolní orgán věnovat jistě adekvátní pozornost.
- Vedoucí nekontrolují obsluhu, pouze tak měsíc až dva po kontrole a dále nic.
- Častý "argument" zní "Ekolog tady není a já to nemám" evidence musí být kdykoliv dostupná na zdroji.

Často jsou nabízeny počítačové programy, který slouží evidenci. Je nutné však je aplikovat na daný zdroj a **přemýšlet u toho!** Při vhodném použití považují počítač za vynikající nástroj evidence.

Postup při hlášení závady na zdroji:

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. f)

Nejpozději do 24 hodin podat zprávu **krajskému úřadu a inspekci** o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřících přístrojů.

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍ EVIDENCE

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny

Stálé údaje

Údaje o provozovateli

Identifikační číslo provozovatele (IČ), bylo-li přiděleno, obchodní firma, sídlo a statutární zástupce nebo jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu.

Údaje o provozovně

Identifikační číslo provozovny (IČP), bylo-li přiděleno, název, počet stacionárních zdrojů v provozovně, adresa provozovny^{*)}, kód územně technické jednotky^{*)}, odpovědná osoba, aktuální znění povolení provozu.

1.2. Údaje o stacionárním zdroji

Stálé údaje

Pořadové (příp. také evidenční) číslo každého stacionárního zdroje v rámci provozovny, název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace, typ stacionárního zdroje, zařazení stacionárního zdroje podle zákona, výrobce, datum uvedení do provozu, směnnost, denní, týdenní a roční rytmus, jmenovitý tepelný výkon a příkon, projektovaná kapacita spalovny odpadu nebo výroby, tepelná účinnost spalovacího stacionárního zdroje podle výrobce, druh topeniště, instalovaný elektrický výkon, druh výrobku, měrná jednotka množství výrobku, pořadová příp. evidenční čísla technologií ke snižování emisí a komínů nebo výduchů do nichž je stacionární zdroj zaústěn.

Proměnné údaje

Provozní hodiny (rok, měsíc, den), využití kapacity v %, množství vyrobené elektrické energie a množství vyrobeného tepla, včetně podílu množství tepla dodaného do veřejné sítě dálkového vytápění ve formě páry či horké vody, množství výrobku, adresy lokalit, pokud by se jednalo o zdroj, u něž byla kalendářním roce provozována činnost na několika místech. **U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, dosahované teploty a doby setrvání.**

1.3. Údaje o palivech, surovinách nebo odpadech

Proměnné údaje

Druh a spotřeba paliv, suroviny, tepelně zpracovávaného odpadu (den^{***)}****), měsíc^{***} rok), výhřevnost paliva, hmotnostní toky jednotlivých druhů nebezpečných odpadů, jejich spalné teplo a obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech (zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorofenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů), doklady o výsledcích analýz provedených podle § 17 odst. 2. **U spaloven odpadu, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, hodnoty parametrů uvedených v odstavci 2 písm. a) části II přílohy č. 4.**

1.4. Údaje o technologiích ke snižování emisí

Stálé údaje

Evidenční čísla a druh a počet technologií ke snižování emisí, výrobce, datum uvedení do provozu, odlučované znečišťující látky, garantovaná účinnost technologie ke snižování emisí případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.

Proměnné údaje

Provozní doba (pokud je odlišná od provozních hodin stacionárního zdroje), provozní účinnost, údaje o špatném fungování a o poruchách, objemový tok odpadního plynu, provozní parametr stanovený v provozním řádu dokladující plnění emisního limitu.

1.5. Údaje o komínech a výdusech

Stálé údaje

Pořadové, případně také evidenční číslo komínu nebo jiného výduchu, výška komínu od paty komínu, výška výduchu, převýšení ústí komínu nebo jiného výduchu nad okolním terénem, průřez v koruně komínu, zeměpisné souřadnice paty komínu nebo výduchu^{*)}, materiál a tepelně-izolační vlastnosti komínu, vypouštěné znečišťující látky.

Proměnné údaje

Průměrná teplota a rychlost plynů protékajících komínem nebo výduchem z technologie ke snižování emisí v místě měření emisí, v případě vypouštění emisí chladicí věží obsah vodní páry v odpadním plynu v %, časový režim vypouštění emisí z komína, výduchu nebo výpusti a provozní hodiny komína (výduchu nebo výpusti, pokud jsou odlišné od provozních hodin stacionárního zdroje).

1.6. Údaje o emisích

Stálé údaje

Seznam znečišťujících látek, které má stacionární zdroj povinnost zjišťovat, na které látky se vztahuje jednorázové a na které kontinuální měření emisí **a na které povinnost zjišťovat úroveň znečištění výpočtem.**

Proměnné údaje

Naměřená koncentrace znečišťující látky při referenčních podmínkách, hmotnostní tok znečišťující látky, vypočtená nebo odvozená měrná výrobní emise, emisní faktor použitý pro výpočet množství emisí, datum jednorázového měření emisí, datum ověření správnosti údajů kontinuálního měření, datum kalibrace systému kontinuálního měření, záznamy o překročení emisních limitů a přijatých opatřeních, roční hmotnostní bilance těkavých organických látek u stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, s výjimkou činnosti nanášení práškových plastů uvedené v části II bodu 4.4. přílohy č. 5, **emisní faktory použité pro výpočet.**

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů **a postup stanovení úrovně znečištění výpočtem.**

*) V případě zdroje, u něž je v povolení provozu stanovena činnost na několika místech, zástupná adresa sídlo krajského úřadu, který vydal povolení provozu zdroje.

**) Neplatí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším, spalující výhradně zemní plyn

***) Neplatí pro záložní zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. s dobou provozu do 300 h ročně.

KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.

Důležitou povinností je vypracování Provozního řádu. Povinnost je uložena zákonem a prováděcí předpisy ji rozvíjejí a přesně vymezují.

Příloha č. 2 Vyjmenované stacionární zdroje

Vysvětlivky k tabulce:

Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou (kromě ostatních):

- provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍHO ŘÁDU

1. Identifikace stacionárního zdroje (stacionárních zdrojů) a provozovny, ve které je stacionární zdroj umístěn, provozovatele, případně majitele stacionárního zdroje.

2. Podrobný popis stacionárního zdroje a dále popis technologií ke snižování emisí a jejich funkce. Číslování stacionárního zdroje je shodné s provozní evidencí stacionárního zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.

3. Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie.

4. Vstupy do technologie - zpracovávané suroviny, paliva a odpady tepelně zpracovávané ve stacionárním zdroji. **V případě tepelného zpracování odpadu členění odpadu podle katalogu odpadů, uvedení minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální výhřevnost a maximální obsahy PCB, pentachlorfenolu, chloru, fluoru, síry a těžkých kovů, případně jiných látek.**

5. Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích se vstupními surovinami a s palivy, mechanismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí nebo dalších operací sloužících ke snižování emisí).*)

6. Výstupy z technologie - znečišťující látky a jejich vlastnosti, množství a způsob zacházení s nimi, místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší.

7. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.

8. Popis měřicího místa pro jednorázové měření emisí.

9. Druh, odhadované množství a vlastnosti znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.

10. Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování.

11. Aktuální spojení**) na příslušný orgán ochrany ovzduší, způsob podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.

12. Způsob předcházení haváriím a poruchám; opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků havárií a poruch a uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje.***) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřících přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.

13. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než tři průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.

14. Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavování z provozu.

15. Termíny kontrol, revizí a údržby technologických zařízení sloužících ke snižování emisí. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob.**)

16. Definice poruch a havárií s dopadem na vnější ovzduší a jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionárního zdroje a podmínky odstavení stacionárního zdroje z provozu.*)

17. Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.

18. Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavování technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavování stacionárního zdroje.*)

19. Provozovatel chovu hospodářských zvířat dále uvede

a) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,

b) způsob odvádění amoniaku do ovzduší,

c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí „Stanovení kategorie a uplatnění snižujících technologií u zemědělských zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do ovzduší, a které budou v rámci plánu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,

d) další související technickoorganizační opatření.

20. Provozovatel stacionárního zdroje vypouštějící fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo provozovatel stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu.

21. Provozovatel stacionárního zdroje emitujícího znečišťující látky obtěžující zápachem, zejména kategorie 2.3, 2.4, 2.6, 7.8, 7.9, 7.10, 7.11, 7.12, 7.16 a 8 přílohy č. 2 k zákonu, uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení emisí těchto látek.

Jde tedy o zdroje:

TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI

2.3. Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně

2.4. Biodegradační a solidifikační zařízení

2.6. Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m³/den

7.8. Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek

7.9. Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny

7.10. Výroby papíru a lepenky, které nespádají pod bod 7.9.

7.11. Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita větší než 10 t/den včetně

7.12. Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně

7.16. Veterinární asanační zařízení

CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

8. Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně

22. Podpis provozovatele nebo v případě právnické osoby jejího statutárního zástupce nebo jím pověřené osoby.

Vysvětlivky:

*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat.

**) Takto označené údaje mohou být zpracovány společné pro všechny stacionární zdroje jedině provozovny.

Následující stanovisko vychází ze znění zákona před 1.1.2016:

Stanovisko odboru ochrany ovzduší MŽP k ustanovení § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší:

Podle § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu *povinen v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroje v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena); provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku.*

Povinnost stanovená § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen zákon), je transpozicí článku 37 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích a z kontextu daného ustanovení vyplývá, že je určena provozovatelům stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona, u kterých je vyžadován provozní řád.

Ustanovení ukládá provozovatelům stacionárních zdrojů v případě technické závady (poruchy), při níž provozovaný stacionární zdroj nemůže plnit stanovené podmínky provozu týkající se ochrany ovzduší, a která nemůže být odstraněna do 24 hodin, provoz takového stacionárního zdroje omezit nebo zastavit. Tato skutečnost musí být do 48 hodin od vzniku poruchy ohlášena krajskému úřadu a inspekci.

V případě spalovacích stacionárních zdrojů nesmí provozní doba, kdy je tento zdroj provozován v poruše podle předchozího odstavce, překročit 120 hodin, a to během každého časového úseku v délce 12 měsíců. Do této povolené provozní doby 120 hodin se započítávají pouze výše uvedené provozní stavy, tj. spalovací stacionární zdroj je provozován v takové poruše, která nemůže být odstraněna do 24 hodin. Do této provozní doby 120 hodin se nezapočítávají hodiny provozu spalovacího stacionárního zdroje v poruše krátkodobě odstranitelné, jejíž řešení nespadá pod ustanovení § 17 odst. 3 písm. g) zákona.

Povinnost daná tímto ustanovením se dále nevztahuje na spalovací stacionární zdroje, jejichž porucha nemůže být odstraněna do 24 hodin, ale jejich odstavení by vedlo k většímu znečištění ovzduší než jeho provoz v poruše nebo by přerušeni dodávek tepelné energie ohrozilo lidské zdraví.

Způsoby a lhůty odstraňování technických závad, při nichž stacionární zdroj není schopen plnit stanovené podmínky provozu, musí být uvedeny v provozním řádu.

KAPITOLA IV.2.10. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ.

Informace o Směrnících (české překlady) jsou ke stažení např. na internetových stránkách ČHMU www.chmi.cz nebo na MŽP www.mzp.cz.

Nyní platí přímo požadavky:

Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech. Účinnost od 1.9.2012.

(1) Tento zákon navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1),2)} a upravuje práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země před nepříznivými účinky regulovaných látek podle článku 3 odst. 4 nařízení č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu, v platném znění (dále jen "regulovaná látka"), a fluorovaných skleníkových plynů.

§ 4 Podmínky provozu zařízení obsahujícího regulované látky

(1) Zařízení obsahující nejméně 300 kg regulovaných látek je možné provozovat pouze, pokud je v něm instalován systém detekce úniků. Osoba provozující toto zařízení kontroluje systém detekce úniků alespoň jednou za 12 měsíců.

(2) Osoba provozující zařízení s obsahem nejméně 3 kg regulovaných látek je povinna vést evidenční knihu zařízení, uchovat ji pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let a předložit ji ke kontrole na výzvu kontrolního orgánu. Do evidenční knihy zařízení se zaznamenají

a) údaje podle článku 23 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009,

b) množství náplně a druh regulované látky,

c) datum servisních činností,

d) úkony údržby a revize spojené se zařízením, včetně kontroly úniku regulované látky,

e) číslo certifikátu osoby provádějící servisní činnost, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,

f) stručný popis provedené činnosti, včetně stručného popisu závady,

g) výsledek provedené revize,

h) množství uniklé regulované látky zjištěné výpočtem,

i) množství a druh doplněného oleje,

j) množství znovuzískané regulované látky nebo oleje a jejich další použití; při jejím předání certifikované osobě číslo jejího certifikátu, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,

k) při přechodu zařízení na jinou regulovanou látku nebo fluorovaný skleníkový plyn označení této nové regulované látky nebo fluorovaného skleníkového plynu a jejich množství.

Vyhláška č. 243/2023 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech

Předmět úpravy

Tato vyhláška v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1),2)} stanoví vzor evidenční knihy zařízení, vzory pro podávání zpráv, postupy pro činnosti uvedené v § 10 odst. 1 a 2 zákona s výjimkou postupů spočívajících v kontrole těsnosti chladicích nebo klimatizačních zařízení anebo systémů požární ochrany, obsahujících fluorované skleníkové plyny, a rozsah požadovaných znalostí

ke znovuzískávání, regeneraci nebo zneškodňování látek, které poškozují ozonovou vrstvu (dále jen "regulovaná látka").

Kde se dá najít seznam regulovaných látek?

Seznam regulovaných látek je v příloze č. 1 **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.**

Nejnebezpečnějšími látkami pro ozonovou vrstvu jsou halony. Jedná se o skupinu látek, jejichž molekuly obsahují kromě chloru a fluoru také brom a které mají nejvyšší potenciál poškozovat ozonovou vrstvu (tzv. ODP potenciál, v případě halonů se pohybuje od 3 do 10). Halony jsou využívány především v požární technice. Dovoz halonů do České republiky byl ukončen v roce 1995 a nadále jsou halony využívány pouze pro tzv. „kritická použití“, která zahrnují požární ochranu v letectví a vojenské technice.

Sebrané použité halony jsou recyklovány a shromažďovány v Halonové bance ČR.

CFC (chlorfluoruhlodíky, tzv. tvrdé freony) jsou látky s ODP potenciálem okolo jedné, tudíž jsou méně nebezpečné než halony. Zákaz jejich dovozu platí od roku 1995 a veškeré jejich použití včetně recyklovaných CFC bylo zakázáno v roce 2004. CFC byly využívány zejména v chladicí technice a také jako rozpouštědla pro celou řadu aplikací. V současné době jsou CFC nahrazeny jinými látkami, které nepoškozují ozonovou vrstvu.

Látky HCFC (tzv. měkké freony) mají ODP potenciál menší než 0,1 a patří k nejméně nebezpečným látkám s potenciálem poškození ozonové vrstvy. Používají se pro podobné účely jako CFC a dosud je možno je používat v některých typech starších chladicích zařízeních. Úplný zákaz použití HCFC vstoupí v platnost v roce 2015.

Methylbromid je látka srovnatelná svou nebezpečností s CFC (ODP potenciál 0,6) a využívá se především jako pesticid v zemědělství a pro ošetřování zboží před dálkovou přepravou. Česká republika již nahradila methylbromid alternativními technologiemi a zastavila jeho používání v roce 2002.

Kde se dá najít seznam fluorovaných skleníkových plynů?

Seznam fluorovaných skleníkových plynů je v příloze č. 1 **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.**

Fluorované skleníkové plyny, označované také jako tzv. F-plyny, se dělí do skupin obsahujících částečně fluorované uhlovodíky (látky HFC), zcela fluorované uhlovodíky (látky PFC), a fluorid sírový (SF₆). Jejich seznam je uveden v příloze k Nařízení (ES) 842/2006. V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako náhrada dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných látek poškozujících ozonovou vrstvu (halony a freony).

F-plyny mají řadu velmi dobrých technických vlastností, pro které jsou v praxi široce používány. Jde o stejné případy použití jako byly případy dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných látek poškozujících ozonovou vrstvu (halony a freony). V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako jejich náhrada.

F-plyny jsou se používají hlavně v oboru chladičství, klimatizace a tepelných čerpadel, ve výrobě a aplikacích tepelných izolací, jako hasiva v požární ochraně, při výrobě obuvi, průmyslových elektrických spínačů apod. Celosvětová výroba a spotřeba představuje každoročně asi milion tun a má stoupající tendenci. Tyto látky se při jejich používání dostávají formou emisí do ovzduší jako jeho znečišťující složky. Chemicky jsou velmi stálé a v atmosféře přetrvávají desítky až stovky let. Nepříznivě přispívají ke změně globálního klimatu, za které se považuje především jeho oteplování. Některé z nich jsou více než tisícinásobně škodlivější než oxid uhličitý, mají vysoký potenciál globálního oteplování (GWP – global warming potential).

Podle Kjótského protokolu se emise F-plynů započítávají do limitů snížení emisí skleníkových plynů, kterých mají jeho signatářské země, včetně EU, v příštích letech dosáhnout. Pro EU to není snadný úkol a proto její vrcholové orgány přijímají další přísná opatření k jeho splnění.

Předepsaná opatření směřují především k předcházení emisím těchto látek jejich znovuzískáním z vyřazených zařízení, prováděním pravidelných měření úniků těchto látek ze zařízení a stanovení kvalifikace potřebné k servisním úkonům, které jsou na zařízeních prováděny.

http://www.mzp.cz/cz/provadeci_narizeni_ek

ZPŮSOB VÝPOČTU CELKOVÉHO GWP SMĚSI

GWP směsi se vypočítá jako vážený průměr odvozený od součtu hmotnostních zlomků jednotlivých látek vynásobených jejich GWP, pokud není uvedeno jinak, včetně látek, které nejsou fluorovanými skleníkovými plyny.

$$\Sigma (\text{látka X \% X GWP}) + (\text{látka Y \% X GWP}) + (\text{látka N \% X GWP}) / 100$$

kde % je podíl na hmotnosti s tolerancí +/- 1 %.

Například: použití vzorce u směsi plynů tvořené 60 % dimethyletheru, 10 % HFC-152a a 30 % isobutanu:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3) / 100 \rightarrow \text{celkový GWP} = 13,9$$

Při výpočtu GWP směsi se používá GWP nefluorovaných látek. U jiných látek, které v příloze uvedeny nejsou, se použije výchozí hodnota 0.

OMEZOVÁNÍ ÚNIKŮ

Článek 3

Prevence vzniku emisí fluorovaných skleníkových plynů

1. Úmyslné vypouštění fluorovaných skleníkových plynů do atmosféry je zakázáno, pokud toto vypouštění není technicky nezbytné pro určené použití.
2. Provozovatelé zařízení, která obsahují fluorované skleníkové plyny, přijmou preventivní opatření, aby zabránili jejich neúmyslnému vypouštění (dále jen „únik“). Přijmou veškerá technicky a ekonomicky proveditelná opatření za účelem minimalizace úniků fluorovaných skleníkových plynů.
3. Je-li zjištěn únik fluorovaných skleníkových plynů, provozovatelé zajistí, aby bylo zařízení bez zbytečného prodlení opraveno.

Pokud je zařízení předmětem kontroly těsnosti podle čl. 4 odst. 1 a netěsnost byla u tohoto zařízení opravena, provozovatelé zajistí, aby toto zařízení do jednoho měsíce po jeho opravě zkontrolovaly certifikované fyzické osoby, které ověří, zda byla oprava účinná.

Kontrola těsnosti

1. Provozovatelé zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším v jiné než pěnové formě, zajistí u tohoto zařízení kontroly těsnosti.

Na hermeticky uzavřené zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny v množství nižším než 10 tun ekvivalentu CO₂, se kontroly těsnosti podle tohoto článku nevztahují, pokud je toto zařízení označeno jako hermeticky uzavřené.

Kontroly těsnosti podle tohoto článku se nevztahují na elektrické spínací zařízení, pokud splňuje jednu z těchto podmínek:

a) má podle technické specifikace prověřenou míru úniku nižší než 0,1 % za rok a je příslušně označeno;

b) je vybaveno přístrojem pro sledování tlaku či hustoty; nebo

c) obsahuje méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů.

2. Odstavec 1 se vztahuje na provozovatele následujících zařízení, která obsahují fluorované skleníkové plyny:

a) stacionární chladicí zařízení;

b) stacionární klimatizační zařízení;

c) stacionární tepelná čerpadla;

d) stacionární protipožární zařízení;

e) chladicí jednotky chladírenských nákladních vozidel a přívěsů;

f) elektrická spínací zařízení;

g) organické Rankinovy cykly.

Pokud jde o zařízení uvedená v prvním pododstavci písm. a) až e), provádějí kontroly fyzické osoby certifikované v souladu s pravidly stanovenými v článku 10.

Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce se požadavky na kontrolu těsnosti nevztahují do 31. prosince 2016 na zařízení obsahující méně než 3 kg fluorovaných skleníkových plynů nebo hermeticky uzavřená zařízení, která jsou příslušně označena a obsahují méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů.

3. Kontroly těsnosti podle odstavce 1 se provádějí v následujících intervalech:

a) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, ale menším než 50 tun ekvivalentu CO₂ : nejméně jednou za 12 měsíců, nebo nejméně jednou za 24 měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků;

b) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 50 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, ale menším než 500 tun ekvivalentu CO₂: nejméně jednou za šest měsíců, nebo nejméně jednou za 12 měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků;

c) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším: nejméně jednou za tři měsíce, nebo nejméně jednou za šest měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků.

4. Pokud jde o protipožární zařízení uvedená v odst. 2 prvním pododstavci písm. d), má se za to, že povinnosti stanovené odstavcem 1 jsou splněny, pokud jsou dodrženy tyto dvě podmínky:

a) zavedený systém inspekci splňuje normy ISO 14520 nebo EN 15004 a

b) inspekce protipožárního zařízení se provádějí tak často, jak vyžaduje odstavec 3.

5. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů vymezit požadavky na kontroly těsnosti, jež mají být prováděny podle odstavce 1 tohoto článku, pro každý typ zařízení uvedený v daném odstavci, určit ty části zařízení, u kterých je únik nejpravděpodobnější, a zrušit akty přijaté podle čl. 3 odst. 7 nařízení (ES) č. 842/2006. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 24 tohoto nařízení.

Článek 5

Systémy detekce úniků

1. Provozovatelé zařízení uvedeného v čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a obsahujícího fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším zajistí, aby toto zařízení bylo vybaveno systémem detekce úniků, které na jakýkoli únik upozorní provozovatele nebo společnost zajišťující servis.

2. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. f) a g) a obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, která byla instalována po 1. lednu 2017, zajistí, aby tato zařízení byla vybavena systémem detekce úniků, který na jakýkoli únik upozorní provozovatele nebo společnost zajišťující servis.

3. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a g), na které se vztahuje odstavec 1 nebo 2 tohoto článku, zajistí, aby systémy detekce úniků byly kontrolovány nejméně jednou za dvanáct měsíců, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování.

4. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. f), na které se vztahuje odstavec 2 tohoto článku, zajistí, aby systémy detekce úniků byly kontrolovány nejméně jednou za šest let, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování.

Vedení záznamů

1. Provozovatelé zařízení, u něhož je třeba provádět kontrolu těsnosti podle čl. 4 odst. 1, zřídí a vedou o každém z těchto zařízení záznamy uvádějící tyto informace:

a) množství a typ instalovaných fluorovaných skleníkových plynů;

b) množství fluorovaných skleníkových plynů doplněných v průběhu instalace, údržby či servisu, nebo v důsledku úniku;

c) zda byla daná množství instalovaných fluorovaných skleníkových plynů recyklována nebo regenerována, včetně názvu a adresy recyklačního nebo regeneračního zařízení a případně čísla certifikátu;

d) množství znovuzískaných fluorovaných skleníkových plynů;

e) identifikační údaje podniku, který provedl instalaci, servis, údržbu a případně opravu nebo vyřazení z provozu daného zařízení, v příslušných případech včetně čísla jeho certifikátu;

f) termíny a výsledky kontrol prováděných podle čl. 4 odst. 1 až 3;

g) pokud bylo zařízení vyřazeno z provozu, opatření podniknutá k znovuzískání a likvidaci fluorovaných skleníkových plynů.

2. Nejsou-li záznamy uvedené v odstavci 1 uchovávány v databázi zřízené příslušnými orgány členských států, použijí se tato pravidla:

a) provozovatelé uvedení v odstavci 1 vedou záznamy zmíněné v uvedeném odstavci nejméně po dobu pěti let;

b) podniky vykonávající pro provozovatele činnosti uvedené v odst. 1 písm. e) uchovávají kopie záznamů uvedených v odstavci 1 nejméně po dobu pěti let.

Záznamy uvedené v odstavci 1 se na vyžádání zpřístupní příslušnému orgánu dotčeného členského státu nebo Komisi. V rozsahu, v jakém tyto záznamy obsahují informace o životním prostředí, se použije případně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES (1) nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 (2).

Článek 26

Zrušení

Nařízení (ES) č. 842/2006 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2015, aniž je dotčeno dodržování požadavků uvedeného nařízení v souladu s harmonogramem v něm stanoveným.

Nařízení (ES) č. 1493/2007, (ES) č. 1494/2007, (ES) č. 1497/2007, (ES) č. 1516/2007, (ES) č. 303/2008, (ES) č. 304/2008, (ES) č. 305/2008, (ES) č. 306/2008, (ES) č. 307/2008 a (ES) č. 308/2008 však zůstávají v platnosti a nadále se používají, pokud a dokud nejsou zrušena prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů Komise přijatých v souladu s tímto nařízením.

Odkazy na nařízení (ES) č. 842/2006 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VIII.

KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...)

KAPITOLA V.1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY OHLAŠOVÁNÍ, ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A POVINNOSTI

Existuje několik hlavních agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:

- Souhrn Provozní evidence (SPE) – formulář **F_OVZ_SPE**
- Poplatky za znečišťování ovzduší (Poplatkové přiznání)– formulář **F_OVZ_POPL**
- Bilance VOC
- Hlášení do IRZ (E-PRTR) – formulář **F_IRZ**
- Ostatní (PO, halony apod.) – formulář **F_OVZ_PO** a formulář **F_OVZ_RL**
- **Hlášení o kvalitě paliv**
 - Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podl § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb. – **F_OVZ_KTSP** -

Zásadní změny byly provedeny zákonem č. 25/2008 Sb. V ochraně ovzduší již neplatí přechodná ustanovení a všichni, pokud jim vzniká ohlašovací povinnost, podávají hlášení **prostřednictvím ISPOP.**

Doporučujeme sledovat :

WWW.CHMI.CZ

WWW.MZP.CZ

WWW.IRZ.CZ

WWW.CIZP.CZ

WWW.ISPOP.CZ

WWW.CENIA.CZ

NESPOLÉHEJTE NA LOŇSKOU ZNALOST POSTUPU!!!

Termín splnění povinností v oblasti ovzduší je 31.3.každoročně.

Bilance VOC se již na úřady nezasílají, ale musí být vypracovány a musí být na zdroji k dispozici, termín nejpozději k 31.3.každoročně.

Všechny vyjmenované zdroje:

Jste povinni předat SPE a Poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) v elektronické podobě.

Materiály podáváte ČIŽP, Krajským úřadům nebo Magistrátu hl.m.Prahy, a to **povinně elektronicky prostřednictvím ISPOP.**

Doplnění a opravy zasíláte stejnou cestou do ISPOP!

- Závazné číselníky SPE jsou uvedeny ve **Věstníku MŽP č. 9/2022 (prosinec) - SDĚLENÍ odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů.**

- Vlastní vzory pro podání SPE listinnou formou již nikdo nevydává. Pokud Vám je někdo zašle, je třeba postupovat velmi obezřetně.

Kategorie zdroje	Orgán ochrany ovzduší	Dokument či materiál
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP 31.3.2024	Pouze prostřednictvím ISPOP. - SPE - Souhrn provozní evidence. Formulář F_OVZ_SPE. Doporučené přílohy: - Blokové schéma zdroje - Výpočet emise a poplatku – způsob výpočtu - Protokol z autorizovaného měření (část, odkaz, výtah..., nikoliv celý protokol) - Výpis z rejstříku (nový provozovatel či změna) - Další podstatné údaje (rozhodnutí, povolení, apod.) - Další materiály rozhodné pro ochranu ovzduší např. na požádání ČIŽP (výsledky kontinuálních měření apod.)
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP 31.3.2024	Pouze prostřednictvím ISPOP. Poplatkové přiznání – jen část zdrojů. Formulář F_OVZ_POPL.
Nevyjmenované zdroje	Obec	Už za ovzduší nic nepodávají (ale pozor na IRZ).
Vyjmenované zdroje emitující VOC (kódy 9.1. až 9.24, mimo práškové lakovny)	Uložit na zdroji.	Bilance organických rozpouštědel.
Provozovatelé <u>všech zdrojů</u>, pokud překračují prahové hodnoty	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP IRZ – Integrovaný registr znečišťování E-PRTR – evropský IRZ 31.3.2024	Prostřednictvím formuláře - F_IRZ
Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2024	Oznámení o počtu systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, množství v nich obsažených halonů § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 2 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_PO.
		Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění, znovuzískání,

Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2024	recyklace, regenerace a zneškodnění) § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 3 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_RL. Hlášení F_OVZ_RL a F_OVZ_PO
Všichni relevantní	MŽP pomocí formuláře, nikoliv prostřednictvím ISPOP 31.3.2024	Ohlašování údajů o kvalitě paliv (K § 16 odst. 8 zákona) § 18 vyhlášky č. 415/2012 Sb., Odst. 1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně. Odst. 2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.
Osoby s certifikátem výrobce kotlů	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP Do 60 dnů od provedení kontroly technického stavu.	Formulář F_OVZ_KTSP. Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.

Kapitola V.4. Poplatkové přiznání

§ 15 Poplatek za znečišťování

(1) Poplatníkem poplatku za znečišťování je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v **příloze č. 2 k tomuto zákonu**.

(2) Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 písm. a).

(3) Od poplatku za znečišťování se osvobozují znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než **50 000 Kč**.

(4) Základem poplatku za znečišťování je množství emisí ze stacionárního zdroje nebo zdrojů v tunách.

(5) **Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle nejvyšší dosažené denní průměrné hodnoty koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období, zjištěné na základě kontinuálního měření emisí.**

Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny⁴⁾ se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru.

(6) Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nevyměří, pokud

a) je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid

dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010, nebo

b) stacionární zdroj dosahuje podle údajů z kontinuálního měření emisí v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu."

Splnění podmínky uvedené v písmenu b) se prokazuje prostřednictvím denních průměrných hodnot koncentrací dané znečišťující látky, zjištěných postupem stanoveným prováděcím právním předpisem."

(7) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle jiného právního předpisu¹¹⁾. Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč.

(9) Krajský úřad vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(10) Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

(11) Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 200 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

(12) Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu.

(13) Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

(14) Výnos z poplatků za znečišťování je do roku 2016 včetně příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Od roku 2017 je 65 % výnosu z poplatků za znečišťování ovzduší příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, 25 % příjmem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a 10 % příjmem státního rozpočtu. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem státního rozpočtu, může být použit jen na financování činností zajišťovaných ministerstvem podle § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a 6 a § 30, které jsou vykonávány ministerstvem zřízenou právníčkou osobou na základě zřizovací listiny.

Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2021 se vypočte podle právní úpravy účinné do 31. prosince 2021.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2013 až 2016	2017	2018	2019	2020	2021 a dále
TZL	4 200	6 300	8 400	10 500	12 600	14 700
SO₂	1 350	2 100	2 800	3 500	4 200	4 900
NO_x	1 100	1 700	2 200	2 800	3 300	3 900
VOC	2 700	4 200	5 600	7 000	8 400	9 800

2. Koeficienty úrovně emisí vztažené k dosahovanému procentu specifického emisního limitu

<50 %	50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0	0,2	0,4	0,6	0,8	1

KAPITOLA V.3. SPE– ZPRACOVÁNÍ A OHLÁŠENÍ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost vedení provozní evidence o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz, a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a povinnost každoročního ohlašování údajů SPE prostřednictvím ISPOP je stanovena § 17, odst. (3), písm. c) zákona. V souladu s § 17, odst. (7) zákona jsou prováděcím předpisem, tj. vyhláškou č. 415/2012 Sb. (dále vyhláškou), stanoveny náležitosti SPE (§ 26, odst. (2) vyhlášky a příloha č. 11 k vyhlášce). Povinnost vedení provozní evidence a ohlášení SPE se vztahuje výhradně na zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu, **vyjma chovů hospodářských zvířat**. Zdroje **neuvedené** v příloze č. 2 nevedou provozní evidenci a údaje souhrnné provozní evidence **neohlašují**.

Zjednodušené ohlášení souhrnné provozní evidence

Podle náležitostí uvedených v Obecných pokynech k vyplňování souhrnné provozní evidence v příloze č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. lze pro ohlašování využít rovněž tzv. **Zjednodušené hlášení**. Tato možnost se týká pouze provozoven s jedním nebo oběma zdroji podle následujících bodů 1. a 2., na kterých nejsou žádné další vyjmenované zdroje:

1. Spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1. o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující kapalná nebo plynná paliva

a

spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1, 1.2. nebo 1.3., na něž se vztahuje ustanovení § 6 odst. 8 zákona, spalující kapalná nebo plynná paliva vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.2. v položkách **18. a 20.** způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu4). Ostatní údaje uvedené v bodech 1.2., 1.4. a 1.5. neohlašují.

2. Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 10.2. vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.3. v položce 13 způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu4). Ostatní údaje uvedené v bodech 1.3., 1.4. a 1.5. neohlašují.

Využití tohoto zjednodušeného formuláře není povinné, ale je v případě výše uvedených provozoven doporučeno.

List 1. zahrnuje mj. administrativní položky, které jsou ve většině případů povinnými, aby bylo možno splnit náležitosti podání podle Správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Obsahuje údaje pro identifikaci provozovatele a provozovny a člení se na tyto části:

- 1.1 Údaje o provozovateli – IČO (název subjektu a jeho sídlo jsou přebírány z Registru osob nebo Registru obyvatel),
- 1.2 Údaje o provozovně – IČP, název a sídlo provozovny (možnost propojení na RÚIAN),
- 1.3 Kontaktní údaje zpracovatele formuláře.

List 2. Údaje souhrnné provozní evidence spalovacích zdrojů a spaloven odpadů

Na listu musí být vyplněny všechny červeně orámované údaje o spalovacích zdrojích nebo spalovnách i množství emisí u relevantních škodlivin. V případě zařízení spalujících plynná paliva o příkonu do 1 MW je možné údaje vyplňovat **souhrnně**, tzn., že se do jednotlivých položek uvede součet výkonů a příkonů, součet množství paliv, vyrobeného tepla a emisí, průměrná účinnost, průměrný počet provozních hodin a využití výkonu zdroje.

List 3. Údaje souhrnné provozní evidence jiných stacionárních zdrojů

Na listu musí být vyplněny údaje položek 1 až 4 a dále relevantní údaje, např. spotřeba paliva, VOC nebo množství výrobku. Pravidla pro vyplnění množství emisí platí stejně, jako na listu 2 (zpravidla jde o emise zjišťované měřením, popř. výpočtem - např. fugitivní emise VOC z lakoven). Rovněž se doporučuje využít vložení zatržítka v položce „Souhrnné vyplnění údajů“, kterým je možné naznačit vyplnění údajů za více zdrojů v souladu s možností uvedenou ve Věstníku MŽP u číselníku k položce Název stacionárního zdroje. Nevyužití zatržítka naopak naznačuje, že údaje za každý provozovaný zdroj jsou vyplněny zvlášť, tj. např. pro několik lakovacích boxů zdroje „APL. NH - Aplikace nátěrových hmot“ je použito několik samostatných listů 3, označených např. pořadovými čísly 101 až 105.

List 4. Údaje o komínech a výduších

Vyplní se údaje pro všechny zdroje, které vykázaly **nenulovou emisi**. Vyplní se i pro zdroje, u nichž dochází výhradně k fugitivním emisím. U těchto zdrojů se v sekci parametrů výduchu zpravidla vyplňuje kromě souřadnice pouze přibližná průměrná výška a odhadovaná teplota (např. u skladování pohonných hmot nebo u zdrojů bez použití paliva lze vyplnit teplotu 10 nebo 20 °C a výšku výduchu odpovídající průměrné výšce, v níž dochází k vypouštění emisí – u skladů PH např. 1 m, u truhlárny výšku oken nebo vyústění klimatizace, apod.).

Pro vyplnění množství emisí je stanovena podmínka, která vyžaduje vložení údajů pouze v případě, že je zdroj zaústěn do několika výduchů, skutečných nebo fiktivních (viz poznámka k vyplnění listu 4 k položce „Emise znečišťujících látek“): „*V případě, že dochází k vypouštění/úniku veškerých emisí ze stacionárních zdrojů pouze jedním komínem/výduchem, tento údaj se nevyplňuje.*“

List 5. Údaje o měření emisí

Vyplnění je povinné pro všechny zdroje, u nichž bylo v předešlém období (zpravidla předchozí kalendářní rok, ale i delší období) provedeno jednorázové nebo i kontinuální měření. U každého zdroje musí být vyplněno poslední platné měření. Znamená to tedy, že např. u zdrojů s delším intervalem měření se může jednat o měření provedené v letech 2013 až 2015. Pokud je prováděno u zdroje několik měření v průběhu roku, postačí uvedení posledního z nich. U kontinuálního měření se neuvádí datum měření a v položkách koncentrace, hmotnostního toku, apod. se uvede podíl součtu vypočtených denních průměrných hodnot a počtu dní, ve kterých byly získány.

KAPITOLA V.7. BILANCE ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL

Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Fugitivní emise:

Dříve:

Fugitivní emise se rozumí vnášení znečišťujících látek do životního prostředí, kdy nelze měřením určit všechny veličiny nutné k výpočtu hmotnostního toku. Tento pojem zahrnuje zejména emise znečišťujících látek uvolňované do atmosféry okny, dveřmi, větracími průduchy a podobnými otvory, netěsnostmi rozvodů a armatur a dále veškeré emise vznikající při činnostech uvedených v § 1 písm. c).

Nyní – fugitivní emise:

Fugitivními emisemi - jakékoli emise těkavých organických látek do ovzduší, půdy a vody, které nejsou součástí odpadních plynů,

U zdrojů VOC fugitivní emise nelze měřit. Zásadně jsou dpočítávány.

Celkovými emisemi - součet fugitivních emisí a emisí těkavých organických látek v odpadních plynech,

Roční hmotnostní bilance organických rozpouštědel

1. Technické údaje

K provedení bilance jsou podle § 7 odst. 5 uvedeny na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci používaných výrobků následující data:

- celkový obsah VOC ve výrobku v kg/kg nebo v hmotnostních %,
- v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev je navíc uveden obsah netěkavých látek (sušiny) ve výrobku v hmotnostních nebo objemových % a hustota výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových %.

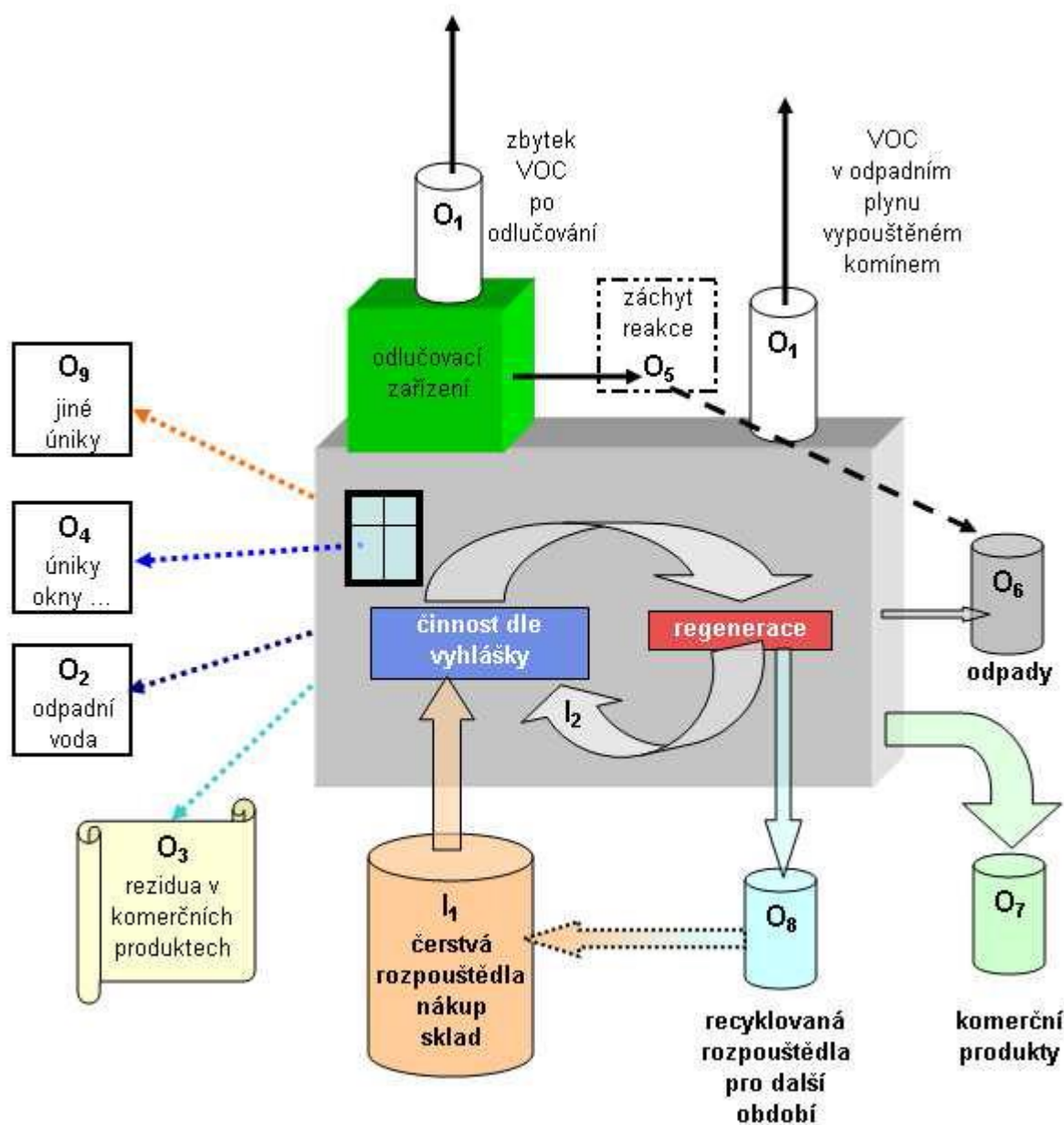
2. Veličiny roční hmotnostní bilance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O1 změřené jako TOC se provede přepočtení na VOC. Přepočtení se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známé, provede se přepočtení na základě vztahu: $VOC = TOC / 0,8$.

vstupy (I)

I1 celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance

I2 celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklovaně) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)

výstupy (O)

O1 emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem nebo výduchem

O2 hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; **při výpočtu veličiny O5 se bere** v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

O3 hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích

O4 hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.

O5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin ~~O6, O7 a O8~~ **O6, O7 nebo O8**

O6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

O7 hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek

O8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla **interně** regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, **avšak** nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 **ani nebyla započtena do veličiny O7**

O9 hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$C = I1 - O8$ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

b) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$ nebo $F = O2 + O3 + O4 + O9$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočtou ze vztahu:

$E = F + O1$ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m², kg/m³, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde $I = I1 + I2$ (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskařských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \times \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

VÝPOČET JEDNOTLIVÝCH POLOŽEK – PŘÍKLADY

I₁ (celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance):

Používaná surovina či chemikálie	Roční spotřeba	Obsah VOC	VOC celkem	Obsah TOC ve VOC	TOC celkem
	(kg)	(kg/kg)	(kg)	(kg/kg)	(kg)
Isopropanol	5 181,00	1,00	5 181,00	0,60	3 108,60
Barvy ofset	30 324,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Botcherin 6004	1 303,00	1,00	1 303,00	0,84	1 099,08
Čistič válců a gum C-40 S	2 718,00	1,00	2 718,00	0,89	2 419,02
Super čistič	1 998,00	1,00	1 998,00	0,79	1 578,42
IN 60 S	1 106,00	1,00	1 106,00	0,86	951,16
Celkem surovin(kg/rok)	42 630,00	Celkem VOC za rok: 12 306,00		Celkem TOC za rok 9 156,28	
Celkem vstup organických látek, vyjádřených jako org. C v kg za rok					9 156,28
VOC z bezpečnostních listů, TOC z bezpečnostních listů, případně výpočtem					

O₁ hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích):

Použije se většinou protokol z autorizovaného měření.

Org. C	Hodiny za rok	Emise	Celkové emise
	hod/rok	(kg/hod)	(kg/rok)
Výduch č. 1	8 100	0,068	550,8
Výduch č. 2	8 100	0,046	372,6
Výduch č. 3	8 100	0,057	461,7
celkem			1 385,1

O₂ hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O₅ brát v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

Hodnotu nutno zjistit měřením. Jde o poměrně náročná a nesnadná stanovení. Vhodná konzultace s orgány ochrany vod.

O₃ hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako rezidua v expedovaných produktech

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₅ hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O₆, O₇ nebo O₈

Hodnotu nutno zjistit měřením, případně zjištěním (měřením) účinnosti záchytu (odlučovače), případně vážením přírůstku na filtru (aktivní uhlí) apod.

O₆ hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₇ hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravných expedovaných jako komerční produkt

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₈ hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsi k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, a která avšak nebyla v časovém rámci, pro který je zpracována tato bilance, opětovně využita jako vstup I₂ ani nebyla započtena do veličiny O₇

Hodnotu nutno zjistit bilancí.

ROČNÍ HMOTNOSTNÍ BILANCE ROZPOUŠTĚDEL – PŘEHLEDNÁ TABULKA PRO BILANCI

Celková spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:		$C = I_1 - O_8$
I_1	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance	_____ kg
O_8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla regenerována z produktů k opětovnému využití, a která nebyla použita jako vstupy do procesů, pokud již nebyla započtena do položky O_7	_____ kg
Celková spotřeba (VOC) $C =$		_____ kg
Fugitivní emise F se vypočtou ze vztahu		$F = I_1 - O_1 - O_5 - O_6 - O_7 - O_8$
		$I_1 =$ _____ kg
		mínus
O_1	hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích)	_____ kg
O_5	hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O_6 , O_7 nebo O_8	_____ kg
O_6	hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech	_____ kg
O_7	hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravcích expedovaných jako komerční produkt	_____ kg
O_8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsi k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, avšak nebyla v časovém rámci, pro který je zpracována tato bilance, opětovně využita jako vstup I₂ ani nebyla započtena do veličiny O₇	_____ kg
Celkem fugitivní emise F		_____ kg
I_2	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou regenerovány a znovu (recyklovaně) použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklované rozpouštědlo se započítává pokaždé, kdy je využito pro danou činnost)	_____ kg
Měrná výrobní emise fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel I , kde $I = I_1 + I_2$ (uvádí se v %).		$F/(I_1 + I_2) \times 100 =$ _____ : (_____ + _____) x 100 = = _____ %

KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE

KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ

Spalování odpadů

Ve většině kotelen docházelo v minulosti ke spalování všech druhů odpadů a emitovány byly velmi závažné škodliviny. Nová legislativa tuto oblast pokryla závaznými pravidly a spoluspalování odpadů je možné pouze na základě povolení kompetentních orgánů.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší

S ohledem na skutečnost, že jsou na trhu České republiky nabízeny kotle, jejichž provoz je spojen se spalováním levných upotřebených minerálních olejů (dále jen odpadní oleje), uvádí odbor ochrany ovzduší následující informaci z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší.

Spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování je z hlediska ochrany ovzduší nežádoucí a jejich odstraňování (včetně spalování) je možné pouze v takových zdrojích, které splňují požadavky zákona o ochraně ovzduší (jakož i dalších předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, například zákona o odpadech). Takovéto zdroje musí mít povolení příslušného krajského úřadu a musí na ně být aplikovány legislativní a technické požadavky na spalování nebo spoluspalování odpadů (tedy mimo jiné včetně povinnosti dodržovat příslušné emisní limity a prokazovat je pravidelným měřením).

*Již předchozí zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, umožňoval spalování odpadních olejů pouze ve zvláštním režimu (§ 18), citace: „odpad včetně odpadních olejů může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích povolených pro spoluspalování odpadu příslušným orgánem ochrany ovzduší“. Nejpozději do 1. června 2004 byli provozovatelé povinni ukončit spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích (tedy zdrojích o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW). **Od 1. června roku 2004 je spalování odpadních olejů zakázáno.** Odpad, včetně spalování odpadních olejů, lze od tohoto data spalovat pouze ve zdrojích, která splňují požadavky environmentální legislativy.*

Nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, možnost spalování odpadních olejů jinde než ve zdrojích schválených a povolených krajskými úřady k tepelnému zpracování odpadu (spalování nebo spoluspalování odpadu) nepřipouští. Ustanovení § 16 odst. 6 cit. zákona jasně říká, že "odpad (s výjimkou některých odpadů na bázi biomasy) může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d) tohoto zákona."

Spalování odpadů (včetně odpadních olejů) ve zdrojích k tomu nepovolených je postihováno jako porušení povinností a zákazů vyplývajících z právních předpisů na ochranu životního prostředí. Například podle § 25 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ovzduší může být za tento správní delikt osobě právnické nebo podnikající osobě fyzické uložena pokuta do výše 10 000 000 Kč.

Poznámky:

Autor příspěvku upozorňuje, že tento text ani jeho části **nelze v žádném případě považovat za výklad zákonů** na ochranu ovzduší, ale jde pouze o presentaci osobních zkušeností a praxe autora a určitý komentář a návod k dalšímu postupu. K výkladu jsou v ČR kompetentní pouze soudy všech stupňů. Tento materiál není oficiálním materiálem ČIŽP ani jiného orgánu. Autor tohoto příspěvku využil zkušenosti svých kolegů (i kolegyní) v oblasti ochrany ovzduší. Protože už pouhý jejich výčet by způsobil překročení rozsahu příspěvku, neuvádí jejich jména a pouze jim děkuje.

Vzhledem ke krátké době platnosti nových předpisů nejsou některé povinnosti plně vyjasněny či jsou v předpisech dokonce určité chyby. Je tedy třeba velké trpělivosti při studiu a aplikaci nových

předpisů do praxe. V případě jakýchkoliv nejasností či pochybností je nutná rychlá konzultace na kompetentním orgánu. Předejdete tím závažným komplikacím.

Autor se omlouvá za případné chyby, překlepy a nedostatky tohoto materiálu. Jsou způsobeny náročností předpisů a jejich okamžitým nabytím právní moci a také chvatem, s jakým tento syllabus musí reagovat na novely. Tento předpis odráží znalosti autora k 1.10.2024. Velmi přivítám podněty a návrhy ke zlepšení a diskusi s jinými odborníky na téma ochrana ovzduší.